

ДЪРЖАВЕНЪ

ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

НАИМЕНА

всѣки присѣтственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:

за въ Княжеството 20 лева
„ „ „ странство съ пощенскитѣ разноси 35 „

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

ПЛАЩА СЕ

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 ст.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща до администрацията му.

Год. XVIII.

СОФИЯ, сръда 21 февруарий 1896 год.

Брой 40.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 14.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

Обявяваме на всички Наши вѣрноподаници: VIII-то Обикновенно Народно Събрание, въ втората си редовна сессия, въ L-то засѣдание отъ 19 януарий 1896 г., вотира и прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за измѣнение на чл. 9 отъ „закона за устройството на вторженитѣ сили въ Българското Княжество“.

Чл. 9 Службата въ дѣйствующата армия се дѣли на: служба въ постояннитѣ войски, или резервнитѣ кадри, и на служба въ запаса на дѣйствующата армия.

Службата въ постояннитѣ войски, или резервнитѣ кадри за лицата, които нѣматъ право за облекчение по военната служба, е: за пѣхотата двѣ години, за кавалерията, артиллерията, инженернитѣ войски, санитарнитѣ команди и флотилита е три години.

Лицата, които се ползватъ съ право за облекчение по военната служба, служатъ въ резервнитѣ кадри по три мѣсеци, двѣ години наредъ.

Службата въ запаса на дѣйствующата армия, заслужившитѣ въ пѣхотата въ постояннитѣ войски, или резервнитѣ кадри двѣ години — е осемъ години; за служившитѣ въ пѣхотата по три мѣсеци двѣ години наредъ — е деветъ години, а за служившитѣ въ кавалерията, артиллерията,

инженернитѣ войски, санитарнитѣ команди и флотилията — шестъ години.

I. Горния законъ се вотира и прие въ настоящата му форма отъ VIII-то Обикновенно Народно Събрание, втората му редовна сессия, въ L-то му засѣдание отъ 19 януарий 1896 г.

III. Заповѣдваме настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствиe.

IV. Распореджанието за въвеждане въ дѣйствиe на тоя законъ възлагаме на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ, въ Нашия Дворецъ, въ ст. София, на 31 януарий 1896 год.

На първообразното съ собственната на Неговъ Царско Высочество рѣчка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Военный Министръ, Почетенъ Флигель-Адютантъ, отъ Генералния Щабъ, Полковникъ Петровъ.

Първообразния законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и регистриранъ подъ № 14, на 8 февруарий 1896 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ, Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Внѣшнитѣ Работи:

Д-ръ К. Стоиловъ.

УКАЗЪ

№ 15.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

I. Обявяваме на всички Наши вѣрноподаници: VIII-то Обикновенно Народно Събрание, втора редовна сессия, засѣдание L-то отъ 19 януарий 1896 г., вотира и прие,

Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за отмиънение забѣлѣжка V-а на чл. 19 отъ закона за устройството на въоръженитѣ сили въ Българското Княжество.

Членъ единственъ. Отмиънава се забѣлѣжка V-а на чл. 19 отъ закона за устройството на въоръженитѣ сили въ Българското Княжество.

II. Горния законъ се вотира и прие, въ настоящата му форма, отъ VIII-то Обикновено Народно Събрание, втора редовна сессия, въ L-то му заседание отъ 19 януарий 1896 год.

III. Заповѣдваме: настоящия законъ да се обявѣе съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствиѣ.

IV. Распореджанията за въвежданieto въ дѣйствиѣ на този законъ възлагаме на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ, въ Нашия Дворецъ, въ ст. София, на 31 януарий 1896 г.

На първообразното съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписаль:

Военный Министръ, Почетенъ Флигелъ-Адютантъ отъ Генералния Щабъ Полковникъ Петровъ.

Първообразния законъ е обявѣенъ съ Държавния Печатъ и регистриранъ подъ № 15, на 8 февруарий 1896 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,

Д-ръ К. Стоиловъ.

УКАЗЪ

№ 16.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

I. Обявяваме на всички Наши вѣрноподданици: VIII-то Обик. Народно Събрание, въ втората си редовна сессия, заседание L, отъ 19 януарий 1896 г., вотира и прие,

Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующия

ЗАКОНЪ

за измѣнение на § 74 отъ „закона за вземане новобранци въ Българската войска“.

§ 74 Рѣшенията на Върховната провѣрочна коммисия ставатъ по вишегласие съ $\frac{2}{3}$ отъ гласоветѣ.

Забѣлѣжка. При вишегласие по-малко отъ $\frac{2}{3}$ гласове, или при разногласие между Наборната Коммисия и

Върховната Провѣрочна Коммисия, окончателното рѣшение на в-прота става по съгласieto на Военния Министръ и Министра на Вътрѣшнитѣ Работи.

II. Горния законъ се вотира и прие въ настоящата му форма отъ VIII-то Обикновено Народно Събрание, II-ра редовна сессия, въ L-о му заседание отъ 19 януарий 1896 год.

III. Заповѣдваме: настоящия законъ да се обявѣе съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствиѣ.

IV. Распореджанията за въвеждане въ дѣйствиѣ на този законъ възлагаме на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ, въ Нашия Дворецъ, въ ст. София, на 31 януарий 1896 година

На първообразното съ собствената на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписаль:

Военный Министръ, Почетенъ Флигелъ Адютантъ, отъ Генералний Щабъ, Полковникъ Петровъ.

Първообразния законъ е обявѣенъ съ Държавния Печатъ и регистриранъ подъ № 16, на 8 февруарий 1896 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Управляющий Министерството на Правосъдието, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи:

Д-ръ К. Стоиловъ.

По Министерството на Външнитѣ Работи и Исповѣданията.

Съ приказъ подъ № 25 отъ 7 февр. т. г., разрѣшава се, да се продължи дадения съ приказъ подъ № 16, отпускъ на Сливенския мюфтия Х. Каракадиевъ, съ още петъ дни.

Съ приказъ подъ № 26 отъ сѣща дата, назначава се врѣменно Колозъ Мехмедъ Ефенди, за мюфтия въ Кюстендилъ, съ 120 лева мѣсечна заплата, отъ деня на встъпването му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ № 27 отъ сѣща дата, уволнява се, по собствено желание, Абдулла Ходжа Ахмедовъ, отъ длѣжността мюфтийски намѣстникъ въ Анхиало; уволнението му се счита отъ денятъ на прѣдаване дѣлата.

Съ приказъ подъ № 28 отъ сѣща дата, назначава се Илия Ибровъ, за писаръ при Бѣло-Слатинското мюфтийско намѣстничество, съ 50 л. мѣсечна плата, считано отъ 1 февруарий т. г.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 43.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I

съ Божия милостъ и народната воля

Ниязъ на България,

Обявяваме на всички Наши вѣроподаници:
VIII-то Обикновено Народно Сѣбрание, втора
редовна сессия, въ XLVII-то му сѣздание отъ
15 Януарий 1896 г., прие,

Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующия,

Наказателенъ Законъ.

Книга първа.

Общи постановления.

Глава I.

Уводни наредби.

Чл. 1. Престѣпление или нарушение се счита онова дѣяние, което е обявено отъ закона за такова.

Чл. 2. Всеко престѣпление или нарушение се наказва съ онова наказание, което е опредѣлено отъ закона, преди да е то извършено.

Ако между извършването на дѣянieto и издаването на присѣдата послѣдватъ различни закони, то въ такъвъ случай трѣбва да се приспособява онъ, който е по-мекъ.

Чл. 3. По този законъ се наказватъ всичкитѣ престѣпления и нарушения, извършени въ предѣлитѣ на българската държава, освѣнъ случаитѣ:

1) когато престѣпното дѣяние е извършилъ чужденецъ, който се ползува съ право на възмездство (екстерриториалностъ) по началата на международното право;

2) когато лицата, които сѣ извършили едно престѣпно дѣяние се преслѣдватъ и наказватъ по особни за тѣхъ закони.

Чл. 4. Българскитѣ подданици и чужденцитѣ се сѣдятъ и наказватъ спорѣдъ настоящия законъ, ако извършятъ вънъ отъ държавата престѣпления: измѣна, предателство и подправка на парични знаци (книга II, дѣлъ I, глави I, II и VIII), които се приематъ отъ българскитѣ държавни каси, или ако, като чиновници на българската държава, извършватъ дѣяние, което се счита отъ настоящия законъ като престѣпление по службата.

Въ тѣзи случаи българскитѣ подданици или чужденецътъ се сѣдятъ и наказватъ, ако и да сѣ били сѣдени и наказвани въ оная страна, гдѣто е извършено престѣплението; при това претѣришното наказание се взема въ внимание при опредѣление размѣрътъ на новото наказание по редѣтъ, означенъ въ чл. 61.

Чл. 5. Освѣнъ случаитѣ, посочени въ чл. 4, наказва се тѣй сѣщо по настоящия законъ и онзи български подданикъ, който изврши вънъ отъ държавата едно отъ предвиденитѣ въ настоящия законъ престѣпления.

Чл. 6. Постановленията на чл. 5 се прилагатъ и за чужденцитѣ, когато извършеното отъ тѣхъ престѣпление се наказва спорѣдъ настоящия законъ поне съ тъмниченъ затворъ, когато предложението на чуждитѣ власти за предаванетоъ имъ не бѣде прието и Министра на Правосъдието се распореди за возбуждане на углавно преслѣдване.

Чл. 7. Постановленията на чл. чл. 5 и 6 не се прилагатъ:

1) ако извършеното престѣпление по законитѣ на чуждата земя представлява престѣпно дѣяние;

2) ако отъ чуждестраннитѣ сѣдилища сѣществува присѣда, влѣзла въ законна сила, и е послѣждало оправдание по сѣдѣ, опрощаване или пъкъ ако наказанието е исполнено;

3) ако углавното преслѣдване или изпълнението на присѣдата, спорѣдъ законитѣ на чуждата държава, сѣ се просрочили, и

4) ако не е послѣдвало нужното заявление отъ потѣрпѣвшето лице за преслѣдване на дѣянieto въ случай, когато това се изисква отъ законитѣ на чуждата държава.

Забѣлжка. Отъ постановлението на чл. 7 п. I се изключаватъ българскитѣ подданици, ако е извършилъ престѣплението, предвидени въ кн. II, дѣлъ I, глава XIII и гл. XIV, чл. 216.

Чл. 8. Въ случаитѣ означени въ чл. чл. 5 и 6, наказанието се намалява по редѣтъ, означенъ въ чл. 61, ако отъ законитѣ на страната, гдѣто е извършено престѣплението, се предвижда по-леко наказание нежели отъ настоящия законъ.

Чл. 9. Въ случаитѣ, означени въ чл. чл. 5 и 6, претѣришната частъ отъ наказанието вънъ отъ държавата всекога се прѣсмѣта въ наказанието, което се опредѣля отъ българскитѣ сѣдилища. При това ако чуждестраннитѣ сѣдилища сѣ опредѣлили такъвъ видъ наказание, което не е предвидено въ настоящия законъ, то това наказание се замѣнява съ най-съотвѣтствующето въ настоящия законъ.

Чл. 10. Ако българскитѣ подданици е извършилъ вънъ отъ държавата такова дѣяние, което спорѣдъ настоящия законъ влѣче подирѣ си лишението отъ избѣстни права, то за приложението на допълнителното наказание се возбужда углавно преслѣдване и въ случай, когато наказанието е било претѣришно вънъ отъ държавата или е било опростено отъ надѣжната чуждестранна властъ.

Чл. 11. Българскитѣ подданици не се предава на чужда държава за преслѣдване или наказание.

Чужденци не се предаватъ за политически престѣпления.

Чл. 12. Чуждестраннитѣ присѣди не подлѣжатъ на изпълнение въ предѣлитѣ на българската държава.

Глава II.

За наказанията.

Чл. 13. Наказанията сѣ:

а) Главни:

- 1) смъртно наказание;
- 2) строгъ тъмниченъ затворъ;
- 3) тъмниченъ затворъ;
- 4) запитане (арестъ) и
- 5) глоба.

б) Допълнителни:

- 1) лишението отъ права;
- 2) конфискация на опредѣлени предмети, и
- 3) обнародване присѣдата.

Чл. 14. Смъртното наказание се извършва чрѣзъ бѣсилка не публично.

Чл. 15. Строгий тъмниченъ затворъ е доживотенъ или врѣмененъ.

Врѣменний строгъ тъмниченъ затворъ трае непрекъснато отъ една година до петнадесетъ години, а въ случай на съвкупности на нѣколко престѣпления (чл. 67) може да се продължи и до двадесетъ години.

Осѣденитѣ на строгъ тъмниченъ затворъ се държатъ въ особено за това устроени тъмници.

Чл. 16. Осѣденитѣ на строгъ тъмниченъ затворъ се държатъ въ общи отдѣления и добиватъ храна и облѣкло, отредени въ тъмницата.

Затворницитѣ отъ тоя родъ се дѣлятъ на два разряда:

- 1) осѣдени най-малко на петъ години, и
- 2) осѣдени на по-малко отъ петъ години.

Затворницитѣ отъ първия разрядъ денемъ, спорѣдъ правилника на тъмничното управление, се употрѣбляватъ на тѣжки работи, а пощемъ по възможность се отдѣлятъ на-самб.

За извършенитѣ си работи, както ватрѣ, така и вънъ отъ тъмницата, затворницитѣ не получаватъ никакво вознаграждение, обаче на тъмничното управление се предоставява право да разрѣшава на затворницитѣ съ доказано добро поведение, слѣдъ истичанието на двѣ трети отъ наложеното имъ наказание, да се занимаватъ съ работи по свой изборъ, като получаватъ въ своя полза една трета частъ отъ чистия приходъ на извършената отъ тѣхъ работа.

Подобни затворници за лошото си повѣдение могатъ да бѣдатъ винаги поврѣщани отъ тъмничното управление къмъ първото имъ състояние — на тѣжки работи

Затворниците от втория разряд се занимават съ работи по свой изборъ, до колкото това не е противно на тъмничния правилникъ; при това една трета отъ чистия приходъ отъ работата на всѣкого се отдѣля за въ негова полза, а другитѣ двѣ трети се задържатъ за поддържанieto на затворниците въобще.

Забѣлка. Тѣжкитѣ работи се опредѣлятъ съ особенъ правилникъ отъ Министерството на Правосъдието.

Чл. 17. Отъ тѣжки работи се освобождаватъ:

- 1) лица отъ женскитѣ полъ;
- 1) невъзрастнитѣ до двадесетъ и една година и престарѣлитѣ отъ шестдесетъ години на горѣ;
- 3) лица, които тъмничний лѣкаръ намѣри за неспособни да извършватъ тѣжки работи, и
- 4) осъденитѣ за двубой (кн. II, д. I, гл. XVIII) и за политически престѣпления (кн. II, д. I, гл. I и II).

Но осъденитѣ отъ горнитѣ четири категории, се занимаватъ съ лежки работи, опредѣлени по усмотрението на тъмничното управление, като получаватъ и тѣ въ своя полза една трета частъ отъ чистия приходъ на извършената отъ тѣхъ работа, споредъ условията, предвидени въ чл. 16.

Чл. 18. Тъмничния затворъ трае не по-малко отъ единъ денъ и не повече отъ три години, а въ случай на съвокупностъ на нѣколко престѣпления (чл. 67), може да бѣде продълженъ и до четири години.

Затворниците се държатъ отдѣлно отъ осъденитѣ на строгъ тъмниченъ затворъ и се занимаватъ съвмѣстно съ работа по свой изборъ, споредъ тъмничния правилникъ. Тѣмъ се позволява, ако желаятъ да иматъ своя храна и лѣгло; тѣ носятъ свое собствено облѣкло, но ако желаятъ, могатъ да бѣждатъ снабдени и съ тъмнично облѣкло. При това по възможностъ нощемъ се распредѣляватъ на само (по единично).

Половина отъ чистия приходъ отъ работата на затворника се отдѣля за негова полза, а другата половина се задържа за поддържанieto му.

Чл. 19. Осъденитѣ за двубой (кн. II, д. I, гл. XVIII) или политически престѣпления (кн. II, д. I, глава I и II), както и осъденитѣ невъзрастни лица, а така сѣщо и ония отъ женскитѣ полъ, се държатъ въ особенни отдѣления, като се има предъ видъ полтъ на осъденитѣ и родътъ на наказанието имъ.

Чл. 20. Осъдененъ на тъмниченъ затворъ може да бѣде освободенъ преди свършека на затворния срокъ при слѣдующитѣ условия:

1) осъдененъ на строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ години на горѣ да е излежалъ поне двѣ години въ тъмницата, да е претърпѣлъ три четвърти отъ наложеното му наказание и да е при това заслужилъ за доброто си поведение да бѣде премѣстенъ отъ категоритѣ на тѣжкитѣ работи къмъ работи по свой изборъ;

2) осъдененъ на строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години или на тъмниченъ затворъ да е излежалъ поне една година въ тъмницата и да е претърпѣлъ сѣщо три четвърти отъ наложеното му наказание.

Предсрочно освободенъ може да бѣде и осъдененъ на строгъ тъмниченъ затворъ до животъ, слѣдъ като излежи не-по-малко отъ петнадесетъ години въ затвора.

Чл. 21. Не могатъ да бѣждатъ предсрочно освободени вторично осъденитѣ за кражба, грабежъ, изнудване, обсебване, укриване, измама и палежъ.

Чл. 22. Предсрочно освободенитѣ се нахождатъ подъ надзора на полицията, до гдѣто трае срока на наказанието опредѣлено въ присѣдата.

Чл. 23. Предсрочното освобождение може да бѣде всѣкога отгнѣно, ако освободениятъ наруши условията, подъ които е билъ освободенъ.

Врѣмето, истекло отъ денѣтъ на предсрочното освобождение до отгнѣната му, не се смѣта въ срокътъ на наказанието.

Затворника, предсрочното освобождение на когото е отгнѣно, не може вторично да бѣде предсрочно освободенъ и поврѣща се къмъ първото си състояние въ тъмницата споредъ присѣдата.

Срока на наказанието се счита за свършенъ, ако истече преди да бѣде отгнѣно предсрочното освобождение.

Чл. 24. Предсрочното освобождение и неговата отгнѣна ставатъ по распорѣждане на Министра на Правосъдието, основано върху мнѣнието на единъ комитетъ, състоящъ отъ

слѣдующитѣ по право лица: Предсѣдателя на мѣстния окръженъ сѣдъ, или лицето, което изпълнява неговата длъжностъ; Прокурора при сѣщия сѣдъ; директора на тъмницата; тъмничния свѣщенникъ и единъ членъ отъ мѣстното общинско управление по назначение отъ кметъ.

Членовѣтъ на комитета се свикватъ отъ предсѣдателя на окръжния сѣдъ, който и предсѣдателствова въ свѣщанията.

Предсрочното освобождение трѣбва да почива върху не-съмнѣнни доказателства отъ тъмничното началство и отъ мѣстния Прокурорски надзоръ за примѣрното повѣдение и прилежание на затворника.

Чл. 25. Формата на отпустителнитѣ, свидѣтелства за предсрочно освободенитѣ, ще се урежда отъ Министерството на правосъдието съ особенъ правилникъ.

Чл. 26. Запиранието трае не-малко отъ единъ денъ и не повече отъ три мѣсеци.

Затворниците отъ тази категория се държатъ въ особенни помѣщения.

Чл. 27. Сроковѣтъ на наказанията се опредѣляватъ въ присѣдата съ пълни дни, седмици, мѣсеци и години, а се изброяватъ, като се смѣтатъ годинитѣ и мѣсецитѣ по календаря; седмицитѣ отъ седемъ деня, а денѣтъ отъ двадесетъ и четири часа.

Началото на сроковѣтъ почнува:

1) за ония, които се намиратъ подъ стража по сѣщото углавно дѣло, по което е издадена присѣдата отъ денѣтъ когато тя встъпи въ законна сила, и

2) за останалитѣ отъ денѣтъ, когато бѣждатъ задържани за изпълнение на присѣдата.

Чл. 28. Глобата се налага въ размѣръ не по-малко отъ петъ лева и опредѣлява се отдѣлно за всѣко лице. Въ присѣдата, която налага парична глоба, трѣбва да е опредѣлено едновременно, въ случай че не се внесе глобата, съ колко врѣме лишение отъ свобода се тя замѣнява, като се пресмѣтатъ за всѣки петъ лева не повече отъ единъ денъ тъмниченъ затворъ или задержание, и като се има предъ видъ, за какво е осъденъ виновникъ: за престѣпление или нарушение.

Най-високий размѣръ на запиранието, съгласно чл. 26, е до три мѣсеца, а най-високий размѣръ на тъмничния затворъ въ този случай е до шестъ мѣсеца.

Чл. 29. За изпълнение на глобата може да се даде на осъдения единъ срокъ отъ три мѣсеци отъ денѣтъ на влизанieto на присѣдата въ законна сила, обаче осъдененъ на глоба може да влѣзе въ затвора за изпълнение на присѣдата безъ да чака платежния срокъ на глобата.

Той има право всякога да се освободи отъ затвора, като предварително исплати остатѣка отъ глобата.

Тоя остатѣкъ отъ глобата се отнася къмъ цѣлото и количество тѣй, както остатѣка отъ затвора къмъ цѣлий неговъ срокъ.

Глобата се изисква отъ наслѣдството само въ такъвъ случай, когато присѣдата е влѣзла въ законна сила преди смъртта на осъдененъ.

Чл. 30. Въ опредѣлений въ настоящия законъ случай виновникъ се лишава или може да бѣде лишенъ чрезъ присѣда, независимо отъ главното наказание, и отъ слѣдующитѣ права:

1) да заема държавни или общественни длъжности изобщо, или опредѣлени длъжности;

2) да носи знакове на отличия;

3) да бѣде избирателъ или избираемъ при какви и да е избори, които ставатъ по распорѣждане на надлѣжната властъ;

4) да бѣде членъ въ нѣкой ролдински свѣтъ, управителъ по назначение отъ сѣдъ, настойникъ надъ невъзрастни и на лица лишени отъ гражданскитѣ си права;

5) да упражнява опредѣлени звания, искусства, занаяти или търговия;

6) да бѣде началникъ, въспитателъ, или учителъ въ каквото и да е училище, и

7) да бѣде свидѣтелъ при извършването на всѣкакви актове и договори, които споредъ закона трѣбва да бѣждатъ скрѣпени съ свидѣтели.

Чл. 31. Лишенитѣ отъ права, изброени въ чл. 30, могатъ слѣдъ изтичанieto на допълнителното наказание, отъ ново да упражняватъ ония права, които имъ сѣ били отгнѣни чрезъ присѣда.

Чл. 32. Независимо отъ предвидениятъ въ закона случай, лишението отъ права, изложени въ п. п. 1 и 2 на чл. 30, могатъ да бъдатъ налагани отъ съдътъ при всѣко осъждане за кѣжкото и да е прѣсѣжление по служба.

Чл. 33. Независимо отъ предвидениятъ въ закона случай, лишението отъ право за настойничество може да послѣдва:

1) ако настойника бъде осъденъ за престѣпление, въ което умислено е участвувалъ заедно съ лице нему подвластно;

2) ако настойника бъде осъденъ за престѣпление, предвидено въ кн. II, дѣлъ I, гл. XII, XIV, XVI, XVII, XIX, и XX и насочено срѣщу лице нему подвластно.

Чл. 34. Осъдениятъ на смъртъ или строгъ тъмниченъ затворъ за не по-малко отъ петъ години, губятъ своитѣ родителски и сѣпружески права, само въ случаитѣ точно отъ закона опредѣлени, а брачния разводъ между такива лица се допуска само по настояване на останалия на свобода сѣпругъ.

Осъдениятъ на строгъ тъмниченъ затворъ се турятъ подъ запрещение и могатъ да располагатъ съ имота си само чрезъ завѣщание.

Подробнитѣ правила върху всичко това, както и върху редътъ за управлението имотътъ на осъденитъ, сж изложени въ гражданскитѣ и духовни закони.

Чл. 35. Сроковетъ за лишението отъ права се опредѣляватъ отъ съдътъ и надминуватъ сроковетъ на главнитѣ наказания най-малко съ двѣ и най-много съ петъ години.

Началото на срока почнува отъ денътъ, когато присѣдата може да бъде турена въ изпълнение.

Чл. 36. Осъждения на смъртно наказание или на строгъ тъмниченъ затворъ до живота губи опредѣлениятъ отъ съдътъ права за винаги.

Чл. 37. Намѣренитѣ у виновний предмети, на които направата, продажта, разпространяването, притежанието или пазението сж забранени, а въ предвидениятъ отъ закона случай и вѣщитѣ, които принадлежатъ на виновний и които сж били предназначени или сж служили за извършване на престѣплението, се отнематъ и ако не поддѣжатъ на истребление, се продаватъ за въ полза на държавнитѣ тъмници.

Тая наредба се приспособява отъ съдътъ и тогава, когато поджизния бъде оправданъ или освободенъ отъ наказание.

Чл. 38. Въ предвидени отъ закона случаи, ако съдътъ опредѣли, присѣдата — когато вѣжли въ законна сила — може да бъде обнародвана за смѣтка на виновний.

Глава III.

За вмѣняемостѣта и престѣпността.

Чл. 39. Престѣплението по настоящъ законъ се счита само умислено извършеното дѣяние, ако не слѣдва противното отъ съдържанието на закона.

Чл. 40. Престѣпното дѣяние е умислено, ако виновний, когато го извърши, иска или допуска такива послѣдствия, каквито сж послѣдвали или има да послѣдватъ отъ туй дѣяние.

Престѣпното дѣяние е непредпазливо (немарливо), ако виновний, когато го извърши, макаръ и да е предвиждалъ послѣдствията, които сж послѣдвали отъ него, но е мислил да ги предвари, или, ако и да не ги е предвиждалъ, могълъ е или е билъ длѣженъ да ги предвиди.

Непредпазливитѣ престѣпни дѣяния се наказватъ само въ предвидениятъ отъ закона случаи.

Чл. 41. Не се вмѣнява въ вина дѣяние, извършено отъ лице, което презъ това врѣме не е могло да разбира неговото свойство и значение или да рѣководи постѣпкитѣ си по недоразвитостѣта, умственото растройство или безсѣзнателностѣта си.

Въ тия случаи съдътъ, ако признае за необходимо, или подлата такова лице подъ отговоренъ надзоръ на неговитѣ сродници или на други лица, които би пожелали да се грижатъ за него или пъкъ го настанява въ нѣкоя лѣчебница, докль оздравѣе.

Чл. 42. Не се вмѣнява въ вина дѣяние, извършено отъ малолѣтно лице, което не е навършило десетъ годишна възраст, както и отъ непълнолѣтно лице, което не е навършило седемнадесетъ годишна възраст, ако това послѣдното е дѣйствиелно безъ разумѣние.

Въ тия случаи подобни лица или се подлагатъ подъ отговоренъ надзоръ на родителитѣ, настойничитѣ или ония, които би пожелали да се грижатъ за тѣхъ, или пъкъ се настаняватъ въ нѣкое въспиталище.

Чл. 43. Не се вмѣнява въ вина онова дѣяние, послѣдствията на което дѣецътъ не е могълъ да предвиди (случайно дѣяние).

Фактическитѣ обстоятелства, които принадлежатъ къмъ състава на престѣплението, не могатъ да се вмѣняватъ въ вина на извършителя, ако той не е знаелъ за тѣхъ при извършването на дѣянието.

Настоящото правило може да се прилага и къмъ дѣяния, които сж извършени по непредпазливостъ, само въ таквъ случай, когато и самото незнание не е било слѣдствие отъ непредпазливостѣта.

Чл. 44. Не е престѣпно онова дѣяние, което е извършено въ изпълнение на закона, или на служебна заповѣдъ, ако е дадена отъ надлѣжната властъ по установенитѣ правила, и ако тя не налага очевидно престѣпление.

Чл. 45. Не е престѣпно онова дѣяние, което е извършено при неизбѣжна отбрана за да се отблѣсне противозаконното и непосредствено нападение върху личността или имотътъ на нападения или на друго. Превышаванieto границитѣ на неизбѣжната отбрана не се наказва, ако е станало отъ уплашване или смущение.

Чл. 46. Не се наказва онова дѣяние, което е извършено отъ нѣкого за да спаси своя животъ или животътъ на своитѣ ближни отъ непосредствената опасностъ, която произхожда отъ крайна нужда или заплашване или непреодолима сила, ако тая опасностъ не може да бъде отклонена по другъ начинъ.

При сѣжитѣ условия не е престѣпно онова дѣяние, което е извършено отъ нѣкого, за да спаси своето здравие, свобода, цѣломудрие или други лични или имотни блага, ако причинената отъ него вреда бъде призната за маловажна сравнително съ спасяваното благо.

Тия правила не се приспособяватъ, когато самото отклонение отъ опасността съставлява престѣпно дѣяние.

Чл. 47. Незнанието или кривото разбиране на наказателния законъ не извинява никого.

Глава IV.

За опитванието.

Чл. 48. Дѣйствието, съ което е наченжато, нѣ още не довършено изпълнението на намисленото престѣпно дѣяние, съставлява опитване.

Чл. 49. Опитванието сравнително съ извършеното престѣпно дѣяние се наказва въ умаленъ размѣръ по реда, установенъ въ чл. 61.

Опитванието не се наказва:

- 1) когато дѣца по собствено побуждение се е отказалъ да довърши намисленото престѣпно дѣяние;
- 2) когато дѣца преди да се открие дѣянието му по собствено побуждение премахне онова послѣдствие, което принадлежи къмъ състава на престѣпното дѣяние, и
- 3) когато предмета му е нарушение.

Чл. 50. Ако това дѣяние, въ което се е проявило опитване, не се наказва като такво въ посоченитѣ въ чл. 49 случаи, нѣ при все това, съдѣржа въ себе си законенъ съставъ на друго престѣпно дѣяние, то наказуемостѣта на това послѣдното не се прѣмахва отъ съдѣржанието се въ чл. 49 постановления.

Глава V.

За съучастнието.

Чл. 51. Съучастници на извършено престѣпление сж:

- 1) непосредственитѣ извършители на престѣпното дѣяние;
- 2) подбудителитѣ, които чрезъ дарове, обѣщания, заплашвания, злоупотрѣбления на авторитетъ или властъ, или по другъ нѣкой начинъ сж придумали друго да извърши престѣпното дѣяние;
- 3) помагачитѣ, които умислено сж помогнали било съ съвѣти и разяснения, било като набавятъ срѣдства или отстраняватъ спѣшкитѣ или по другъ начинъ за да бъде престѣпното дѣяние извършено.

Чл. 52. Непосрѣдственитѣ извършители и подбудители се наказватъ съ сѣщото наказание, което закона предвижда за извършеното престѣпно дѣяние, а помагачитѣ се наказватъ по реда установенъ въ чл. 59.

Чл. 53. Личнитѣ свойства или отношения на едного отъ извършителитѣ или съучастницитѣ, които исклучаватъ нака-

зуюмостта на извършеното дѣяние, или пъкъ смѣтчатъ или увеличатъ наказанието, не се взематъ въ внимание относително останалитѣ извършители или съучастници.

Чл. 54. Ако дѣца е извършилъ дѣяние, което влѣче подирѣ си по-тѣжко наказание, отъ колкото онова, къмъ което го е придумалъ подбудителя, то това дѣяние, което по-тѣжко се наказва, не трѣбва да се вмѣнява въ вина на подбудителя. Това сѣщото правило се прилага и къмъ помагачитѣ.

Чл. 55. Освобождава се отъ наказание онзи съучастникъ, който, преди да е престѣпленieto довършено, се отрѣче отъ своето по-нататѣшно участие и стори своевременно всичко възможно отъ негова страна, за да бѣде престѣпленieto предварено.

Чл. 56. За нарушение, извършено отъ нѣколцина сговорници, преслѣдватъ се само непосредственитѣ извършители; останалитѣ се преслѣдватъ само въ предвиденитѣ отъ закона случаи.

Глава VI.

За замѣната и смѣтчанieto на наказанията.

Чл. 57. За непълнолѣтнитѣ отъ десетъ до седемнадесетъ години, които сж дѣйствували съ разумѣние, наказанията се замѣняватъ:

- 1) смъртното наказание и доживотния строгъ тъмниченъ затворъ съ врѣмененъ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години;
- 2) строгия тъмниченъ затворъ отъ десетъ години на горѣ съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ една до петъ години;
- 3) строгия тъмниченъ затворъ не повече отъ десетъ години и не по-малко отъ петъ — съ тъмниченъ затворъ до двѣ години;
- 4) строгия тъмниченъ затворъ до петъ години — съ тъмниченъ затворъ до една година;

5) тъмничния затворъ — съ запитание, или настаняване въ въспиталище; а намѣсто запитание или глоба — съ мѣмрене отъ сждѣтъ, или настаняване въ въспиталище;

6) непълнолѣтния не може да бѣде лишенъ отъ права и наказанието му не може да бѣде усилено споредъ чл. 66;

7) непълнолѣтнитѣ престѣпници могатъ да се държатъ въ въспиталище само до двадесетъ и една година.

Чл. 58. За непълнолѣтнитѣ престѣпници отъ седемнадесетъ до двадесетъ и една година наказанията се замѣняватъ:

- 1) смъртното наказание се замѣнява съ петнадесетъ годишенъ строгъ тъмниченъ затворъ;
- 2) доживотния строгъ тъмниченъ затворъ се замѣнява съ врѣмененъ строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ петъ години;

3) всичкитѣ други срокове на затворѣтъ се намаляватъ съ една третя, и

4) лишенieto отъ права се прилага само въ такива случаи, когато главното наказание надминува петъ годишенъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 59. Смъртното наказание се замѣнява съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ:

за лицата, които сж навършили повече отъ шестдесетъ и петъ години въ началото на изпълнението присѣдата.

Чл. 60. Когато се опредѣля наказанието, трѣбва да се взематъ въ съображение обстоятелствата, които утѣгчаватъ или смѣтчатъ вината.

Чл. 61. Ако смѣтчающитѣ вината обстоятелства бждѣтъ толкова важни или толкова многбройни, щото дори и най-низката мѣрка на опредѣленото въ закона за дѣянието наказание се покаже извънредно строга, то сждѣтъ може:

1) да слѣзе изъ-подъ най-низкиятъ предѣлъ на наказанието, предвидено въ закона за престѣпното дѣяние, съ една третя;

2) ако ли пъкъ не е предвидено най-низкия предѣлъ отъ наказанието за престѣпленieto, то да премине къмъ други родъ наказание по такъвъ редъ: отъ смъртно наказание — къмъ строгъ доживотенъ или врѣмененъ тъмниченъ затворъ на петнадесетъ години; отъ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ — къмъ врѣмененъ строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ десетъ години; отъ врѣмененъ строгъ тъмниченъ затворъ — къмъ тъмниченъ затворъ.

3) да намали глобата до най-низкия и размѣръ споредъ чл. 28.

Чл. 62. Предварителния арестъ, цѣлия или частъ отъ него, може да се спадне по усмотрѣнието на сждѣтъ отъ

наложения съ присѣдата тъмниченъ или врѣмененъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Това правило може да се приспособи и тогава, когато едновременно виновний се преслѣдва за нѣколко престѣпления, а присѣдата е изречена за друго престѣпление, нежели онова, за което осѣдения е билъ подложенъ на предварителенъ арестъ.

Глава VII.

За съвокупността и повторенията на престѣпнитѣ дѣяния.

Чл. 63. Ако едно и сѣщо дѣяние нарушава нѣколко постановления на настоящий законъ, то се прилага само онзи членъ отъ закона, който опредѣля най-тѣжко наказание.

Чл. 64. Ако едно и сѣщо лице е извършило нѣколко престѣпни дѣяния, или е извършило нѣколко пъти едно и сѣщо престѣпно дѣяние, то, отъ какъ му се опредѣли за всѣщо престѣпно дѣяние особено наказание, налага му се най-тѣжкото отъ тѣхъ.

Ако най-тѣжкото е строгъ тъмниченъ затворъ или тъмниченъ затворъ, или запитание, или пъкъ глоба, и за едно или нѣколко отъ останалитѣ престѣпни дѣяния се налага еднородно съ най-тѣжкото наказание, то сждѣтъ може:

- 1) ако е най-тѣжкото наказание строгъ тъмниченъ затворъ, да го увеличи най-много съ една година;
- 2) ако е то тъмниченъ затворъ, да го увеличи най-много съ шестъ мѣсеци;
- 3) ако е запитание, да го увеличи най-много съ единъ мѣсецъ;
- 4) ако ли пъкъ е глоба, да я увеличи най-много двойно.

Забѣлъжка. Най-високъ предѣлъ на увеличеното най-тѣжко наказание не трѣбва да надминува размѣрътъ отъ общата сума на наказанията, опредѣлени за всѣщо престѣпно дѣяние особено.

Чл. 65. Сравнителната тѣжина на наказанията се опредѣля по постѣпенността, изложена въ чл. 13; въ тъмничния затворъ е по-тѣжко наказание отъ строгъ тъмниченъ затворъ, ако е два пъти по-дълготраенъ отъ послѣдний, тъй сѣщо и запитанието е по-тѣжко отъ тъмниченъ затворъ, ако е два пъти по-дълготрайно.

Чл. 66. Ако за едно или нѣколко отъ извършенитѣ престѣпни дѣяния виновний подлежи на допълнителни наказания, то тия послѣднитѣ се прибавятъ къмъ наказанието, наложено по правилата на съвокупността.

Чл. 67. Ако двѣ или нѣколко престѣпни дѣяния, които подлежатъ на наказанията по правилата на съвокупността, сж еднородни и извършени по навикъ или въ видъ на занаятъ, то сждѣтъ може:

- 1) да удвои най-тѣжкото наказание;
- 2) ако наложеното най-тѣжко наказание е петнадесетъ годишенъ строгъ тъмниченъ затворъ, да го увеличи до двадесетъ години;
- 3) ако е то три годишенъ тъмниченъ затворъ — да го увеличи до четире години;
- 4) ако най-тѣжкото наказание е запитание или глоба, то и въ двата случая може да се наложи най-много въ двоенъ размѣръ; ако пъкъ глобата е единствено наказание и въ най-високъ размѣръ, то наедно съ нея може да се наложи и тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци.

Забѣлъжка. Въ първия случай удвоеното най-тѣжко наказание не трѣбва да надминува петнадесетъ годишенъ строгъ тъмниченъ затворъ и три годишенъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 68. Правилата на съвокупността се прилагатъ и въ случаи, когато нѣкой е осѣденъ съ разни присѣди на различни наказания, състоящи въ лишение отъ свобода.

Чл. 69. Ако за едно или нѣколко престѣпни дѣяния, лицето е вече осѣдено съ присѣда влѣзнала въ законна сила и, като е претърпѣло исцѣло или частъ отъ наказанието, се окаже, че подлѣжи на наказание и за друго престѣпно дѣяние, извършено преди да почне изпълнението на първата присѣда, отговаря по правилата за съвокупността.

При това, излѣжалото наказание се спада отъ размѣрътъ на най-тѣжкото, като се счита годишния строгъ тъмниченъ затворъ за три годишенъ тъмниченъ затворъ, а тъмничния затворъ за двойно запитание.

Ако подирното наказание е затворъ и по родѣтъ си е по-легко, то се присѣдняява къмъ първото.

Ако пъкъ то по родѣтъ си е по-тѣжко, то първото наказание се присѣдняява къмъ второто.

Чл. 70. Който, отъ какъ е вече претърпѣлъ едно наказание, извърши друго престъпно дѣяние, отговори по общитѣ правила.

Ако, обаче, това ново престъпно дѣяние е подобно или еднородно съ първото, или пъкъ подлѣжи на по-тѣжко отъ претърпѣното наказание, то новото наказание може да бѣде усилено по редѣтъ, указанъ въ чл. 67, ако при това отъ свѣршека на претърпѣното наказание до извършването на второто престъпно дѣяние не сж изминали:

- 1) за престѣпление повече отъ 5 години;
- 2) за нарушение повече отъ една година.

Глава VIII.

За причинитѣ, които исклучаватъ углавното преслѣдване и наказание.

Чл. 71. Углавното преслѣдване се исклучава:

- 1) когато виновний умре;
- 2) когато се измине опредѣлената въ закона давностъ, и
- 3) когато се даде амнистія.

Чл. 72. По давностъ на престѣплението, углавното преслѣдване се исклучава, когато срѣщу виновний не е възбуждено преслѣдване по установениятъ за това редъ:

- 1) въ течение на двадесетъ години — за престѣпление, което се наказва съ смъртъ;
- 2) въ течение на петнадесетъ години — за престѣпление, което се наказва съ строгъ тѣмниченъ затворъ не за по малко отъ десетъ години;
- 3) въ течение на десетъ години — за престѣпление, което се наказва съ строгъ тѣмниченъ затворъ до десетъ години;
- 4) въ течение на петъ години — за престѣпление, което се наказва съ тѣмниченъ затворъ, и
- 5) въ течение на една година — за всичкитѣ нарушения.

Чл. 73. Давността на престѣплението почнува:

- 1) за довършенитѣ престѣпления — отъ деньтъ на извършването имъ;
- 2) за престѣпленията, които сж се спрѣли на очитването — отъ деньтъ на извършването послѣдното дѣйствие; а за онова престѣпление, което трае непрекъснато — отъ деньтъ, когато се то прекрати.

Чл. 74. Ако възбужданieto или продължението на углавното преслѣдване стои въ зависимостъ отъ разрѣшенieto на нѣкой предварителенъ въпросъ, който трѣбва да се разрѣши съ влѣзла въ законна сила рѣшеніе на надлѣжната властъ, то течението на давността спира до окончателното разрѣшеніе на предварителния въпросъ.

Чл. 75. Всѣко дѣйствие на съдебнитѣ органи, насочено противъ нѣкои отъ дѣйцитѣ или съучастницитѣ по поводъ на извършеното престъпно дѣяние прекъсва давността.

Давността се счита за прекъсната само по отношение на ония лица, срѣщу които е било насочено дѣйствието на съдебнитѣ органи.

Слѣдъ свършването на тия дѣйствия почнува да тече нова давностъ.

Чл. 76. Привежданieto въ изпълнение на наказание, опредѣлено съ влѣзла въ законна сила присѣда, се исклучава:

- 1) когато осѣдени умре;
- 2) когато осѣдени се помилва;
- 3) когато се измине опредѣлената отъ закона давностъ.

Чл. 77. Давността исклучава изпълнението на наказанието:

- 1) слѣдъ истичанието на двадесетъ и петъ години, ако опредѣленото въ присѣдата наказание е наказаніе съ смъртъ;
- 2) слѣдъ истичанието на двадесетъ години, ако опредѣленото въ присѣдата наказание е строгъ тѣмниченъ затворъ не по малко отъ десетъ години;
- 3) слѣдъ истичанието на петнадесетъ години, ако опредѣленото въ присѣдата наказание е строгъ тѣмниченъ затворъ не по-малко отъ петъ години;
- 4) слѣдъ истичанието на десетъ години, ако опредѣленото въ присѣдата наказание е строгъ тѣмниченъ затворъ не повече отъ петъ години или тѣмниченъ затворъ;
- 5) слѣдъ истичанието на двѣ години, ако виновний е осѣденъ за нарушение.

Чл. 78. Давността на наказанието се брои:

- 1) отъ деньтъ на възбужданieto на присѣдата въ законна сила, а ако изпълнението на наказанието е вече захванало, то отъ деньтъ на прекъсването на изпълнението чрезъ избѣгване на осѣдени;

- 2) отъ деньтъ, когато предсрочното освобождение бѣде отмищено.

Ако по законни причини изпълнението на присѣдата е отложено или лицето е било по други причини затворено, то давността не тече.

Чл. 79. Давността на наказанието не се простира върху предвиденитѣ въ чл. 30, п. п. 1, 2 и 3, допълнителни наказания, ако тѣ сж опредѣлени съ присѣда влѣзла въ законна сила.

Чл. 80. Давността се прекъсва съ всѣко распорѣждане на надлѣжната властъ, което распорѣждане е насочено къмъ изпълнение на присѣдата, — а особено съ задържанieto на осѣдени.

Обаче отъ деньтъ на такъво распорѣждане почнува да тече нова давностъ.

Чл. 81. За престѣпления, които се преслѣдватъ само по тѣжба отъ потърпѣвший, углавно преслѣдване не се възбужда, ако не е послѣдвала такъва тѣжба отъ него или отъ упълномощеното отъ него за това лице или ако той, потърпѣвший, е непълнолѣтенъ или душеболенъ — отъ неговитѣ родители, настойници или изобщо отъ оновова, комуто по закона предлѣжи да се грижи за него.

Ако, обаче, престѣплението е извършено отъ родителитѣ или настойницитѣ на потърпѣвший или отъ оновова, комуто по закона предлѣжи да се грижи за него, то углавното преслѣдване се възбужда служебно.

Чл. 82. Ако въ указаний въ чл. 63 случай, заедно съ престѣплението, което се преслѣдва не иначе, освѣнъ по жалбата на пострадавший, бѣде извършено друго престѣпление, което се преслѣдва независимо отъ тѣжбата на пострадавший, то углавното преслѣдване спрямо послѣдното не се исклучава, макаръ пострадавший и да не се е възпозувалъ отъ правото си да се тѣжи или даже да е заявилъ, че се отказва отъ това си право.

Чл. 83. За престѣпления, които се преслѣдватъ само по тѣжба, отъ потърпѣвший или отъ неговитѣ законни представители, наказанието не се налага:

- 1) ако тѣжбата е послѣдвала макаръ и преди свѣршека на давността, но сж се изминѣли шестъ мѣсеци отъ какъ тѣжителътъ е узналъ за престѣпното дѣяние;
- 2) ако тѣжителътъ е пожелалъ да се прекрати дѣлото прѣди да се почне изпълнението на присѣдата.

Забѣлка. Правилата, предвидени въ този членъ, не се приспособяватъ спрямо ония престѣпления, които се преслѣдватъ по частна жалба, отглаголеното на които не се допуца.

Чл. 84. Ако потърпѣщото лице се помине преди истичанието на предвиденъ въ чл. 83, п. 1, срокъ и безъ да е предявило тѣжба или безъ да се е отказало отъ нея: то прѣвъ останалата частъ отъ срока тая тѣжба могатъ да предявятъ и възходящитѣ и нисходящитѣ, родни братя и сестри, сыруги на потърпѣщото лице, а въ случай на престѣпление противъ имота — наследницитѣ му.

Чл. 85. По престѣпления, които се преслѣдватъ само по тѣжба отъ потърпѣвший, бѣде ли дѣлото прекратено отъ единого изъ тѣжителитѣ, то виновний не се освобождава отъ отговорностъ спрямо другитѣ тѣжители; сжмо тѣй, бѣде ли дѣлото прекратено спрямо единого отъ съучастницитѣ, то другитѣ съучастници не се освобождаватъ отъ отговорностъ.

Чл. 86. Наложено на осѣдени наказание може да се отлѣпи или смѣти по помилване отъ Държавний глава.

Чл. 87. Исклучването на наказанието съ смъртта на виновний или неговото помилване не унищожавя гражданския искъ за възвръщанне на предметитѣ и възнагражденieto за причинения вредъ и загуби, освѣнъ ако той граждански искъ е просроченъ, споредъ правилата на гражданскій законъ.

Глава IX.

За възстановление въ правата (реабилитация).

Чл. 88. Всѣкой осѣденъ за престѣпление съ лишение отъ граждански права и който е претърпѣлъ наказанието си или е билъ помилванъ, може да бѣде възстановенъ въ правата си.

Чл. 89. Молбата за възстановление въ права се подава само слѣдъ петъ години отъ деня на освобождението отъ затвора или отъ деня на помилването на осѣдени. Този срокъ се намалява на три години за осѣденитѣ само на тѣмниченъ затворъ. Срокътъ за рецидивиститѣ, както и за ония, които слѣдъ като сж получили възстановление, навлѣкли сж си ново осѣждане на строгъ тѣмниченъ затворъ, е десетъ

годишенъ, а за осъдения само на тъмнителенъ затворъ, е шестъ годишенъ.

Чл. 90. На осъдения на строгъ тъмнителенъ затворъ, се приема молбата за възстановление само, ако е живялъ поне три години въ сѣщия окръгъ, отъ които двѣтъ послѣдни въ сѣщата община.

Осъдени, които сж прекарвали всичко или частъ отъ това врѣме подъ знамената и ония, които занятieto имъ застава да мѣняватъ мѣстожителството, могатъ се освободи отъ това условие, ако удостовѣрятъ съ достовѣрни свидѣтелства — първитъ отъ своитѣ войнски началници, вторитъ — отъ своитѣ господари, за своето добро поведение.

Тѣзи свидѣтелства трѣбва да сж съставени споредъ условията, предвидени въ чл. 93.

Чл. 91. Осъдени подава молбата си за възстановление, прокурору при Окржний Сѣдъ, като бѣлжи въ нея:

- а) датата на осъжданieto си;
 - б) мѣстата, гдѣто е живялъ слѣдъ освобождението си.
- Чл. 92. Молителътъ е длъженъ, освѣнъ въ случаи на давностъ, да удостовѣри че е платилъ сѣдебнитѣ разноси, глобата и обезщетението, или че му сж били опростени.

Ако нѣма подобно удостовѣрение, той е длъженъ да установи, че е претърпѣлъ въсто това лично задържанье споредъ изпълнителното производство, или пъкъ, че потърпѣвшето лице, се е отказало отъ този способ на изпълнение.

Ако е билъ осъденъ за измамливо банкрутство, той трѣбва да удостовѣри че е платилъ пасива на несѣстоителността въ капитала, лихви и разноси или че дългътъ му е билъ опростенъ.

Нѣ ако молителътъ удостовѣри, че не е въ състояние да плати сѣдебнитѣ разноси, сѣдътъ може да допусне възстановлението, макаръ тѣзи разноси да не сж платени или сж платени отъ части. Въ случай на солидарно осъждане, сѣдътъ опредѣля каква частъ на суммитъ се пада да плати молителътъ.

Ако потърпѣвшето лице не може се намѣри или пъкъ то се отказва да го получи, то дължимото количество се влага чрѣзъ нотариуса въ Българската Народна Банка. Ако въ продължение на петъ години потърпѣвшето лице не се яви да получи дължимото, то по просто искание се връща влоготателю.

Забѣлжка. Въ случай на неизвѣстно отсъствие на потърпѣвшия, той се извѣстява чрѣзъ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и Държавния Вѣстникъ.

Чл. 93. Прокурорътъ при Окржний Сѣдъ изисква свѣдѣния отъ кметовѣтъ, гдѣто е живялъ осъдени:

- 1) колко врѣме и отъ кога до кога е живялъ тамъ;
- 2) какво е било поведението му въ това врѣме;
- 3) съ какво се е поминавалъ.

Тѣзи свѣдѣния трѣбва да сдържатъ бѣлжка, че ще служатъ за възстановление. При прокурорътъ събира свѣдѣния и отъ Мировий Сѣдия и началника въ околнитѣ, гдѣто е живялъ осъдения.

Прокурорътъ си доставя и още:

- 1) преписи отъ присѣдата;
- 2) извлечение отъ затворническитѣ книги за поведението на осъдения.

Чл. 94. Всички тѣзи книжа съ свое мнѣние, окржний прокуроръ препроважда до прокурора при Апелативний Сѣдъ въ окръга на който живѣе осъдени.

Произнасянието трѣбва да става въ два мѣсеца слѣдъ внасяние книгата въ Апелативния Сѣдъ чрѣзъ прокурора. Той послѣдний прави за това писмено мотивирано заключение. Той може да иска въ всѣко врѣме и Сѣдътъ може по дължностъ да постанови за допълнителни издирвания. Дѣлото не трѣбва да се закъснява въ всѣки случай повече отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 95. Апелативния Сѣдъ въ общо събрание се произнася по молбата отъ какъ чюе заключенията на молителъ или на неговий защитникъ и на прокурора. Въ случай, че молбата се отхвърли, нова молба може да се подаде само слѣдъ двѣ години.

Чл. 96. Ако възстановлението се признае, опредѣлението се съобщава чрѣзъ прокурора при Апелативния Сѣдъ на първостепенния сѣдъ, който е сѣдилъ молителътъ за да се отбѣлжи въ оригиналната присѣда и въ книгата на сѣдимостта. Възстановлението въ прѣдата си, може да си вземе безплатно преписи отъ опредѣлението и извлечение отъ книгата на сѣдимостта.

Чл. 97. Възстановлението заличава осъжданието и отмѣнява за бѣдъжче всички лишения отъ права, които сж били слѣдствие на това осъждане. Условието на търговската реабилитация се уреждатъ въ специалния търговски законъ.

Книга втора.

За престѣпнитѣ дѣяния.

Дѣлъ I.

За престѣпленията и тѣхнитѣ наказания.

Глава I.

Измѣна.

Чл. 98. Измѣна върши онзи, който:

- 1) умишленно убие или се онита да убие държавний глава или престолонаслѣдника;
- 2) който повреди тѣлесно и разстрои здравieto на държавний глава или престолонаслѣдника, или ги направи неспособни да владѣятъ, и
- 3) който предава държавний глава или престолонаслѣдника на неприятели, или имъ отнима личната свобода чрѣзъ насилие или заплашване, или прѣпятствува на държавний глава да упражнява владѣтелскитѣ си права.

Чл. 99. Сжщо съставлява измѣна и такова дѣяние, което има за цѣль:

- 1) да измѣни насилственно законното престолонаслѣдие;
- 2) да измѣни насилственно държащиятъ строй или единството на държавата, и
- 3) да наруши цѣлостта на държавната територия чрѣзъ насилственото присѣдиняване частъ отъ нея къмъ чужда държавата.

Чл. 100. Наказанието за измѣна е:

- 1) смъртъ, въ случая, предвиденъ въ чл. 98, п. 1;
- 2) доживотенъ строгъ тъмнителенъ затворъ, въ случая, предвиденъ въ чл. 98, п. п. 2 и 3.

Ако сжществува опитване на престѣпленията, предвидени въ п. п. 2 и 3 на чл. 98, наказанието е:

Строгъ тъмнителенъ затворъ не по-малко отъ десетъ години.

Чл. 101. Наказание за измѣна въ случаитѣ, предвидени въ п. п. 1 и 2 на чл. 99 е:

строгъ тъмнителенъ затворъ не по-малко отъ десетъ години, а въ случая, предвиденъ въ п. 3 на чл. 99: доживотенъ строгъ тъмнителенъ затворъ.

Чл. 102. Съзаклятие, съставено съ цѣль да извърши измѣна, предвидена въ чл. 98 се наказва: съ строгъ тъмнителенъ затворъ до десетъ години, а въ случая, предвиденъ въ чл. 99:

съ строгъ тъмнителенъ затворъ до петъ години.

Чл. 103. Съзаклятието сжществува отъ момента, когато двѣ или повече лица се стоворятъ да извършатъ измѣна.

Чл. 104. Всѣки, който, безъ да се сдружава съ друго, прави приготовления за извършване измѣна, предвидена въ чл. чл. 98 и 99, наказва се:

съ строгъ тъмнителенъ затворъ до петъ години.

Чл. 105. Който непосредственно проповѣдва или възбужда къмъ измѣна, било явно и устно, било че разпространява или явно излага съчинения, ликове или печатни произведения, сдържанието или значението на които му сж познати, наказва се:

съ строгъ тъмнителенъ затворъ отъ петъ до десетъ години. Ако ли проповѣдта или възбужданието не подѣйствуватъ, наказва се:

съ тъмнителенъ затворъ.

Чл. 106. Наказуемостта за измѣна отпада, ако виновниятъ, доброволно и преди да е открито престѣплението, самъ отстъпи отъ приготовленията или почнатото вече изпълнение, ако при това бѣдъжче отстранени вреднитѣ послѣдствия.

Чл. 107. Не се наказва онзи случайстикъ въ едно съзаклятие, който преди да бѣде предприето нѣщо, освѣнъ самото сдружаване — и преди да бѣде открито отъ властта самото съзаклятие го напусне и не само събщи за това на другитѣ

си другари, но се погрижи и да ги отклони отъ тѣхното предприятие или пъкъ предупреди властта.

Чл. 108. За престѣпленията, означени въ настоящата глава, виновниятъ може да бѣде лишенъ отъ правата, изброени въ чл. 30 п. п. 1—4.

Глава II.

Предателство.

Чл. 109. Българский подданикъ, който посредственно или непосредственно придумва или подбужда друга държава къмъ война или друго враждебно дѣло спрямо Българската държава, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ десетъ до петнадесетъ години.

Ако ли е избухнала война, или пъкъ е прогласена война, наказва се:

съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 110. Българский подданикъ, който доброволно постѣпи въ редоветъ на неприятелска войска, отъ какъ е войната прогласена, или започната, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ десетъ до петнадесетъ години.

Ако ли пъкъ служи въ редоветъ на чужда войска и, отъ какъ е прогласена или започната война, доброволно остане на сѣщата служба или излѣзе да се сражава срѣщу българска или ней съюзна войска, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 111. Който:

1) предаде на неприятеля, или се съгласи съ него да му предаде крѣпостъ, градъ, утвърдено мѣсто проходы, брѣгъ или позиция, складъ отъ оръжия, военни материали или храни, кораби, офицери или войници отъ българската войска;

2) снабди неприятеля съ карта, планъ или описание върху военнитѣ съоръжения, движения или предприятия;

3) подпомогне неприятеля да нахлуе или да напредне въ територията на българската държава;

4) подпомогне неприятеля съ пари или да си увеличи въоръженитѣ сили, военнитѣ материали или храни за войската си, или пъкъ го улесни да се снабди съ такива;

5) възбуди раздоръ, мятежъ или бѣгство (дезертьорство) между българската войска съ цѣль да помогне на неприятеля;

6) въ ущърбъ на българската военна сила и въ полза на неприятеля запали, повреди, срути или по другъ начинъ направи непригодни: складъ отъ оръжия, воененъ материалъ или храни, приготвени за българската военна сила, както и мостове, язове, насипи, огради, желѣзни или други пътища;

7) служи на неприятеля за шпионъ или потаява, или пъкъ подпомага неприятелски шпионъ или неприятелски войникъ, пратенъ за разведъ (рекогносцировка);

8) направи нѣкое отъ означенитѣ въ тоя членъ дѣяния спрямо държава, съюзна на българската, или спрямо военна сила, която дѣйствува заедно съ българската:

наказва се съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Ако ли това е извършено въ врѣме на война — съ смъртъ.

Чл. 112. Онзи, който посредственно или непосредственно съобща на неприятеля такива документи или свѣдения, които се отнасятъ къмъ безопасността или къмъ важни нѣкои интереси на българската държава и които:

1) му сѣ били повѣрени или е могълъ да ги узнае по служебното си положение или по особено възложена върху му порѣчка;

2) притежава или ги е узналъ чрезъ насилие, кражба, обесване или по какъвъ годъ измамливъ начинъ:

наказва се съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ десетъ до петнадесетъ години.

Биджъ ли тия свѣдения узнали отъ виновный по всѣки другъ начинъ, непредвиденъ въ тоя членъ и въ сѣщото врѣме знае, че тия свѣдения трѣбва да се пазятъ тайно, наказанието е: смъртъ.

Чл. 113. Онзи, който безъ намѣрение да помогне на неприятеля или да причини щета на държавата:

1) съобща на чуждо правителство, или разгласи такива свѣдения или съдържанието на такива документи, за които знае, че въ интереса на българската или съюзна ней държава, е да се държатъ тайно;

2) потаява или подпомага въ военно врѣме неприятелски шпионъ:

наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 114. По чл. 113 се наказва и онзи, който въ военно врѣме умислено:

1) извърши дѣяние, което излага на опасностъ неутралността на държавата или престѣпи нѣкоя особена държавна заповѣдъ, издадена и обнародвана съ цѣль да се спази неутралностъ;

2) наруши нѣкое държавно распорѣждане, извършено и обнародвано съ цѣль да се спази държавната безопасностъ.

Чл. 115. Съзаклятие, което има за цѣль предателството, означено въ чл. чл. 109, 110, п. 1, и 111, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години.

Чл. 116. Който по начинъ, означенъ въ чл. 105, проповѣдва или възбужда къмъ предателство, предвидено въ чл. чл. 109, 110 и 111, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години.

Чл. 117. Правилото, изложено въ вл. 107, се прилага и за случаятъ, предвидени въ тая глава, освѣтъ случая, означенъ въ чл. 109.

Чл. 118. За предателство, виновныйтъ се лишава отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1-й — 4-й.

Глава III.

Насилствени дѣйствия и оскърбления противъ държавний глава и членоветъ на семейството му.

Чл. 119. За насилствено дѣйствие противъ държавний глава — до колкото това дѣяние не е измѣна — наказанието е: строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ петъ години.

Чл. 120. За оскърбление нанесено на държавний глава лично, или задочно на публично мѣсто, наказанието е: тъмниченъ затворъ отъ три мѣсеци до двѣ години и глоба до четири хиляди лева.

Ако това е сторено чрезъ распространяване или явно излагане на съчинения, ликове или печатни произведения, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци и глоба до шесть хиляди лева.

Чл. 121. За насилствено дѣйствие противъ престолонаследника или близкитѣ на държавний глава: съпруга, възходящи, нисходящи, братия и сестри до колкото извършено дѣяние не е друго по тѣжко престѣпление — наказанието е: строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 122. За оскърбление, насочено срѣщу нѣкого отъ означенитѣ въ чл. 121 лица, наказанието е: тъмниченъ затворъ до една година и глоба до двѣ хиляди лева.

Ако това е извършено чрезъ распространяване или явно излагане ликове, съчинения или печатни произведения, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до двѣ години и глоба до четири хиляди лева.

Чл. 123. За исказано публично съ думи, или чрезъ печата, или съ друго нѣкое дѣйствие, намѣрение, — за да се лиши отъ живота държавний глава или престолонаследника, наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 124. Който чрезъ печата или по другъ нѣкой начинъ наклевети държавний глава, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ 6 мѣсеца и съ глоба до шесть хиляди лева.

Чл. 125. За престѣпленията, означени въ чл. чл. 119, 121 и 123, виновный може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4, а въ случая, означенъ въ чл. 120, 122 и 124, — отъ правата, изброени въ чл. 30, п. п. 1 и 2.

Глава IV.

Престѣпления противъ избирателното право.

Чл. 126. Който съ сила или заплашване въспрѣпятствува нѣкому отъ представителитѣ на Народното Собрание да присѣствува въ заседание, или пъкъ да упражнява свободно своето право на гласуване, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 127. За престѣплението, предвидено въ чл. 126, ако то е извършено противъ нѣкой членъ отъ общински или окруженъ свѣтъ, наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Чл. 128. Който съ сила или заплашване въспречително на нѣкой избирателъ да упражни свободно своето избирателно право, при каквито и да е избори, назначени по пореждане на властѣта, или пъкъ съ викове и други противозаконни срдства растури бюрото, или разгони нѣкой отъ членовеѣ му, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година, ако същевременно не е извършилъ престѣпление, за което въ закона е предвидено по-тѣжко наказание.

Чл. 129. Лицата натоварени или упълномощени да съставятъ избирателнитѣ списъци, — ако не записватъ въ тѣхъ името на оногova, комуто е признато избирателното му право, или пъкъ записватъ името на такъво лице, което по закона не притежава подобно право, наказватъ се:

съ тъмниченъ затворъ.

Чл. 130. Чиновникъ, който съ цѣлъ да лиши нѣкого отъ избирателното право, което послѣдния законно притежава, или да му присвои избирателно право, ако той такъво не притежава — представи лъжовни свѣдѣния прѣдъ надлѣжното управление, на което е възложено да състави избирателнитѣ списъци, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по малко отъ шесть мѣсеци.

Съ същото наказание се наказва и онзи отъ горѣказанното управление, който скрие, преправи, унищожи или направи непригоденъ такъвъ документъ, който се отнася къмъ избирателното право на отдѣлни лица.

Чл. 131. Който, при каквито и да е избори, назначени по распорѣждане на властѣта, подкупи нѣкого отъ избирателитѣ съ пари, дарове или други имотни облаги, било да упражни или не своето избирателно право, или пъкъ да го не упражни по опредѣленъ начинъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година или съ глоба до петстотинъ лева.

Съ същото наказание се наказва и подкупения избирателъ.

Чл. 132. За престѣплението, предвидено въ чл. 131 и извършено отъ чиновникъ, макаръ и по другъ начинъ, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 133. Който, при каквито и да е избори, назначени по распорѣждане на властѣта, унищожи, скрие, добави (умножи), промѣни или преправи избирателнитѣ бюлетени или пъкъ по другъ измамливъ начинъ пренаочи съдържанието на изборния гласъ или осуети или пренаочи резултата на станалия изборъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Бѣде ли това извършено отъ оногova, комуто е възложено да ръководи изборитѣ, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 134. Който влиза въ избирателното събрание съ оръжие или държи оръжие за нанасяне побой, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до шесть мѣсеца.

Чл. 135. Който гласува или пъкъ се яви да гласува подъ чуждо име при избори, назначени по распорѣждане на властѣта, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ отъ единъ до шесть мѣсеци.

Съ същото наказание се наказва и онзи, който гласува нѣколко пѣти въ една и съща избирателна околия, или пъкъ, отъ като е гласувалъ въ една околия, явява се и гласува въ друга околия.

Чл. 136. За престѣпление, означено въ чл. 133, виновний се преслѣдва само тогава, ако е заявено прѣдъ надлѣжната властъ не по-късно отъ осемъ дни, отъ какъ смъ прогласени изборитѣ.

Въ случаитѣ, предвидени въ чл. чл. 128, 131, 132, 133 и 134, виновний не се преслѣдва, ако, слѣдъ тридесетъ дни отъ какъ е извършено престѣплението, не послѣдва заявление прѣдъ надлѣжната властъ.

Чл. 137. За престѣпление, означено въ чл. 126, виновний се лишава отъ правата, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4; а въ случая, означенъ въ чл. 127, може да бѣде лишенъ само отъ правата, изброени въ чл. 30 п. п. 1 и 2.

Въ останалитѣ случаи, предвидени въ настоящата глава, виновний може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30 п. 3; а отъ правата, изброени въ чл. 30 п. п. 1 и 2, виновний се лишава, ако е заемалъ служба въ врѣме на престѣплението.

Глава V.

Престѣпления противъ властѣта.

Чл. 138. Тѣлна събрана съ цѣлъ чрезъ сила или заплашване да пречително:

- 1) на българското правителство или Народното Събрание;
 - 2) на друга нѣкая публична властъ или нейнъ органъ;
- да упражняватъ свободно своитѣ права и длѣжности, или да ги принуди да извършатъ или да не извършатъ нѣщо въ крага на тѣхнитѣ права и длѣжности наказва се за *мѣстено*:

въ първия случай — съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до десетъ години, а въ втория случай — до петъ години.

Чл. 139. Съзаклятие, което има за цѣлъ мятежъ, означенъ въ чл. 138, наказва се:

Въ първия случай съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, а въ втория случай — съ тъмниченъ затворъ, не по-малко отъ три мѣсеца.

Чл. 140. Ако въстаналата тѣла е нападнала или взела въ своя властъ община, домъ, складъ за оръжие, военни припаси или барутъ, желѣзница, телеграфно или пощенско учреждение, то виновнитѣ, ако не сж извършили по-строга наказуемо престѣпление, наказватъ се:

предводителитѣ и побудителитѣ — съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до петнадесетъ години, а всичкитѣ други — съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 141. Ако въстаналата тѣла извърши грабежъ, палежъ, нѣщо унищожи или употреби насилне надъ отдѣлни личности, то побудителитѣ и предводителитѣ, до колкото несаществува по-тѣжко престѣпление — наказватъ се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ десетъ до петнадесетъ години; а другитѣ — съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 142. Не се наказватъ ония отъ мятежницитѣ, които — бидейки изобщо поканени отъ гражданска или военна властъ — напустнатъ тѣлата и повече не се придружатъ къмъ нея.

Това правило не се простира върху побудителитѣ и предводителитѣ на мятежа, нито пъкъ върху извършенитѣ вече престѣпления.

Чл. 143. Правилото, означено въ чл. 107, се прилага и въ случаи на подготвенъ мятежъ.

Чл. 144. Който вънъ отъ случаитѣ, означени въ чл. 138, употреби сила или заплашване съ цѣлъ да принуди публична властъ, чиновникъ или нѣкой органъ отъ публична властъ, да извърши или да пропусне нѣщо по служба, наказва се за *явно насилне*:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеца.

Чл. 145. Който противозаконно пречително на нѣкой органъ отъ публична властъ, когато послѣдний упражнява своитѣ права и длѣжности, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 146. Който даде, обѣщае или предложи даръ или друга облага чиновнику за да го склони да извърши или да пропусне нѣщо противъ своитѣ служебни длѣжности, наказва се за *подкупъ*:

съ тъмниченъ затворъ.

Съ същото наказание се наказва и онзи, който даде чиновнику даръ или друга облага, за гдѣто е извършилъ или пропусналъ нѣщо противъ своитѣ служебни обязанности.

Чл. 147. За подкупъ наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години:

ако бѣде даденъ, предложенъ или обѣщанъ даръ или друга облага на съдия, съдебенъ засѣдателъ, слѣдователъ или прокуроръ, за да рѣши или спомогне да се рѣши въ полза или щета на нѣкой отъ странитѣ углавна или гражданска съдба.

Съ същото наказание се наказва и онзи, който даде, предложи или обѣщае даръ или друга облага на защитникъ или пълномощникъ, за да се рѣши или спомогне да се рѣши въ полза на противната страна или въ щета на неговия довърителъ углавна или гражданска съдба.

Чл. 148. За подкупъ, по чл. чл. 146 и 147, се наказва съобразно съ случая и онзи, който, срѣщу награда или обѣщание за награда или друга облага, се предложи или въсприеме да стане посредникъ.

Чл. 149. Който самоволно извърши дѣйствието, за което знае, че спада въ крага на публична служба, която той не заема или отъ която е лишенъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 150. Който самоволно премахне, счупи или повреди печатъ, положенъ отъ публична властъ или нейнъ органъ върху предмети за знакъ, че съ подъ заповоръ или за да бъдатъ отбелязани, както и онзи, който самоволно отвори мѣсто или хранилище, върху което има наложенъ такъвъ печатъ за знакъ, че вещитѣ, които се нахождатъ въ мѣстото или хранилището, сѫ подъ заповоръ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 151. Който самоволно истрѣби, премахне или повреди книги, регистри, документи или вещи, които се пазятъ у публична властъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по малко отъ единъ мѣсецъ, а въ особено важни случаи:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 152. Който самоволно освободи затворникъ изъ мѣсто, гдѣто е затворенъ по распоряждане на властта, или изъ подъ надзоръ или стража, или пъкъ му спомогне да избѣга, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до три години.

Чл. 153. Затворници, ако се сдружатъ чрезъ съединени сили да избѣгнатъ насилствено изъ затворѣтъ, наказватъ се като смутители:

съ тъмниченъ затворъ не по малко отъ три мѣсеци.

Ония отъ смутителитѣ, които при това извършатъ насилствени дѣйствиа надъ чиновницитѣ на затворѣтъ или надъ лицата, натоварени съ надзорѣтъ върху тѣхъ, наказватъ се: съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 154. Който се въспротиви спрямо наредба, възбрана, заповѣдъ или покана, сторена отъ публична властъ, наказва се за *явно непокорство*:

съ тъмниченъ затворъ до три мѣсеца, или съ глоба до петстотинъ лева, ако не е прѣвидено за случая друго наказание.

Чл. 155. За явно непокорство наказанieto е:

тъмниченъ затворъ до една година,

ако, като се законно покани, несъстоятеленъ длъжникъ, директоръ или членъ отъ настоятелството на дружеството, обявено за несъстоятелно, отрече да даде искани отъ него разяснения, или пъкъ дадени вече такива отрече да потвърди по установенъ редъ.

Чл. 156. За мятежъ виновний се лишава отъ правата, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

Въ останалитѣ случаи, прѣвидени въ тая глава до чл. 153 виновний може да бъде лишенъ само отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1 и 2.

Глава VI.

Престѣпления по носение военна тегиба и противъ Държавната въоръжена сила.

Чл. 157. Всѣкий, който употреби хитростъ или измама съ цѣлъ да освободи себе си или другого отъ военната тегиба или укрие нѣкого, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ на двѣ години.

Чл. 158. Всѣкой български поданикъ, който по разни начини, се е отклонилъ отъ носението военната служба до навършването на 30-та си година, наказва се:

Ако е способенъ за военна служба съ глоба отъ 100 до 2000 лева и послѣ се взима въ постоянната войска, а ако е неспособенъ съ тъмниченъ затворъ до една година. Лицата, които сѫ преминали 30-та си година наказватъ се съ тъмниченъ затворъ до три години и се лишатъ отъ правата прѣвидени въ п. п. I, II и III на чл. 30.

Чл. 159. Всѣки, който умишлено осакати самъ себе си или изобщо се направи неспособенъ къмъ изпълнението на военната служба, така сѫщо и онзи, който съ подобна цѣлъ осакати или направи неспособно друго лице, подлѣжаще на призивъ или намѣряще се въ редоветѣ на войската, наказва се съ строгъ тъмниченъ затворъ до три години.

Чл. 160. Всѣкой, който склони къмъ непокорство на призивната заповѣдъ войникъ отъ коя да е категория войска, наказва се: въ мирно време съ тъмниченъ затворъ до една година, — въ военно врѣме, въ време на военно положение или при обявяване на мобилизация — съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години.

Чл. 161. Всѣкий, който склони къмъ бѣгство войникъ отъ войската, даде на такъвъ бѣглецъ убѣжище или му помогне да се укрива по другъ начинъ, наказва се въ мирно врѣме съ тъмниченъ затворъ отъ шестъ мѣсеца до три години, въ военно врѣме, въ врѣме на военно положение или подиръ

обявяване мобилизация на войската съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 162. Всѣкий, който съ измама, лукавство или други хитрини разубнае распоряждания и обстоятелства, които се отнасятъ къмъ въоръженитѣ сили на държавата или къмъ нейната отбрана и за които знае, или е длъженъ да знае, че трѣбва да се държатъ тайно — и то съ цѣлъ да ги съобща на чужда държава, наказва се:

въ мирно врѣме съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, въ военно врѣме съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години, а ако тия свѣдения сѫ съобщени на неприятеля и той би могълъ да се възползува отъ тѣхъ въ вреда на нашитѣ войски — съ смъртъ.

Чл. 163. Всѣки, който обнародва чрезъ печата свѣдѣния върху състоянието, расположението, движението и операциитѣ на българскитѣ въоръжени сили; върху състоянието на оръжието, военнитѣ материяли и предмети необходими за войската; върху хранилището, количеството и престопа на хранитѣ, ако е забранено да се разгласяватъ подобни свѣдѣния, или ако отъ самото свойство на свѣдѣнията или отъ други обстоятелства, се разбира че тѣхното обнародване може да повреди на държавнитѣ интереси, наказва се:

въ мирно врѣме съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, въ военно врѣме съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години.

Забѣлѣжка. Това постановление не се отнася къмъ ония съобщения, които съдържатъ свѣдѣния обнародвани отъ самото правителство.

Чл. 164. Длъжностни лица, които дадатъ невѣрни свѣдѣния за семейното или здравословното положение на младежа подлѣжащъ на военна служба, наказватъ се съ тъмниченъ затворъ отъ една до три години.

Чл. 165. Длъжностни лица, които умишлено съставятъ несплни или неправилни призователни списъци, наказватъ се: съ тъмниченъ затворъ до три години.

Чл. 166. Длъжностно лице, което допустне да се замѣни взетиятъ вече за новобранецъ младежъ съ друго, наказва се съ тъмниченъ затворъ отъ една до три години.

Чл. 167. Всѣки, който чрезъ печатъ, публични рѣчи, викове на публично-мѣсто, чрезъ картини, изображения, фотографически и други символически емблеми подбужда военно-служачитѣ къмъ престѣпления и нарушения, забранени отъ военнитѣ закони и правилници на дисциплината, наказва се:

въ мирно врѣме съ тъмниченъ затворъ до три години, а въ военно врѣме и въ врѣме на военно положение съ строгъ тъмниченъ затворъ до петнадесетъ години.

Чл. 168. Всѣки, който безъ да има право за носение на военната форма или други военни отличия, се яви съ такива въ редоветѣ на войската съ агитационна или изобщо престѣпна цѣлъ, наказва се: съ тъмниченъ затворъ до три години, а въ военно врѣме или въ врѣме на военно положение съ строгъ тъмниченъ затворъ до петнадесетъ години.

Чл. 169. Чиноветѣ отъ армията, които не се намиратъ на дѣйствителна служба, за разгласяване повѣреннитѣ имъ въ врѣме на службата или по другъ начинъ тайни, относящи се до войската, наказватъ се: съ строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 170. Съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци наказва се:

1) онзи, който въ военно време или отъ какъ войската или частъ отъ нея е преведена въ боево положение умишлено или по непредпазливостъ (немарливостъ) не изпълни въобще или отъ части контракта, сключенъ съ правителството за доставката предметитѣ и материалитѣ потребни за войската или за народното опълчение;

2) подрядчикъ, посрѣдникъ или пълномощникъ, който е знаелъ цѣлата на уговора по умишлено или по неврѣдпазливостъ, станалъ причина за неточното му изпълнение;

3) превознитѣ предприемачи, както и тѣхнитѣ помощници и служители, които умишлено или по непредпазливостъ, станатъ причина за непревозването споредъ условията на войската и нейнитѣ потреби.

Чл. 171. За престѣпления, изложени въ тая глава, виновнитѣ може да бъде лишенъ и отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

Глава VII.

Престѣпления противъ общественный редъ.

Чл. 172. Който непосредственно подбужда къмъ извършване на престѣпление и то чрезъ явна проповѣдъ предъ

събрание, или чрезъ распространяване и явно излагане ликове или печатни произведения, наказва се:

1) като подбудител ако послѣдва престѣпление по поводъ на това подбуждение;

2) съ тъмниченъ затворъ, ако подбуждението остане безъ послѣдствие.

Чл. 173. Наказва се съ тъмниченъ затворъ и онзи, който по изложения чл. 172, начинъ, съ цѣль за извършване на престѣпление:

1) подбужда непосредственно къмъ непокорство на закона или правилата, наредбитъ и распорежданията, издадени отъ властѣта въ крагътъ на законитѣ.

2) подбужда къмъ вражда или умраза противъ вѣроисповѣдни общества (братства), народности или отдѣлни разряди отъ населението или противъ правнитѣ установления на брака и собствеността;

3) напада неприкосновеността на особата на държавния глава, редътъ на престолонаслѣдството, държавния строй, цѣлостта или единството на държавата или задължителната на законитѣ.

Чл. 174. Който по изложения въ чл. 172 начинъ, хвали или оправдава престѣпление или тогова, който и за гдѣто е извършилъ това престѣпление, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Въ тоя случай давността за углавно преслѣдване е три мѣсеци.

Чл. 175. Тѣлна, събрана да нападне съ оръжие отдѣлни разряди отъ населението, отдѣлни народности или вѣроисповѣдни общества (братства), наказва се:

1) подбудителитѣ и предводителитѣ — съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години;

2) всичкитѣ други — съ тъмниченъ затворъ.

Правилото, означено въ чл. 142, се приспособява и въ този случай.

Чл. 176. Съзаклятие, което има за цѣль престѣпление, предвидено въ чл. 175, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ.

Правилото, установено въ чл. 106, се приспособява и въ този случай.

Чл. 177. За престѣпления, предвидени въ чл. чл. 175 и 176, виновнитѣ могатъ да бѣдѣтъ лишени отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 1—2.

Чл. 178. Чета, съставена съ цѣль да върши престѣпления противъ личната или имотната сигурностъ заедно или всѣки членъ отдѣлно, наказва се:

1) основателитѣ и предводителитѣ — съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години и съ лишение отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 1—4;

2) останалитѣ — съ тъмниченъ затворъ.

Чл. 179. Наказва се съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години:

1) който безъ позволение отъ закона или отъ властѣта събира, въоръжава, упражнява или снабдява съ войнишки потребности чети;

2) който въ такива чети вземе мѣсто на главатаръ или предводителъ.

Виновний може да бѣде лишенъ и отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 1—2.

Онзи, който се придружи къмъ такъва чета, наказва се: съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 180. Който съ сила или заплашване прѣчи да стане, или разгони станалото вече незабранено отъ законитѣ публично събрание, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Ако това извърши длъжностно лице наказанието е до три години строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 181. Който съ измама или съ лъжливи обещания или чрезъ распространявания невѣрни свѣдѣния и данни съзнателно побужда частъ отъ населението къмъ изселване вънъ отъ държавата, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ.

Чл. 182. Наказва се съ тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеца: който за да увеличи или намали работната плата извърши противъ работникъ или работодателъ насилие.

Съ същото наказание се наказватъ и онѣзи, които се събератъ предъ фабричитѣ, или предъ такива мѣста, въ които работятъ работници или пъкъ предъ къщата или мѣстопре-

биванieto на работодателя или предъ нагледника на работитѣ и попрѣчатъ съ насилие на началото на работата или на нейното продължаване, или пъкъ принудятъ съ насилие работниците да сирѣтъ работата.

Глава VIII.

Подправка на парични знаци.

Чл. 183. Престѣпление за подправяние на парични знаци върши онзи, който, самъ или чрезъ друго, съ цѣль да пусне въ обръщение, посредствено или непосредствено, като истински или пълноцѣнни:

1) подправи металически или книжни парични знаци, които вървятъ въ държавата или въ странство;

2) измѣни такива парични знаци за да имъ придаде изгледъ на по-голяма стойностъ;

3) по какъвъ-годѣ начинъ намали теглото на златни или сребърни парични знаци;

4) преобрази париченъ знакъ, който не върви, и му придаде изгледъ на такъвъ, който върви;

наказанието въ случаитѣ 1, 2 и 4, е строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до десетъ години, а въ 3 случай строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 184. Ако предметътъ на престѣплението, означено въ чл. 183, сѣ дребни металически или книжни парични знаци, които служатъ за размѣна срѣщу единична парична мѣрка и които не сѣ сребърни или златни, то наказанието е: тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеца.

Чл. 185. Шайка, която има за цѣль подправка на парични знаци или распространяване на такива, ако е извършено какъво-годѣ приготвително дѣйствие, наказва се: съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 186. По чл. чл. 183 и 184 се наказва и онзи:

1) който прокара въ обръщение парични знаци, подправени или измѣнени отъ него или по негова порѣчка отъ друго, макаръ и не съ цѣль, означена въ чл. 183;

2) който по споразумѣние съ подправачитѣ на парични знаци или тѣхни участници вземе или пакъ внесе въ държавата подправени или измѣнени парични знаци съ цѣль да ги пусне въ обръщение за истински.

Чл. 187. Който вънъ отъ случаитѣ, означени въ чл. чл. 183 и 186, прокара въ обръщение парични знаци, за които знае, че сѣ подправени или измѣнени, наказва се:

1) съ строгъ тъмниченъ затворъ до три години, ако стойността имъ надминува хилядо лева;

2) съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеца, ако стойността имъ е по-малко отъ хилядо лева, или ако сѣ златни или сребърни парични знаци, тѣлото на които е намалено;

3) съ тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеца, ако сѣ дребни парични знаци.

Чл. 188. Който приеме подправенъ или измѣненъ париченъ знакъ и отъ какъвъ узнае, че е такъвъ съзнателно го прокара въ обръщение за истински, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци.

Чл. 189. Къмъ паричнитѣ знаци се приравняватъ:

1) печатни облигации на предявителя, банкові билети, акции или замѣняющі тѣхъ вѣрменни свѣдѣтельства, преносни билети (асигнации) или квитанции, както и принадлежнитѣ къмъ тия книжа проценти, дивиденди или размителни свѣдѣтельства (купони и талони), които се издаватъ отъ държавни власти или отъ упълномощенитѣ за това публични ковчежничества, общини, дружества, корпорации или частни лица.

Това постановление има сила и когато въ упоменѣтитѣ печатни книжа подписътъ или нѣкои думи или числа бѣдѣтъ рѣжкописни;

2) поименни облигации заедно съ тѣхнитѣ купони и талони, които се издаватъ отъ българската държава или отъ нѣкое държавно ковчежничество или банка и които сѣ предметъ на обръщение въ борсата.

Чл. 190. Който приготви, нази или укрива предмети или оръжия, за които знае, че сѣ предназначени за подправка на парични знаци, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 191. За престѣпление, предвидено въ настоящата глава, освѣнъ чл. чл. 188 и 190, — виновний се лишава отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 1—4.

Чл. 192. Предметитѣ, които сѣ служили, или сѣ били предназначени за престѣпление, предвидено въ тая глава, подлѣжатъ въ всѣки случай на конфискация.

Глава IX.

Свидѣтелствование и лъжовна клѣтва.

Чл. 193. Който предъ съдъ или предъ друга надлѣжна публична власть, като свидѣтель, вѣщо лице, преводачъ или тълковникъ, съзнателно потвърди неистина или за тая истина подѣ клѣтва, дадена по установенъ редъ устно или писмено, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

За лъжесвидѣтелствование безъ клѣтва, наказанието е:

тъмниченъ затворъ.

Който като страна предъ съдъ положи лъжлива клѣтва, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до три години.

Чл. 194. Ако означеното въ чл. 193 престѣпление бѣде извършено по непредпазливостъ, то наказанието е: тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 195. Равносилно съ клѣтвенното удостовѣрение се счита и всѣко тържественно обѣщание, дадено отъ лицето:

1) че по съвѣсть ще каже или изложи самата истина;

2) че казаното или изложеното вече отъ него ще потвърди и съ клѣтва.

Равносилно е на клѣтва така сѣщо и всѣко напомнюване на служебна или обща клѣтва или пакъ по-предишна по сѣщото дѣло и въ сѣщото качество дадена клѣтва.

Чл. 196. За престѣпление, означено въ чл. 193 и извършено по угавно дѣло въ вредъ на обвиняемия, наказанието е:

1) строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години, ако обвиняемиятъ по това угавно дѣло бѣде осѣденъ на затворъ повече отъ петъ години;

2) строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ десетъ години, ако обвиняемиятъ бѣде осѣденъ на смъртъ.

Чл. 197. За лъжовна клѣтва или свидѣтелствование наказуемостта отпада:

1) когато лицето, ако покаже или изложи истината, би обвинило само себе си въ престѣпно дѣяние;

2) когато лицето е имало право да се отрече по угавното дѣло отъ да бѣде свидѣтель, вѣщо лице, преводачъ или тълковникъ, а сѣдѣтъ не му е напомнилъ това негово право;

3) когато лицето се отрече предъ надлѣжната публична власть отъ своята лъжовна клѣтва или свидѣтелствование преди да бѣде това обтѣжено или преди да бѣде възбудено срѣщу него угавно преслѣдване за това и преди да е причиненъ другиму какъвъ годъ вредъ чрезъ такъва лъжовна клѣтва или свидѣтелствование.

Чл. 198. Който подбуди и склони другия къмъ лъжовна клѣтва или свидѣтелствование, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Нъ ако се отнася това къмъ угавно дѣло, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ единъ мѣсець.

Чл. 199. Виновиятъ въ престѣпленията, предвидени въ чл. чл. 193, алинея 1 и 196, се лишаватъ отъ правата, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4 и 7;

Виновиятъ въ престѣплението, предвидено въ чл. 198, може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—2.

Глава X.

Набѣдяване.

Чл. 200. Който съзнателно набѣди невинно лице предъ властта за какво годъ престѣпление, или представи измислени или лъжовни доказателства срѣщу него, наказва се:

1) съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години — ако набѣдяването има за предметъ престѣпление;

2) съ тъмниченъ затворъ до една година — въ всѣки другъ случай.

Бѣде ли въ първия случай набѣдения осѣденъ, то набѣдителя се преслѣдва по чл. 196 съобразно съ означенитѣ въ него различия.

Виновиятъ може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4 и 7.

Чл. 201. Ако набѣдяването не повлече подирѣ си угавно преслѣдване спрямо набѣдения, то набѣдителя се преслѣдва само по тѣжбата отъ набѣдения и се наказва:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 202. За престѣпления, предвидени въ чл. 201, виновния може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1 и 2.

Чл. 203. Бѣде ли нѣкой осѣденъ за престѣпление, предвидено въ настоящата глава, то присѣдата може да бѣде обнародвана, ако потърпѣвшия поиска.

Глава XI.

Богохулство и други престѣпления противъ вѣрата.

Чл. 204. Който хули Бога по начинъ, изложенъ въ чл. 172, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 205. Който съ сила или заплашване препятствува или прекъсва незабранена вѣроисповѣдна служба, обрядъ или тържество, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 206. Който въ мѣсто и врѣме, гдѣто и когато се върши вѣроисповѣдна служба, обрядъ или тържество:

1) се поругава надъ предмети, посвѣтени за богослужение или съ такава цѣль ги истрѣби или омети;

2) причини явна съблазнь чрезъ своето неприлично поведение; и

3) който се поругава по начинъ, изложенъ въ чл. 172 съ нѣкое незабранено въ държавата вѣроисповѣдание:

Наказва се съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 207. Който оскверни гробъ, или самоволно изрови или извади изъ нѣкой гробъ човѣшки трупъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който самоволно премѣсти, скрие или отнесе такъвъ изровенъ или изваденъ трупъ.

Глава XII.

Престѣпление противъ гражданското състояние.

Чл. 208. Който умышленно замѣни, скрие, подхвърли малко дѣте, или по другъ начинъ скрие и лиши другия отъ правата на гражданското му състояние или пакъ направи съмнително това негово състояние, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Ако ли това бѣде извършено съ користна цѣль, то виновния се наказва:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 209. Който при сѣтливанието си въ бракъ утаи предъ другата брачуща се страна, за сѣществуването на законно къмъ брака препятствие, или я склони да встъпи въ бракъ по измамливъ начинъ и вслѣдствие на това брака бѣде прогласенъ за недѣйствителенъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци.

Престѣпленията на виновниятъ и въ двата случая се възбуждатъ по жалбата на потърпѣвшата страна, а срока на давността е шесть мѣсеца и се опредѣля отъ денъ на прогласяване брака за недѣйствителенъ.

Оттегляването на жалбата не прекратява угавното преслѣдване.

Глава XIII.

Многобрачие.

Чл. 210. Който, при наличността на една законна женитба, която е още въ сила, склочи и друга, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който встъпи въ браченъ съюзъ, съ лице за което знае, че се намира въ законенъ бракъ.

Чл. 211. Който извърши многобрачие съ измама или лувство, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до седмъ години.

Чл. 212. Правилата, предвидени въ настоящата глава, не се приспособяватъ за ония, вѣроисповѣданието на които допуща многобрачие.

Чл. 213. Който прибере чужда женѣ още неразведена отъ законния и спиртъ, а сѣщо и жена, която прибере неразведенъ още мъжъ и живѣятъ незаконно (въ конкубинатъ), наказва се:

съ затворъ до една година.

Глава XIV.

Развратъ.

Чл. 214. Който блудствува съ дѣте, не навършило тринадесетъ годишна възраст, наказва се: съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Забѣлѣжка. Подъ думата „блудство“ се разбира всѣко дѣло, навършено съ цѣлъ да бѣде възбуждено или удовлетворено плътско желание освѣнъ плътско съвокупление.

Чл. 215. За блудство:

1) съ лице на възраст отъ тринадесетъ до шестнадесетъ години, безъ негово съгласие или дори съ негово съгласие, но безъ да разбира то свойството и значението на самото дѣло;
2) съ лице по-възрастно отъ петнадесетъ години, безъ негово съгласие, наказанието е: тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Чл. 216. За мѣжеложество (недерастия) между лица по възрастни отъ шестнадесетъ години, както и за скотоложество, наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 217. За блудство, означено въ чл. чл. 214 215 и 216 и извършено:

1) съ нисходящи сродникъ;
2) съ лице, което се намира подъ властѣта или надзора на виновний;
3) съ лице принудено къмъ това съ насилие, или заплашване противъ неговия или на нѣкого отъ неговитѣ ближни животъ или здравие, наказанието е:

въ случай на чл. 214 — строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шестъ години, а въ случайтѣ, означени въ чл. чл. 215 и 216 — строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 218. Който се съвокупи:

1) съ момиче, ненавършило тринадесетъ годишна възраст;
2) съ момиче отъ тринадесетъ до шестнадесетъ годишна възраст, дори и съ негово съгласие, но безъ да разбира то свойството и значението на самото дѣло;
3) съ лице отъ женски полъ, за което виновний знае, че е душе-болно, или което се нахожда въ безсъзнателно състояние, наказва се:

въ първий и третий случай — съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шестъ години, а въ вторий случай — съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 219. Който се съвокупи съ жена, която, измамена отъ виновний, е предполагала, че стѣпва въ връзка съ мъжа си, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Ако ли средството на измамата е лъжовенъ (фиктивенъ) бракъ то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 220. Който се съвокупи съ лице отъ женски полъ:

1) лишено отъ възможностъ за самоотбрана и то безъ негово съгласие;

2) като го принуди къмъ това съ насилие надъ личността му, или съ заплашване, че ще го умъртви или ще му нанесе тѣжка тѣлесна повреда (чл. 263), или пъкъ ще направи това нѣкому отъ неговитѣ ближни;

3) като предварително го унесвѣсти било самъ или чрезъ друго, наказва се за *изнасилване*:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до десетъ години.

4) Бѣде ли изнасилването по-млада отъ шестнадесетъ години, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до дванадесетъ години;

5) Ако ли пъкъ отъ изнасилването е послѣдвало смъртъ, то виновний се наказва:

съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 221. За престѣпления, означени въ чл. чл. 218 — 220 и извършени:

1) съ въходящъ или нисходящъ сродникъ;

2) съ лице, което се нахожда подъ властѣта или надзора на виновний, наказанието е:

1) строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до 8 години — въ случайтѣ, означени въ чл. чл. 218 и 219;

2) строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до двапетдесетъ години — въ случайтѣ, означени въ п. п. 1, 2 и 3 на чл. 220;

3) строгъ тъмниченъ затворъ отъ осемъ до петнадесетъ години — въ случай, означенъ въ п. п. 4 и 5 на чл. 220.

Освѣнъ това виновний — ако е баща или майка, дѣдо или баба — може да бѣде лишень и отъ родителски права.

Чл. 222. Който се съвокупи съ дѣвойка по-млада отъ двадесетъ и една година, която има подъ своя властъ или надзоръ и която самъ е прѣлѣстилъ, наказва се — ако не подлѣжи на наказание по пунктъ 2, отдѣлъ първи на чл. 221 — съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 223. Който лиши отъ моминство мома, навършила шестнадесетъ годишна възраст, съ предварително обѣщание, че ще я вземе за жена, а отъ послѣ не направи това, накава се: съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Чл. 224. Съвокупление между въходящи или нисходящи сродници, наказва се — ако престѣплението не е отъ прѣдвиденитѣ въ чл. чл. 218, 219 и 220 за кръвосмѣшение:

1) съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шестъ години — за въходящи;

2) съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години — за нисходящи сродникъ; бѣде ли той по-младъ отъ двадесетъ и една година — съ тъмниченъ затворъ, отъ единъ мѣсець до двѣ години.

Чл. 225. Съвокупление между:

1) братя и сестри, първи братовчеди, както и между сродници по сватовщина до втора степенъ;

2) въходящи или нисходящи свояци (чл. 539).

наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 226. За престѣпления, означени въ чл. чл. 224 и 225 нисходящитѣ сродници или свояци, както и сродничитѣ по сватовщина отъ женски полъ, по-млади отъ шестнадесетъ години, не се наказватъ.

Чл. 227. Прѣлюбодѣяние, което — въ силата на едно влѣздо въ законна сила рѣшение — е повлѣкло подирѣ си разводъ или разлѣчение между съпрузитѣ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Предявяването на просбата, съ която се иска разводъ или разлѣчение, прекъснуча давността; но течението на давността започнува изново отъ деня, когато рѣшението влѣзе въ законна сила.

Преслѣдването се възбужда само по тѣжба отъ оскърбенитъ съпругъ.

Чл. 228. Който свожда къмъ блудство или къмъ съвокупление:

1) лице ненавършило шестнадесетъ годишна възраст;

2) шестнадесетъ до двадесетъ и една годишна дѣвойка за която сводника знае, че е мома;

3) шестнадесетъ до двадесетъ и една годишна ученичка, или нему подвластна или подназорна дѣвойка;

4) лица, съвокуплението между които се счита за кръвосмѣшение, означено въ чл. чл. 224 и 225.

5) своя законна жена, както дѣщеря или храненица; такъвъ, ако не подлѣжи на наказание като съучастникъ въ престѣпление, предвидено въ настоящата глава, — наказва се: съ тъмниченъ затворъ отъ три мѣсеци до двѣ години.

Чл. 229. Който възбуди явна съблазънъ по срамотенъ, начинъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до три мѣсеци.

Чл. 230. Който продава, разпространява или явно излага, срамотни ликове или печатни произведения наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до три мѣсеци.

Изготовителятъ или съчинителятъ на такъва ликове или произведения, които се разпространяватъ или явно излагатъ съ негово знание, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци.

Такъва произведения се конфискуватъ.

Чл. 231. За развратъ виновний може да бѣде лишень отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1, 2, 4, 5 и 6.

Чл. 232. За престѣпленията, означени въ чл. чл. 215, 218 п. 2, 219, 222 и 223 уголовното преслѣдване става само по тѣжба отъ потърпѣвшето лице.

Чл. 233. За престѣпленията, прѣдвидени въ настоящата глава, освѣнъ случайтѣ на чл. 220, ако послѣдва законенъ бракъ между потърпѣвшата и дѣецътъ, то наказанието не се прилага.

Глава XV.

Докачение на честѣта.

Чл. 234. Който въ присѣтствието на друго съзнателно стори или каже нѣщо унижително за неговото достойнство

или честъ или пъкъ за достойнството или честта на неговитѣ родители, дѣца мѣжъ или жена, братъ или сестра, магаръ и умрѣли, наказва се за *обида*:

съ тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци и съ глоба до петстотинъ лева.

Чл. 235. Който разгласи обстоятелства или дѣйствиа позорни за честта на другото или му прениже прѣстѣлни дѣяния, наказва се за *клевета*:

съ тъмниченъ затворъ до една година и съ глоба до четири хиляди лева.

Чл. 236. За обида и клевета:

1) противъ глава или дипломатически представителъ на чужда държава;

2) противъ духовно лице, когато то извършва Богослужение или изпълнява вѣрнопослѣдни обряди;

3) противъ публична властъ или органъ на такава властъ въ врѣме или по поводъ на изпълнението на служебнитѣ си обязанности:

4) противъ майка или законенъ баща, както и противъ незаконенъ баща, ако виновниятъ му дължи за своята отхрана или поддръжка;

5) чрезъ печатно произведение, ликъ или писмо распространено съ знанието на виновниятъ;

6) публично;

7) отъ чиновникъ или органъ на публична властъ, когато изпълняватъ своитѣ служебни обязанности, наказанието е: тъмниченъ затворъ до двѣ години и глоба до петъ хиляди лева.

Чл. 237. Ако докаченъ е отвържаль веднага съ обида или клевета, то съдътъ може да подвъргне едного или и двамата отъ обвиняемитѣ на наказание по-леко по родътъ или мѣрката отъ опредѣленото въ закона или пъкъ съвсѣмъ да ги освободи.

Чл. 238. Правилото, изложено въ чл. 237, не се приспособява въ случаитѣ, изброени въ чл. 236 п. п. 1—5 и 7-й.

Чл. 239. Обвиненъ въ клевета се освобождава отъ наказание, ако докаже:

1) истинността на разгласеното обстоятелство, дѣйстви или прѣстѣлно дѣяние, или

2) че е извършилъ това за въ полза на държавата или обществото или въ защита на своята лична честъ или честта на неговото семейство.

Но и въ този случай обвиняемъ може да бѣде наказанъ за обида, ако такава съществува въ формата на разгласението.

Чл. 240. Обвиненъ въ клевета не може да се ползува отъ прѣписанията на чл. 239, ако:

1) разгласеното обстоятелство се отнася къмъ частний или домашенъ животъ на оклеветеното лице;

2) Приписаното прѣстѣлно дѣяние се преслѣдва по тѣжба, а потърпѣвшето лице не е възбудило углавно преслѣдване, и

3) разгласеното обстоятелство или приписаното прѣстѣлно дѣяние се отнасятъ до държавний глава и членовѣтъ на неговото семейство или до глава и дипломатически представителъ на чужда държава.

Чл. 241. Углавно преслѣдване за клевета, която има за предметъ дѣяние, което е повлѣкло подирѣ си углавно преслѣдване, не се възбужда, а възбуденото се спира, до гдѣто издѣдената по това дѣло присѣда, не встѣпи въ законна сила или пъкъ самото дѣло не бѣде прекратено.

Чл. 242. Присѣдата, издадена за клевета или обида, се обнародва, ако оклеветеното или обидено лице поиска това.

Чл. 243. Който разгласи съзнателно нѣкое неистинско обстоятелство, което подковава търговскитѣ или занаятски кредитъ или име на нѣкое лице, дружество или учреждение, или довършило къмъ способноститѣ на нѣкого да упражнява своето звание или занаятъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ отъ единъ мѣсець до една година и съ глоба до хиляда лева.

Бѣде ли това извършено публично, чрезъ печатно произведение, ликъ или на писмо, распространени съ знанието на виновний, то наказанието е:

съмниченъ затворъ отъ единъ мѣсець до двѣ години и глоба до двѣ хиляди лева.

Чл. 244. За обида или клевета углавното преслѣдване се възбужда само по тѣжба на потърпѣвшето лице, а бѣде ли послѣдното — публична властъ или неинъ органъ, то углавното преслѣдване се възбужда служебно (ex officio), нѣ съ разрешението:

1) отъ Министерскитѣ Съвѣтъ:

а) ако клеветата или обидата сѣ извършени противъ Народното Събрание или противъ нѣкоя избрана отъ него комиссія или депутация; и

б) ако клеветата или обидата се отнасятъ до българското правителство изобщо;

2) отъ самия Министръ, ако клеветата или обидата сѣ извършени противъ неговата личностъ или противъ нему непосредствено подвластни учреждения и органи.

3) отъ прямото началство на оклеветенъ или обиденъ органъ на публична властъ.

Чл. 245. За обида или клевета противъ особата на глава и дипломатически прѣдставителъ на чужда държава, углавното преслѣдване се възбужда служебно, ако бѣде това поискано по редътъ на дипломатическитѣ сношения.

Чл. 246. За обида или клевета непосредствено противъ умрѣли лица, възбуждането на углавно преслѣдване зависи отъ дѣцата, родителитѣ, братията и сестритѣ или отъ съпругътъ на умрѣлий.

Глава XVI.

Лишение отъ животъ.

Чл. 247. Който умишлено умъртви другото, наказва се за *убийство*:

съ строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ десетъ години. Който предумишлено умъртви другото, наказва се съ смъртъ.

Чл. 248. За убийство наказанието е:

дожivotенъ строгъ тъмниченъ затворъ, ако е извършено:

1) противъ глава на чужда държава;

2) противъ духовно лице, когато послѣдното извършва Богослужение или изпълнява вѣрнопослѣдни обряди;

3) противъ органъ на публична властъ въ врѣме или по поводъ изпълнението на служебнитѣ си обязанности;

4) противъ майка или законенъ баща, както и противъ незаконенъ баща, комуто виновний дължи за своята отхрана или поддръжка;

5) противъ двоица или нѣколцина, както и противъ не-праздна жена;

6) по начинъ или съ сръдство, опасно за живота или здравieto на мнозина;

7) по начинъ, придруженъ съ мжкѣ за убития.

8) съ користна цѣль;

9) съ цѣль да бѣде улеснено друго прѣстѣпление;

10) чрезъ отравяние;

Чл. 249. Ако памѣрението е възникнѣло въ състояние на силно раздражение и веднага е изпълнено, то убийството се наказва:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до десетъ години; а въ случаитѣ, означени въ чл. 248, съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до петнадесетъ години.

Бѣде ли раздраженото състояние предизвикано отъ убийтъ чрезъ насилие, обида или клевета противъ виновный или нѣкого отъ неговитѣ близки и убийството се е извършило веднага въ раздраженното състояние, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, а въ случаитѣ, означени въ чл. 248, строгъ тъмниченъ затворъ до осемъ години.

Чл. 250. За убийство, извършено съ превншаване прѣдѣлитѣ на нужна отбрана и не въ защита на живота, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 251. За убийство, извършено по изрична молба на убитий, наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Бѣде ли това извършено и отъ състрадание къмъ убития, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Чл. 252. Който набави средства или по какътъ и да е начинъ спомогне другому да извърши самоубийство, пъкъ послѣдъ такова самоубийство или опитване къмъ него, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ.

Чл. 253. Който придума къмъ самоубийство непълнолѣтно или такъво лице, за което виновниятъ знае, че не е способно да ръководи своитѣ постѣпки или да разбира свойството и значението на извършеното, както и оцѣ, който умишлено

даде съвѣти, набави средства или по какъвъ и да е начинъ спомогне на такъво лице да извърши самоубийство, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години, ако послѣдва такъво самоубийство или опитване къмъ него.

Чл. 254. За убийство, извършено отъ майка върху законна или незаконна рожба въ врѣме на добиване, или тукакси слѣдъ него, наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

255. За убийство на недородена или едва що родена рожба съ чудовищенъ видъ виновний родителъ се наказва:

съ тъмниченъ затворъ.

256. Който се готви самъ или подбужда друго да извърши убийство, означено въ чл. 247 и 248, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 257. Който по немарливостъ причини другиму смъртъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеца.

Чл. 258. Който причини другиму смъртъ по незнание на своята професия или на своитѣ занятия, или защото немарливо ги е изпълнилъ, или не е изпълнилъ съществуващитѣ за тѣзи занятия правила, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеца и съ глоба до петъ хиляди лева.

Освѣтъ това, на виновния може да бѣде възбранено да упражнява званието или дѣятелността си, а присѣдата може да бѣде обнародвана.

Забѣлѣжка. Правилата, изложени въ настоящий членъ не се припо събавятъ спрямо майка, която причини такъва смъртъ на своята недоро дена или едва що родена рожба.

Чл. 249. Майка, която умъртви своето заченхто, но още не родено дѣте, — наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ една година.

Бѣде ли дѣтето незаконно, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеца.

Чл. 260. Който умъртви заченато но още не родено дѣте — наказва се съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Бѣде ли това извършено безъ съгласието на непраздната, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шесть години.

Ако ли въ вторий случай е послѣдвала смъртъ за непраздната, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ отъ десетъ до петнадесетъ год. На виновниятъ може да бѣде възбранено да упражнява своето звание, ако е той лѣкаръ, аптекаръ или баба.

Чл. 261. За престѣпления, означени въ чл. чл. 247, 248 и 253 и въ вторий и третий случаи отъ чл. 260, виновниятъ се лишава отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 1—4 и 6.

Въ останалитѣ случаи, предвидени въ настоящата глава — освѣтъ по непредпазливостъ причинена смъртъ — виновниятъ може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 1 и 2.

Чл. 262. Ако слѣдъ лицето, което е било убито престѣпно, останѣтъ лица, грижата за прехраната на които е лѣжала нему, то съдѣтъ присѣжда въ тѣхна полза прилично възнаграждение, което споредъ обстоятелствата, може да се заплати отведнѣжъ или да се опредѣли ежегоденъ доходъ.

ГЛАВА XVII.

Тѣлесна повреда.

Чл. 263. Който причини другиму *тъжка тѣлесна повреда*, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до десетъ години.

Тѣлесната повреда е *тъжка*:

Ако е причинена душевна болѣстъ, слѣпота, глухота, нѣмота; ако е отнетъ или за винаги осакатенъ кракъ или ръка, или е причинена дѣтородна неспособностъ; ако е сторено обезобразяване, което причинява растройство на рѣчта или на нѣкой органъ на чувствата за винаги или пъкъ ако е причинено постоянно общо растройство на здравieto опасно за живота

Чл. 264. Който причини другиму тѣлесна повреда, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеца.

Тѣлесна повреда е:

ослабяване на зрѣнието, слухътъ или рѣчта;

затрудняване движението на краищата на тѣлото, или на дѣтороднитѣ органи безъ причиняване дѣтородна неспособностъ;

избиване на зѣби, безъ които се затруднява дѣвчието и говоренето, обезобразяване на лицето, постоянно растройство на здравieto, не опасно за живота, или растройство на здравieto врѣменно опасно за живота;

наранявания, които проникватъ въ черепната, грѣдната и коремната куфини.

Чл. 265. Който причини *легка тѣлесна повреда*, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до шесть мѣсеци.

Лежка тѣлесна повреда е:

растройство на здравieto, внѣ отъ случаитѣ, предвидени въ чл. чл. 263 и 264, както и причиняване на болка или страдание.

Чл. 266. Който причини тѣлесна повреда:

1) на глава или дипломатически представител на чужда държава;

2) на духовно лице, когато послѣдното извършва Богослужение или изпълнява вѣтроисповѣдни обряди;

3) на органи отъ публичната или общественна властъ въ врѣме или по поводъ на изпълнение службнитѣ имъ обязанности;

4) на майка или законенъ баща, както и на незаконенъ баща, на които виновниятъ длѣжи за своята отхрана или поддрѣжка;

5) по начинъ особено мѣчителенъ за потърпѣвшия;

6) на непраздна жена, която вслѣдствие на това помѣтне;

7) ако отъ това послѣдва смъртъ;

8) когато виновниятъ е упражнявалъ своитѣ службени обязанности;

9) чрезъ отравяние,

наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до дванадесетъ години, ако е тѣжка тѣлесна повреда (263);

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, ако е тѣлесна повреда (264);

съ тъмниченъ затворъ до една година, ако е лежка тѣлесна повреда (265).

Чл. 267. За тѣлесна повреда намислена и извършена другиму въ раздражено състояние, предизвикано отъ потърпѣвшия съ насилие, обида или клѣвета противъ виновний или неговитѣ ближни — наказанието е:

1) тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци ако е тѣжка тѣлесна повреда;

2) тъмниченъ затворъ отъ единъ мѣсець до една година, ако е тѣлесна повреда;

3) тъмниченъ затворъ до два мѣсеци или глоба до петстотинъ лева, ако е лежка тѣлесна повреда.

Чл. 268. За лежка тѣлесна повреда съдѣтъ може да освободи виновниятъ отъ наказание, ако потърпѣвшия му е отмѣстилъ пакъ съ тѣлесна повреда.

Чл. 269. За тѣжка тѣлесна повреда, причинена другиму съ превъшение предѣлитѣ на нуждната отбрана и не въ защита на живота — наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шесть мѣсеци.

Чл. 270. За тѣлеснитѣ повреждания, опредѣлени въ чл. чл. 263 и 264, причинени по непредпазливостъ, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шесть мѣсеци и глоба до хиляда лева; ако ли виновния е причинилъ такава повреда по незнание на своята професия или на своитѣ занятия, или защото немарливо ги е изпълнилъ, или не е изпълнилъ съществуващитѣ за тѣзи занятия правила, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ отъ единъ мѣсець до една година и глоба до двѣ хиляди лева.

въ втория случай съда може да възбрани на виновний врѣменно да упражнява своето звание или дѣятелностъ и да опредѣли да обнародва присѣдата си.

Чл. 271. Легката тѣлесна повреда не се наказва, когато не е причинено тѣлесно растройство, ако тя е извършена въ видъ на домашна исправителна мѣрка и отъ лице, което има родителска или подобна властъ надъ потърпѣвшия.

Чл. 272. Углавното пресѣждане за престѣпления — предвидени въ чл. чл. 264, 265 и 270, първа алинея, и въ случаитѣ на тѣлесна и лежка тѣлесна повреда чл. 266 п. п. 1, 4, 5 и 6, се възбужда по тѣжбата на потърпѣвшия.

Чл. 273. Въ исканитѣ въ настоящата глава случаи, присѣжда се, по исканieto на пострадавшия и въ негова полза, прилично възнаграждение, което, въ случай че болестта му се продължи или че той не бѣде въ състояние да работи,

може да се заплати съ известен капиталъ единъ пътъ за всекога или же да се отреди ежегоденъ доходъ, като се вземе въ внимание личното или семейното положение на потърпѣвшия, както и на виновний.

Глава XVIII.

Двубой.

Чл. 274. Двубой е правиленъ и при еднакви условия стоворенъ бой между двоица съ смъртоносно оръжие и въ прикѣствие на секунданти не по-малко отъ одного отъ всѣка страна.

Чл. 275. Който на двубой причини на противника си всѣка друга, освѣтъ легка тѣлесна повреда, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ единъ мѣсець.

Чл. 276. Който на двубой умъртви противника си, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Ако ли е било уговорено да се биятъ на смъртъ, то убиеца се наказва:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до седмъ години.

Чл. 277. Съ тъмниченъ затворъ до една година се наказва:

1) който подбужда другога къмъ двубой или къмъ подновяване на двубой и такъвъ послѣда;

2) секундантъ, който не употреби обикновени срѣдства за да помири противниците въ двубоя.

Забѣлѣжка. Присѣдающитъ на двубой дѣкаръ и свидѣтели не се наказватъ; а така сѣщо се не наказватъ и секундантитъ, които сѣ не опитали да възпрепятствуватъ на двубоя.

Чл. 278. Който умишлено и въ вреда на противника си отстъпи отъ условенитъ или обичайнитъ правила на двубоя и го умъртви или му нанесе тѣжка тѣлесна повреда, наказва се:

за убийство или тѣжка тѣлесна повреда.

По сѣщото правило се наказва и онзи, който надума виновния да извърши такова отстъпване или спомогне или пъкъ умишлено допусте да стане това.

Чл. 279. Който излѣзе на двубой съ лице непълнолѣтно, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ отъ три мѣсеци до двѣ години.

Ако при това умъртви противника си или му причини тѣлесна поврѣда, то той се наказва:

За убийство или тѣлесна поврѣда.

Глава XIX.

Злопоставяние.

Чл. 280. Който изложи другога — лишенъ отъ възможность да се самопазва по малолѣтство, прѣстарѣлость, болестъ, тѣлесенъ недостатѣкъ или неслѣтъ — по такъвъ начинъ, че животътъ му може да бѣде въ опасность и, като съзнава това, не му се притече на помощъ, наказва се за *злопоставяние*:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 281. За злопоставяние, означено въ чл. 280 и извършено отъ лице, което по закона или по съгласие е длѣжно да се грижи за злопоставения, виновний се наказва:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ двѣ до шестъ години.

Чл. 282. Който, бидейки длѣженъ по закона или по съгласие да се грижи за лице, което не може да се самопазва по малолѣтство, прѣстарѣлость, болестъ, тѣлесенъ недостатѣкъ или неслѣтъ, и, като съзнава, че то е злопоставено — по не отъ него — по начинъ, изложенъ въ чл. 280, и не му се притече на помощъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 283. Съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ двѣ години, наказватъ се:

1) проводникъ, който самоволно или съ измама злопостави (280) тогава, когато съпровожда;

2) корабленикъ, който злопостави по сѣщия начинъ нѣкого отъ служителитъ или пътниците, които се нахождатъ на кораба.

Чл. 284. Който, бидейки длѣженъ по законъ или по съгласие да се грижи за малолѣтно дѣте, умишлено го напусти, безъ обаче да го злопостави (280), наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 285. Който, бидейки длѣженъ по законъ да пази, приема или съпровожда лица болни или такива, които се нахождатъ въ неслѣтъ, не се съобрази съ своитъ длѣжности безъ важителни причини и животътъ на безпомощия може отъ това да бѣде изложенъ на опасность, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до три мѣсеци и съ глоба до шестстотинъ лева.

Чл. 286. Дѣкаръ или баба, които упражняватъ званието си и, бидейки поканени, не се притекатъ на помощъ на болния или на родилка безъ уважителни за това причини, наказватъ се:

съ тъмниченъ затворъ до три мѣсеци и съ глоба до хилядо лева.

Ако ли на виновний е било известно опасното положение на болния или на родилката, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци и глоба до двѣ хиляди лева.

Присѣдата се обнародвана.

Чл. 287. За злопоставяние, означено въ чл. чл. 280—284, виновний може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30 п. 4; а въ случай на чл. 286 — и отъ правата, изброени въ чл. 30, п. 5.

Глава XX.

Престѣпления противъ личната свобода и неприкосновеността на жилището.

Чл. 288. Който противозаконно лиши нѣкого отъ свобода, като го задържи или затвори самъ или чрезъ другога, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Ако ли това трае повече отъ една седмица, наказанието е: строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 289. Престѣплението, предвидено въ чл. 288, наказва се:

въ първий случай съ тъмниченъ затворъ отъ единъ мѣсець до двѣ години, въ вторий — съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ двѣ до петъ години, ако е извършено:

1) спрямо майка или законенъ баща, както и спрямо незаконенъ баща, комуто дѣецътъ длѣжи за своята отхрана;

2) спрямо органъ на властѣта, въ врѣме и по поводъ на изпълнение служебнитъ си обязанности;

3) отъ органъ на властѣта, който при това злоупотрѣбавалъ съ служебната си властъ, и

4) по начинъ мъчителенъ или пъкъ по начинъ опасенъ за животътъ на задържания или затворения — до колкото нещастествува по-тѣжко престѣпление.

Чл. 290. Който чрезъ насилие, заплашване или измама, лиши отъ свобода, като настани и задържи:

1) въ лудница здравъ човѣкъ, подъ предлогъ, че е душеболѣнъ;

2) въ блудна къща лице отъ женски полъ, незаписано между блудниците, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 291. Който лиши другога отъ свобода и го продаде за робъ вънъ или вътрѣ отъ предѣлитъ на държавата, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години.

Чл. 292. Който грабне или скрие чрезъ сила, заплашване или измама чуждо дѣте, ненавършило дванадесетъ годишна възраст, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Ако това е сторено съ намѣрение да се употреби дѣтето за просия или за други користни или безправствени цѣли, наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години.

Чл. 293. Който самоволно прибере или задържи при себе чуждо дѣте ненавършило четиренадесетъ годишна възраст, и противъ изричното настоявание отъ страна на неговитъ родители, застъпници или надзорникъ не го възвърне, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до шестъ месеци.

Бѣде ли това извършено отъ милость къмъ дѣтето, наказанието не се прилага.

Чл. 294. Който прибере подхвърлено или заблудено дѣте, по-малко отъ седмъ години, и слѣдъ двѣ седмици отъ какъ го е прибралъ умишлено не съобщи за това на мѣстната полиция или на родителитъ или на тѣхнитъ застъпници, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до единъ мѣсець или съ глоба до двѣстѣ лева.

Чл. 295. Който вземе, даде или употреби за просия или друга безправствена цѣль дѣте, ненавършило дванадесетъ годишна възраст, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 296. Който грабне съ измама, заплашване или насилне лице отъ женски полъ съ блудствена цѣль, — ако лицето не е навършило шестнадесетъ годишна възраст, безъ негово съгласие или макаръ и съ негово съгласие, но безъ да разбира то значението на това, за което си е дало съгласие, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който извърши горното престѣпление върху лице отъ женски полъ, което е навършило шестнадесетъ годишна възраст и грабанието е извършено противъ неговата воля.

Чл. 297. Който отвлече несвършеннолѣтна мома, която му е пристанала съ цѣль да се ожени за нея и не извърши това, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 298. Който принуди другото да извърши, пропусне или да претърпи нѣщо противно на волята му, като упражнява за това сила, заплашване или пъкъ като злоупотреби властѣта си, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Ако виновний е предполагалъ, че по такъвъ начинъ той осъществява едно свое право, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до три мѣсеци или глоба до петдесетинъ лева.

Чл. 299. Който се опита да принуди другото да извърши престѣпление, като упражни за това сила, заплашване, злоупотреба на властѣта си или заплашване съ подобно злоупотреба, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, ако за престѣплението е предвидено наказание смъртъ, доживотенъ или врѣмненъ строгъ тъмниченъ затворъ, а съ тъмниченъ затворъ до една година, ако за престѣплението е предвидено наказание: тъмниченъ затворъ или глоба.

Ако е послѣдвало престѣплението, то принудителъ е се наказва:

въ първия случай — съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шестъ години, ако не подлежи за това като съучастникъ на друго по-тѣжко наказание;

въ втория случай — съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 300. Който принуди работници отъ заводъ или фабрика да прекъснатъ или да не подновяватъ прекъснати вече работи, като упражни за това сила или заплашване, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ една година.

Чл. 301. Който се закани другиму съ престѣпление противъ неговата личностъ или имотъ, или пъкъ противъ личността или имотъ на нѣкого отъ неговитѣ ближни (чл. 539), и това заканване би могло да възбуди у заплашения основенъ страхъ за осъществяването му, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до три мѣсеца.

При това му се взема имущественно поръчителство въ размѣръ, опредѣленъ отъ сѣда и за срокъ, който не трѣбва да надминава една година; въ противенъ случай, заплашителя се запира за не повече отъ три мѣсеца.

Чл. 302. За заканване, означено въ чл. 301, и насочено:

1) противъ майка или законенъ баща, както и противъ незаконенъ баща, комуто заканителъ дължи за своята охрана или поддръжка;

2) противъ личността на органъ отъ публична властъ въ врѣме или по поводъ изпълнението на служебнитѣ си обязанности, — наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци, като му се вземе поръчителство съгласно чл. 301.

По сѣкия начинъ се преслѣдва и писменно заканване съ палежъ или убийство.

Чл. 303. Който влезе въ чуждо жилище или въ сграда, която се нахожда въ жилищенъ дворъ, като употреби за това заплашване, насилне, хитростъ, злоупотреба на властъ или който се вмъкне въ означенитѣ мѣста посредствомъ подправени ключове, счупване, строшаване, пробиване или катерение, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Ако влизането или вмъкването сѣ извършени нощемъ или отъ двоица или нѣколцина, или дори и отъ едно, но въоръжено лице, наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 304. Който влезе или се вмъкне въ чужда необитаема сграда или оградено мѣсто по начинъ указанъ въ чл. 303 алинея първа, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци или съ глоба до хилядо лева.

Чл. 305. Който остане въ чужда сграда или оградено мѣсто противъ изявената воля на домакина или застъпника му да излезе, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до единъ мѣсецъ или съ глоба до двѣстѣ лева.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който се скрие нощемъ въ чуждо жилище или жилищно мѣсто, безъ да знае домакинътъ или застъпникътъ му.

Чл. 306. Угавното преслѣждане по престѣпленията, предвидени въ чл. чл. 290, 293, 296, 297, 298, 302 п. 1, 303, 304 и 305, се възбужда по тѣжба на потърпѣвшия.

Ако тия престѣпления сѣ извършени отъ органъ на властѣта — възползуванъ отъ своето служебно положение, то угавното преслѣждане се възбужда служебно.

Чл. 307. За престѣпленията, предвидени въ чл. чл. 288, алинея 2-ра, 289, 291, 292 и 299, първитѣ случаи, виновний може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1 — 4.

Глава XXI.

Престѣпления противъ чужди тайни.

Чл. 308. Който открие чужда тайна, опасна за доброто име на другото, която му е била повѣрена или му е станала известна, било по служба, занаятъ, било по звание, наказва се, — ако не подлежи за това на наказание по глава XV: съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 309. Съ тъмниченъ затворъ до шестъ месеци или съ глоба до 500 лева се наказва онзи:

1) който съзнателно отвори чуждо писмо, телеграмма или запечатани книга;

2) който тури ръка на чужди, макаръ и отворени писма или телеграмми съ цѣль да узнае тѣхното съдържание, или пъкъ съ такава сѣща цѣль предаде другиму такива писма или телеграмми.

Ако ли пъкъ узналата по такъвъ начинъ тайна бѣде разгласена, или ако виновния се възползува съ нѣщо отъ такива писма или телеграмми въ ущърбъ на тогово, отъ когото или комуто сѣ тѣ писани или пратени, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 310. Чиновникъ, или служителъ по телеграфитѣ, пошитѣ и телефонитѣ, който подправи подадена или приета телеграмма, или противозаконно отвори, унищожи, скрие или съобщитъ нейното съдържание другиму или пъкъ допуститъ на спомогне другиму да извърши това, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ отъ три мѣсеци до три години.

При това се лишава отъ правата, предвидени въ чл. 30 п. п. 1 и 2.

Чл. 311. Чиновникъ, който противозаконно отвори, унищожи или скрие чуждо писмо или пакетъ, или другиму допуститъ или спомогне да извърши това, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ отъ три мѣсеци до три години.

При това се лишава отъ правата предвидени въ чл. 30, п. п. 1 и 2.

Ако това е извършено отъ частно лице, наказанието е: тъмниченъ затворъ до шестъ месеци.

Чл. 312. За престѣпления, означени въ чл. чл. 308 и 309, виновний се преслѣдва само по тѣжбата на потърпѣвшия.

Глава XXII.

Кражба.

Чл. 313. Който отнеме чужда движима вещь изъ владѣния на другото безъ негово съгласие, — съ намѣрението противозаконно да я присвои, — наказва се за кражба:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до три години.

Забѣлка. Кражба има и тогава, когато частъ отъ откраднатата вещь принадлежи на крадеца.

Чл. 314. Ако стойността на откраднатата вещь не надминава триста лева, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци.

Стойността на откраднатата вещь се опредѣля по врѣмето, когато е извършена кражбата. Освѣтъ това, ако предметътъ на кражбата сѣ нѣколко вещи, тогава тая стойность се опредѣля по стойноститѣ имъ, взети скупомъ.

Чл. 315. За кражба наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години:

1) ако сѣ откраднати вещи, посветени за Богослужение, за въорисовѣдна или благотворителна цѣль и то отъ помѣщение, предназначено за Божествена служба;

2) ако сѣ откраднати вещи, които се намиратъ на гробищата и сѣ предназначени за споменъ на нѣкое умрѣло лице, или пъкъ се намиратъ върху трупа на мъртвеца;

3) ако кражбата е извършена отъ двоица или нѣколцина или само едно лице, но въоръжено, макаръ и да не е употребено и даже не е посочило оръжieto си;

4) ако предмета на кражбата е отъ онѣзи, които по естеството си или по обичай не сѣ подъ постоянненъ надзоръ, като: сѣно на ливада, полски и градински плодове, земеделчески оръдия на полето и други такива, както и домашенъ добитѣкъ, пуснатъ, оставяенъ или излѣзвалъ на паша (чл. чл. 518, 519 и 520);

5) ако виновний е слуга на потърпѣвшия или пъкъ ако потърпѣвшия е домашно лице спрямо господаря на виновний;

6) ако е извършена отъ лице, което живѣе съ потърпѣвшия въ едно и сѣщото жилище и домакинство;

7) ако е извършена отъ органъ на властѣта, който се е възползувалъ отъ своето служебно положение;

8) ако крадеца или нѣкой отъ крадците, сѣ цѣль за да бѣде кражбата извършена, лъжовно се представи като органъ на властѣта или пъкъ си послужи съ измислено правителствено распоряждане.

Но ако стойността на откраднатата вещь не надминава петдесетъ лева,

то наказанието е:

тъмниченъ затворъ отъ три месеци до двѣ години.

Чл. 316. Независимо отъ стойността на откраднатата вещь, кражбата се наказва:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години:

1) ако е извършена въ врѣме на пожаръ, наводнение, кораблерушение, битка, мятежъ или друго нѣкое обществено бѣдствие;

2) ако е извършена въ сграда, оградено мѣсто или на корабъ, кждѣто виновний се е вмъкналъ чрезъ взломъ (строшаване), ступване, подкопаване, пробиване, катерение или по другъ неисключителенъ начинъ;

3) ако е извършена съ помощта на подпиратели, присвоени или откраднати ключове, или съ друго оръдие, не предназначено за отваряне, или пъкъ когато сѣ такъва цѣль бѣде прѣрѣзанъ, ступенъ, строшенъ или измъкнатъ катанецъ (кофаръ) или друго приспособление за предпазване;

4) ако е извършена отъ двоица или нѣколцина членове на грабежна или хайдушка чета или шайка.

Чл. 317. За кражба, виновний се лишава отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4, съ исключение на чл. 314.

Чл. 318. За кражба, углавно преслѣдване се възбужда само по тѣжбата на потърпѣвшия:

1) ако е извършена между съпрузи, между възходящи и нисходящи сродници или пъкъ между съребрени и други сродници, които живѣятъ въ едно общо домакинство;

2) ако потърпѣвшия е настойникъ или надзорникъ спрямо виновний;

3) въ случай, предвиденъ въ чл. 315, п. п. 5 и 6.

Въ третий случай, углавно преслѣдване може да бѣде възбудено и по тѣжбата отъ господаря на виновний, както и отъ главата на семейството или отъ домакина.

Оттегляването на тѣжбата не прекратява углавното преслѣдване, освѣнъ за кражба между съпрузи и възходящи и нисходящи сродници до втора степенъ.

Глава XXIII

Обсебване.

Чл. 319. Който противозаконно присвои чужда движима вещь, която владѣе или пазѣ, наказва се за обсебване:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до три години.

Присвояването се счита за извършено, щомъ владѣлецъ или пазателя се располага съ такава вещь, като съ своя собственна, или щомъ отрече, че тая вещь принадлежи на тогова, който има право да си я иска.

Чл. 320. Ако стойността на обсебената вещь не надминава триста лева, то наказанието е:

Тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци.

Чл. 321. По чл. чл. 319 и 320 се наказва и онзи, който постѣпилъ по такъвъ сѣщи начинъ (чл. 319) спрямо своя собственна вещь, турена подъ запоръ по распорѣждане на сѣдебна или друга публична властъ, но повѣрена или оставена у него на съхранение.

Чл. 322. За прѣстѣпленията, означени въ настоящата глава, виновний се лишава и отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4, съ исключение на чл. 320.

Ако ли при това той е нарушилъ и нѣкои отъ своите длѣжности по звание, то може да му бѣде и възбранено да упражнява това звание.

Чл. 323. Правилата, означени въ чл. 318 се приспособяватъ и въ случаитѣ, прѣдвидени въ настоящата глава.

Глава XXIV.

Грабежъ.

Чл. 324. Който отнеме чужда движима вещь отъ нейния владѣтель, като употребѣи за това сила или заплашване противъ него или противъ друго нѣкое присѣтвующе лице съ цѣль да я присвои противозаконно, наказва се за грабежъ:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ 5 до 10 години.

Забѣлъжка. Подъ заплашване въ този случай се разбира застрашаване съ такава неосерѣдетелно дѣяние, което излага на тѣжка опасностъ здравieto или имота на заплашвания, на неговитѣ близки (чл. 539) или на друго нѣкое присѣтвующе лице.

Чл. 325. Грабежъ е и всѣка кражба, когато заварения на мѣстото на прѣстѣплението крадецъ употребѣи насилие или заплашване споредъ (чл. 324) за да извърши кражбата или да запази владѣнието върху откраднатата вещь.

Чл. 326. За грабежъ се счита и онѣзи кражба, за извършването на която лицето е било приведено въ несвѣсть или поставено въ беззащитно състояние.

Чл. 327. За грабежъ наказанието е:

Строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ десетъ години:

1) ако е извършенъ отъ двоица или нѣколцина сговорени да извършатъ кражи или грабежи;

2) ако е придруженъ съ тѣжка тѣлесна повреда.

Но ако е послѣдвало смъртъ, наказанието е:

Доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 328. За грабежъ, придруженъ съ убийство (чл. 247), наказанието е:

Смъртъ.

Чл. 329. За грабежъ, виновния се лишава и отъ права, изброени въ чл. 30.

Глава XXV.

Изнудване.

Чл. 330. Който за да набави за себе си или за друго противозаконна имотна облага, съ сила или заплашване принуди нѣкого да извърши, да пропустне или да търпи нѣщо, наказва се за *изнудване*:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Чл. 331. За изнудване по чл. 330 се наказва и онзи, който, за да набави за себе си или за друго противозаконна имотна облага, заплашва нѣкого, че ще го набѣди или наклѣвети явно или чрезъ печата.

Чл. 332. За изнудване наказанието е:

Строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Ако виновний заплашва съ убийство, тѣжка тѣлесна повреда, палежъ или друга значителна имотна повреда.

Чл. 333. За изнудване виновний може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

Глава XXVI.

Противозаконно присвояване.

Чл. 334. Който намѣри чужда вещь и въ продължение на една седмица не я прѣдаде на властѣта, или на тогова, който я е изгубилъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до три мѣсеци или съ глоба до 500 лева.

Чл. 335. За противозаконно присвояване, наказанието е: Тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци:

1) ако виновний противозаконно присвои чужда движима вещь, която случайно или по погрѣшка му се е паднала на рѣка;

2) ако виновний вземе противозаконна своя собственна или чужда движима вещь — въ послѣдния случай съ съ-

гласнето или въ интереса на нейния собственикъ — отъ оногова, комуто е заложена, или комуто принадлежи правото на ползуване отъ нея.

Чл. 336. Който открие иманье (съкровище) и въ продължение на една седмица не съобщи на властта, наказва се за противозаконно присвояване:

Съ глоба до петстотинъ лева.

Ако ли властта е била предупредена отъ виновний, че той пристъпва да търси такова иманье, то наказанието се налага само тогава, ако виновний не е съобщилъ за намиреното въ продължение на тридесетъ дни.

Намиреното иманье се конфискува.

Чл. 337. Правилата, изложени въ чл. 318 се приспособяватъ и въ случаитъ, прѣдвидени въ настоящата глава.

Глава XXVII.

Укриванье.

Чл. 338. Който, за да си набави имотна облага, укриве, придобие или спомога да бѣдятъ отчуждени такива вещи, за които знае или по обстоятелствата трѣбва да предполага, че сѫ придобити отъ друго чрѣзъ прѣстѣпление, наказва се за укриванье:

Съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Ако ли стойността на укритата вѣщъ не надминава триста лева, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шесть мѣсеци.

Чл. 339. За укриванье наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години:

1) ако укривателя е зналъ, че предметътъ е придобитъ чрезъ прѣстѣпление, което влече подирѣ си наказание, по-тѣжко отъ десетъ годишенъ строгъ тъмниченъ затворъ;

2) ако укривателя упражнява това въ видъ на занаятъ или по навикъ.

Чл. 340. За укривателъ се счита и онзи, който спомогне на извършителя или съучастникъ да избѣгне или да осуети углавното прѣслѣждане или да остане ненаказанъ прѣстѣпника, или пъкъ да се обезпечи ползата, която произтича отъ извършеното прѣстѣпление, безъ обаче да се е споразумѣлъ съ прѣстѣпника, преди да е извършено самото прѣстѣпление. Въ тоя случай наказанието е:

Тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Ако ли това е извършено съ цѣлъ за имотна облага, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Чл. 341. Ония, които знаятъ положението или качеството на разбойниците и имъ ставатъ укриватели, наказватъ се: съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ три до шесть години и съ лишение отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 1—4.

Чл. 342. За укриванье, означено въ чл. чл. 338, ал. 1-ва и 339, виновний може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

За укриванье, означено въ чл. 340, виновний може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 1 и 2, но само тогава, когато и прѣстѣпникътъ, когото е укривалъ, подѣлжи на такова допълнително наказание.

Чл. 343. Наредбитъ на чл. чл. 340 и 341 не се приспособяватъ противъ оногова, който е дѣйствувалъ по означения начинъ, въ полза на нѣкого отъ своитѣ ближни (чл. 539).

Глава XXVIII.

Измама и злоупотребление на довъріе.

Чл. 344. Който съ цѣлъ да набави за себе или за друго противозаконна облага, възбуди или поддържи по лукавъ или измамливъ начинъ заблуждение у нѣкого и съ това му причини имотна щета (загуба), наказва се за измама:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Ако ли стойността на имотната щета не надминава сто лева, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шесть мѣсеци.

Измата безъ разлика на стойността отъ причинената щета, се наказва:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до седемъ години:

1) ако виновний се е прѣдставлявалъ съ измамлива цѣлъ за органъ на властта или за лице, което дѣйствува по порѣка на властта;

2) ако е извършена отъ органъ на публична власть, или отъ адвокатъ, пълномощникъ, дѣловодителъ или отъ друго

водпомаемно длъжностно лице въ кръга на тѣхната длъжностъ звание или пълномощие;

3) ако виновнийтъ е настойникъ или надзирателъ спрямо измаменихъ.

Чл. 346. Съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години се наказва и онзи, който безъ разлика на стойността на причинената щета, истрѣби, срути или разруши съ измамлива цѣлъ своя собственъ усигуренъ имотъ.

Чл. 347. Който причини другому имотна щета по измамливъ начинъ (чл. 344), безъ, обаче да има за цѣлъ да набави за себе, или за друго противозаконна имотна облага, се наказва:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 348. Правилата, означени въ чл. 318, се приспособяватъ и въ случай на измама.

Чл. 349. Който съзнателно ошети чуждъ имотъ, повѣренъ нему да го наглежда или да го управлява, наказва се за злоупотреба на довъріе:

съ тъмниченъ затворъ.

Ако ли виновний е ималъ за цѣлъ чрезъ това противозаконно да набави за себе си или за друго имотна облага, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 350. За измама виновнийтъ се лишава отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—5, а за злоупотреба на довъріе — само отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1, 2 и 4 съ исклучение на чл. 344, алинея 2.

Чл. 351. Освѣтъ случаи, означени въ чл. чл. 344, 345 и 346, за измама или за злоупотреба на довъріе, виновний се прѣслѣдва само по тѣжба на потърѣвша.

За злоупотреба на довъріе виновний се прѣслѣдва служебно, ако е извършено отъ настойникъ, отъ управителъ на запоренъ или фондиранъ имотъ или конкурсна масса, както и отъ членъ отъ дирекцията или отъ надзорния съвѣтъ на нѣкое акционерно дружество или изобщо отъ лице, на което публичната власть е повѣрила или го е упълномощила да наглежда или да управлява чуждъ имотъ, — въ кръга на тѣхнитѣ длъжности или пълномощия.

Оттегляването на тѣжбата не прекратява углавното прѣслѣждане.

Глава XXIX.

Подправка на документи, лѣкарски свидѣтелства, марки, печати и други знаци.

Чл. 352. Който състави лѣжливъ туземецъ или другоземецъ официаленъ документъ или пъкъ преправи съдържанието на таквъ истински документъ и отъ това произлезе или може да произлезе поврѣда за правата на друго, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 353. За прѣстѣпление, означено въ чл. 352 и извършено отъ виновний съ цѣлъ да набави за себе или за друго противозаконна имотна облага, наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ отъ 3 до десетъ години.

Чл. 354. За прѣстѣпление, означено въ чл. 352, и извършено отъ органъ на публична власть, въ кръга на неговитѣ служебни длъжности, наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години.

Чл. 355. По чл. 354 се наказва всѣкой органъ на публична власть:

1) който лѣжливо внесе съществено обстоятелство въ протоколъ или въ други служебни книги, които държи по силата на своето служебно положение, или въ документъ, който му е повѣренъ по силата на същото му положение;

2) който изготви лѣжливи засвидѣтелствувани извлечения изъ такива книги или протоколи, или пъкъ преправи истинско съдържание на съществени книги, които се нахождатъ при такива служебни книги или протоколи.

Чл. 356. Чиновникъ, който въ кръгътъ на службата си изготви лѣжливи засвидѣтелствувани преписи отъ документи или пъкъ засвидѣтелствува преписи отъ документи, които не съществуватъ, както и онзи, който засвидѣтелствува лѣжовенъ преводъ за вѣрненъ, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до три години.

Чл. 357. Официални документи се считатъ и метрическитѣ книги, както и засвидѣтелствуванитѣ извлечения и свидѣтелства, издадени по тѣхъ.

Чл. 358. Приравнява се къмъ подправка на официаленъ документъ, когато чиновникъ адвокатъ или публиченъ пре-

водачъ съ цѣль да лиши другою отъ съществено доказателство за какво-годѣ право, или съ цѣль да го затрудни да представи такова доказателство, повреди, истрѣби, стори непригодно за употрѣбляване, скрие или даде противнику официални книжа, протоколи или оригинални документи, които му сж повѣрени да ги държи или пази по силата на неговото служебно положение, наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години.
Ако ли е това извършено спрямо засвидѣтелствуванъ преписи, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до три години.
Чл. 359. За подправка на официаленъ документъ виновний се лишава отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

Чл. 360. Който умышленно стане причина да се внесе въ официаленъ документъ или книга лъжливи фактове, обстоятелства или заявления, които иматъ значение за правата или правнитѣ отношения на другою, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.
Ако ли виновний е извършилъ това съ цѣль да набави за себе или за другою противозаконна облага, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, и виновнийтъ може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

Чл. 361. Който самъ или чрезъ другою състави лъжливъ частенъ документъ или преправи таквъ истински документъ и го употрѣби за да докаже, че съществува или че е прекратено или измѣнено нѣкое право или задължение или нѣкое правно отношение, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до двѣ години, или съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци, и виновний може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

Но ако стойността на предметното право или задължение не надминува триста лева, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до двѣ години.
Чл. 362. Безъ разлика на стойността наказанието за преправяне на частни документи е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години:
1) ако е съставена лъжовна или е подправена истинска мѣнителница;

2) ако сж преправени търговски книги, на които законътъ придава безусловна или условна доказателна сила;

3) ако сж преправени такива цѣнни книжа, които циркулиратъ като книжни пари, безъ обаче да сж приравнени отъ закона къмъ тия последнитѣ (чл. чл. 183 и 189).

Въ тѣзи случаи виновний може да бѣде лишенъ и отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

Чл. 363. За подправенъ документъ се счита и всѣка неписана книга, снабдена съ подписа на другою и изпълнена съ съдържанието несъгласно и противъ волята на подписателя.

Чл. 364. Съобразно съ означенитѣ различия за подправка на документи се наказва и онзи, който съ знание се ползува съ лъжливъ или преправенъ официаленъ или частенъ документъ, съставенъ отъ другою.

Чл. 365. Който унищожи, скрие или повреди противозаконно чуждъ или неисклучително нему принадлежащъ документъ съ цѣль да причини другою щета, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ.

Чл. 366. Който унищожи, премахне или премѣсти предметъ или бѣлѣгъ, положенъ или направилъ за да се означа граница (синоръ) или межда, съ цѣль да причини другою щета, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ.

Чл. 367. Лѣкаръ, който снабди нѣкое съ лъжливо свидѣтелство върху състоянието на здравнето и възрастта му, за да го употрѣби предъ когото и да е, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до три години.

Съ сжщото наказание се наказва и ветеринаренъ лѣкаръ или фелдшеръ, който издаде лъжливо свидѣтелство за здравословното състояние на добитѣкъ.

Чл. 368. По чл. 367 се наказва и онзи, който, безъ да е лѣкаръ, лъжливо си присвои такова звание и като таквъ или подъ името на другъ лѣкаръ, или пъкъ подъ измислено име, снабди другою съ лъжливо свидѣтелство върху състоянието на здравнето му, за да го употрѣби предъ публична властъ или предъ усигорително дружество.

Съ сжщото наказание се наказва и онзи, който съ такъва сжщо цѣль преправи такова истинско свидѣтелство.

Чл. 369. Който съзнателно употрѣби лъжливо лѣкарско свидѣтелство, за да измами когото и да било, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ и може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1 и 2.

Чл. 370. Който изготви лъжливи или преправи истински: 1) гербови, пощенски или други, предназначени за даждия марки или бѣлѣзи, които се издаватъ отъ нашата или друга държава;

2) държавни или официални знаци, които служатъ да се опредѣли мѣрилото на разни сѣждове и мѣрки, или пъкъ родътъ и качеството на благороднитѣ метали, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години и може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1 и 2.

Чл. 371. По чл. 370 се наказва и онзи, който прокара въ обръщение съ знание лъжливи или подправени марки, знаци или бѣлѣзи, означени въ сжщия членъ или пъкъ ги употрѣби вторично, като залѣчи или премахне ония видни знаци, които означаватъ, че тѣ сж веднѣжъ вече употрѣбени.

Чл. 372. Ако чрезъ престѣпленията, предвидени въ чл. чл. 370 и 371, се причинява щета на стойность по-голяма отъ сто лева, то виновний се наказва за измама по чл. 344, алинея първа.

Чл. 373. Виновний въ произволно и противозаконно осъществление, напълно или отъ части на чуждото право, върху литературна, музикална или художествена собственост, когато е извършено съ цѣль на търговска спекулация освѣтъ гражданската си отговорностъ, къмъ увреденитѣ, наказва се: съ запитане или глоба до 1000 лева.

Ако виновния е произволно издалъ чуждо литературно, музикално или художествено произведение подъ свое име, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ.

Глава XXX.

Банкротство и щета на кредиторитѣ.

Чл. 374. Виновенъ за измамливо банкротство е онзи испадналъ въ несостоятелностъ длъжникъ, който съ цѣль да причини щета на кредиторитѣ си:

1) скрие, отстрани, продаде по-долу отъ стойността, или подари принадлежащи къмъ неговото имущество вещи, опрости слѣдующето се нему искание, или пъкъ скрие такова искание, или пъкъ удовлетвори измислено обязательство;

2) признае измислени дългове или обязательства напълно или въ части;

3) удовлетвори одного или нѣколцина отъ кредиторитѣ си, или имъ отстъпи или заложи имотитѣ си;

4) не е държалъ търговски книги, които по закона е билъ длъженъ да държи, или ги е унищожилъ, скрилъ, или пъкъ ги е държалъ тѣй лъжливо и нередовно, щото отъ тѣхъ не може да се разбере активътъ и пасивътъ, или ходътъ на неговото предприятие.

Наказанието за измамливо банкротство е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Но, ако стойността на щетата не надминува петъ хиляди лева, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци.

Чл. 375. За измамливо банкротство виновний се лишава отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—5 и 7.

Чл. 376. За непредпазливо банкротство се тъмниченъ затворъ до двѣ години се наказва онзи испадналъ несъстоятеленъ длъжникъ:

1) който причини тази своя несъстоятелностъ чрезъ прехосвание, легкомисленно водение на работитѣ си, игра на борсата или чрезъ такива рисковани предприятия, които не влизатъ въ кръгътъ на неговитѣ обикновени занятия;

2) който е пропусналъ да състави или е съставилъ неправиленъ годишенъ балансъ на своя активъ и пасивъ, когато е билъ длъженъ да направи това;

3) който, отъ какъ е зналъ или е билъ длъженъ да знае, че не може да плаща дълговетѣ си, прави нови, или не се погрижи да объяви за своята несъстоятелностъ и по таквъ начинъ даде възможность нѣкому отъ кредиторитѣ, въ щета на другитѣ, да се удовлетвори или осигори отъ неговия имотъ;

4) който извърши престѣпление, означено въ чл. 374 п. 4, но безъ намѣрение да причини щета на кредиторитѣ си.

Виновний може да бѣде лишенъ отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1 и 2.

Чл. 377. Ако нѣкое търговско или друго подобно дружество е обявено за несъстоятелно, то въ случаитѣ означени въ чл. 374 и 376, подлежатъ на улавна отговорност ония отъ упълномощенитѣ за водение на дружественнитѣ дѣла, които сж извършили престѣплението.

Чл. 378. Наредбитѣ означени въ чл. 374 до 377 се приспособяватъ спрямо несъстоятелния длъжникъ и тогава, когато конкурсъ не послѣдва само за това, че не съществува освѣтъ само единъ кредиторъ, или пъкъ затова, че отъ стойността на имотътъ на длъжника не би могли да се покриятъ даже конкурснитѣ разноски.

Чл. 379. Който предъ видъ на нѣкое рѣшение, което има да се изпълнява противъ него, злонамеренно скрие, отстрани, отчужди, повреди или унищожи нѣщо отъ имотътъ си, или пъкъ направи измислени дългове или търговски операции съ цѣлъ да причини щета на кредиторитѣ си, наказва се: съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Виновний се преслѣдва само по тѣжбата на потърпѣвшия

Глава XXXI.

Повреждение на имотъ.

Чл. 380. Който повреди, разори или истрѣби противозаконно чужда движима или недвижима вещь, наказва се: съ тъмниченъ затворъ.

Ако ли стойността на повредения имотъ, не надмивава сто лева, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци или глоба до 500 лева.

Чл. 381. За повреждение на имотъ, безъ разлика на стойността му, виновний се преслѣдва по чл. 380 п. 1, ако предмета на престѣплението сж:

1) сгради или предмети, посвѣтени за богослужение, както и гробници, надгробни или публични паметници;

2) желѣзнопътни и телеграфни съоръжения, обществени пѣтища, мостове и насти, както и съоръжения водопроводни, газопроводни или такива, които служатъ за истичане на обилна вода или нечистотии;

3) книги, ръкописи и други предмети, които се съхраняватъ въ общественни библиотеки и библиотеки въ интереса на науката или изкуството, както и писмена, документи или други предмети, които се съхраняватъ въ публични архиви.

Чл. 382. Вънъ отъ случаитѣ, изброени въ чл. 381, виновний за повреждане на имотъ се преслѣдва само по тѣжба на потърпѣвшия.

Глава XXXII.

Общепасни престѣпления.

Чл. 383. Който умислено запали:

1) сграда, посвятена за богослужение;

2) сграда, корабъ или колиба, гдѣто живѣятъ людѣ или сж предназначени за живѣние;

3) сграда или друго помѣщение, които служатъ за врѣмenni жилища и то въ врѣме, когато се обикновенно живѣе въ тѣхъ;

4) сграда, която служи за хранилище на запалителни предмети, или въ която се помѣщава обществена библиотека, архивъ или сборки отъ предмети по науката или изкуството, наказва се за *палежъ*:

съ строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три години.

Чл. 384. За палежъ палежъ виновний се наказва:

съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ една до десетъ години, ако предметъ на престѣплението сж:

1) сграда, корабъ или колиба въ които не живѣятъ, нито пъкъ сж предназначени да живѣятъ людѣ;

2) врѣменно жилище, когато въ него обикновенно никой не живѣе;

3) домакинска сграда, запасъ отъ разни стоки или продукти на открито стоварени, необрани или не отдѣлени отъ почвата полски плодове, гора, магазинъ, рудница или мостъ.

Чл. 385. За палежъ (чл. 383) наказанието е:

смъртъ или доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ:

1) ако е послѣдвала смъртъ за нѣкого, който е пребивавалъ въ запалената сграда или помѣщение, когато пожарътъ избухналъ и виновнийтъ е зналъ или могълъ да знае това обстоятелство;

2) ако палежътъ е извършенъ отъ одного или нѣколкома съ цѣлъ да се извърши съ това убийство, грабежъ или мѣтежъ, и

3) ако е извършенъ отъ двоица или нѣколкома сговорни (шайка) да палятъ, грабятъ или разориватъ.

Чл. 386. По чл. чл. 383 и 384, се наказва и онзи, който злонамерено запали своя собствена сграда или другъ, като изброенитѣ, собственъ предметъ, ако е запаленъ предметъ, по естеството или положението си, изложилъ въ опасностъ животътъ на нѣкого или пъкъ чуждъ имотъ.

Въ случая на чл. 385 наказанието е:

доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 387. Въ случаитѣ, означени въ чл. чл. 383 — 386 и причинени по непредпазливостъ, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до една година.

Ако ли е отъ пожара послѣдвала смъртъ за нѣкого, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 388. За палежъ (383 — 386), виновний се лишава отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1—4.

Чл. 389. За палежъ дѣецътъ не се преслѣдва, ако самъ угаси избухналия пожаръ, или пъкъ — макаръ и подпомогналъ отъ друго — успѣе да прѣпръчи неговото по нататъшно разпространяване и то преди да бѣде открито неговото дѣяние и преди да е причинена друга щета, освѣтъ онакъ отъ самото подпалване.

Чл. 390. Съзаклятие, което има за цѣлъ палежъ, наказва се: съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 391. Вѣско злоумышлено разрушаване на обитаеми здания, корабъ, желѣзница или друго строение съ помощта на взривни вещества се приравнява на подпалване и се наказва съ смъртъ или до животенъ тъмниченъ затворъ.

Опитването къмъ извършване на това престѣпление се наказва съ сжщото наказание както и самото дѣяние.

Чл. 392. Полагането или хвърлянето на взривни вещества на улицата или на друго мѣсто съ цѣлъ да се лиши нѣкой отъ животъ се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до петнадесетъ години.

Чл. 393. Запалването чрѣзъ взривъ да се лиши нѣкой отъ животъ се наказва съ тъмниченъ затворъ.

Чл. 394. Когато е извършено престѣпление съ помощта на взривни вещества, то този който е фабрикувалъ това вещество, доставилъ или го е продалъ на дѣйцитѣ, като е зналъ, че за тази именно цѣлъ ще се употреби, се наказва като съчастникъ на прѣстѣпното дѣяние.

Чл. 395. Когато двама или повече души се съгласятъ да извършатъ едно прѣстѣпление посрѣдствомъ взривни вещества то ако е имало приуготовление или начало на изпълнение, макаръ и да не е било изпълнено самото дѣяние, съгласившитѣ се наказватъ съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до петнадесетъ години.

Чл. 396. Наказва се съ затворъ отъ три мѣсеци до една година и съ глоба отъ 200—2000 лева, който безъ разрѣшение на правителството или въпрѣки прѣдписанията на издаденитѣ отъ него за тази цѣлъ правилници:

1) построи здание за фабрикуване или пазение (депо) на взривни вещества;

2) употреби взривни вещества въ разни предприятия — като кариери, рудници, построяване пѣтища, пристанища, канали, язове, пробиване тунели и други подобни работи, въ които взривнитѣ вещества се употребяватъ като сила;

3) отвари магазинъ за продаване на взривни вещества; и

4) настави нѣкое индустриално заведение (пиро-техническо, за изготвяне на оръжия, правение опити съ научна или практическа цѣлъ и други), въ които взривнитѣ вещества се прѣработватъ и служатъ като срѣдство на индустриалното прѣдприятие.

Чл. 397. За вѣско нарушение на прѣдписанията, изложени въ правилницитѣ относително начина на фабрикуването, пазенето, продаването, превозването, употреблението или унищожението на взривнитѣ вещества, отъ което нарушение е могло да послѣдва или е послѣдвало взривъ, виновнитѣ се наказватъ съ тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци.

Ако отъ взрива е причинена нѣкому повреда на здравето рани, осакатяване или е послѣдвало смъртъ, виновнитѣ се наказватъ съ тъмниченъ затворъ. При това солидарно съ притежателя на фабриката, на предприятието или на взривнитѣ вещества — макаръ той и да не е билъ непосредствено виновенъ въ нещастната случка се осжждатъ да заплатятъ обезщетение на останалитѣ неспособни за работа потърпѣвши

лица или на тѣхнитѣ семейства. Освѣтъ горнитѣ наказания виновнитѣ могатъ да бждатъ лишени и отъ правото да упражняватъ занятието си или пъкъ се запрѣтва врѣменно или за винаги функциониранieto на заведенiето имъ.

Чл. 398. Наказва се съ затворъ отъ шестъ мѣсеца до три години и глоба отъ 3000—10000 лева този който тайно, безъ знанието и разрѣшенiето на правителството или пъкъ подъ чуждо име, а съ разрѣшенiето издадено на трето лице, фабрикува или внася отъ странство взривни вещества.

При означенитѣ въ този членъ прѣстѣпни дѣяния, всичкитѣ хванати взривни вещества, инструменти и средства за превозване, се конфискуватъ за въ полза на държавната казна.

Чл. 399. Наказва се съ затворъ отъ единъ мѣсець до една година и съ глоба отъ 100—1000 лева всѣкой, който държи у себе си, въ къщата си или на друго мѣсто, каквото и да било количество взривно вещество. Освѣтъ горнето наказание всичкитѣ намѣрени увиновни взривни вещества се конфискуватъ за въ полза на държавната казна.

Постановленiето на този членъ не се отнася за ония лица които съгласно съ специално постановление или пъкъ на основание на особни распоряждания на дѣйствующитѣ въ страната закони и наредби, иматъ право да държатъ у себе си извѣстни количества взривни вещества.

Чл. 400. Който, безъ разрѣшение отъ надлѣжнитѣ власти, купува или размѣня взривни вещества отъ военни лица или чиновници отъ държавнитѣ арсенали, барутни изби, химически лабаратории и други такива се счита като съучастникъ въ кражба на държавно имущество и се наказва съ тъмниченъ затворъ.

Чл. 401. Който умишлено причини наводнение и изложи чрезъ това чуждъ имотъ на опасностъ, наказва се: съ строгъ тъмниченъ затворъ до десетъ години.

Ако ли е сторилъ това съ цѣлъ да спаси или да запази свой собственъ имотъ, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ една година.

Чл. 402. Който умишлено причини наводнение съ опасностъ за животътъ на друго, която е можлъ да прѣдвиди, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три години.

Ако ли въ тоя случай е послѣдвала смъртъ за нѣкого, то наказанието е:

доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ.

Чл. 403. Който причини по непредпазливостъ наводнение и изложи чрезъ това на опасностъ животътъ или имотътъ на друго, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Ако ли въ такъвъ случай е послѣдвала смъртъ за нѣкого, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 404. За умишлено причинено наводнение виновниятъ се лишава отъ права, изброени въ чл. 30, п. п. 1 и 2.

Чл. 405. Който умишлено повреди желѣзница, или други принадлежности къмъ нея и изложи чрезъ това на опасностъ животътъ или имотътъ на друго, наказва се:

1) съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ, ако е послѣдвала отъ това смъртъ за друго;

2) съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години, ако е послѣдвала отъ това тежка тѣлесна повреда за друго;

3) съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години — въ всѣки другъ случай.

По сѣкий начинъ се наказва и онзи, който умишлено причини таква опасностъ като премѣсти или премахне нѣкой знакъ, предназначень за предпазване, или пъкъ като даде лъжовенъ или не даде установенитѣ знакъ на желѣзница.

Чл. 406. Въ случитѣ, означени въ чл. 405 и причинени по непредпазливостъ виновний се наказва:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Ако ли е въ тоя случай послѣдвала смъртъ за друго, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 407. По чл. 405 се наказва и онзи служителъ отъ желѣзница, който умишлено изложи на опасностъ чуждъ имотъ или животътъ на лица, които се нахождатъ върху или около желѣзно-пътенъ знакъ.

Ако това дѣяние е извършено отъ служителъ по немарливостъ къмъ своитѣ длѣжности, то се налага наказанието, предвидено въ чл. 406.

Чл. 408. Който умишлено повреди телеграфъ или телефонъ, неговѣ принадлежности, или по другъ начинъ побърка или прекъсне телеграфно съобщение, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Ако ли е извършено това по непредпазливостъ, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци.

Ако такава дѣяние е извършено при насилствено завземане на станция или въ врѣме на мятежъ, наказанието е тъмниченъ затворъ отъ една до три години.

Чл. 409. По чл. 408 се наказва и онзи телеграфенъ чиновникъ или служителъ, който умушлено или по немарливостъ къмъ своитѣ длѣжности побърка, затрудни или прекъсне телеграфното съобщение.

Чл. 410. Който умишлено стори или допусне да се разбие, разруши, да засѣдне или да потне корабъ и изложи чрезъ това на опасностъ животътъ или имотътъ на друго наказва се:

1) съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ, ако отъ това е послѣдвала смъртъ за друго;

2) съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години, ако е послѣдвала тѣжка тѣлесна повреда за друго;

3) съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години въ всѣки другъ случай.

Чл. 411. Въ случитѣ, означени въ чл. 410, и причинени по непредпазливостъ, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до една година.

Ако ли е въ този случай послѣдвала смъртъ за друго, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 412. По чл. 410 се наказва и онзи, който умишлено причини споменатата опасностъ, като премахне или премѣсти знакъ предназначень за сигурностъ на корабнитѣ движения, или като пропусне да даде такъвъ знакъ или пъкъ даде лъжовенъ знакъ.

Ако това дѣяние е извършено по немарливостъ, то виновний се наказва по чл. 411.

Чл. 413. Който умишлено тури или премѣси съзнателно опасенъ за живота или за здравieto предметъ въ кладенець, изворъ, водопроводъ или въ друга подобна направа, предназначена за обща полза, отъ гдѣто или съ която се черпи вода за пиење, наказва се:

1) съ доживотенъ строгъ тъмниченъ затворъ, ако е отъ това послѣдвала смъртъ за друго;

2) съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ петъ до десетъ години, ако е послѣдвала тѣжка тѣлесна повреда за друго;

3) съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години — въ всѣки другъ случай.

По сѣкия начинъ се наказва и онзи, който тури такъвъ примѣсъ въ предмети, които сѣ изложени на продажъ или предоставени за общо употребяване и предназначени за яденie или пиење, както и онзи който продава предлага за продажъ или иначе тури въ обращение такива предмети, опасното свойство на които е зналъ.

Чл. 414. Въ случитѣ, означени въ чл. 413, и причинени по непредпазливостъ, наказанието е:

тъмниченъ затворъ до една година.

Ако ли е въ този случай послѣдвала смъртъ за друго, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 415. Който умишлено наруши официална наредба, издадена противъ распространението или появяванието на заразителна човѣшка болестъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до шестъ мѣсеци.

Ако ли е отъ това послѣдвала смъртъ за друго, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шестъ мѣсеци.

Чл. 416. Който умишлено наруши официална наредба издадена противъ распространението или появяванието на заразителна болестъ по добитѣка, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до три мѣсеци.

Ако ли е отъ това послѣдвала зараза, то наказанието е: тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 417. Който съзнателно или по непредпазливостъ при раководението или при изпълнението на постройкѣ наруши

общеприетитѣ строителни правила и съ това излага другога на опасностъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Глава XXXIII.

Престѣпления по служба и по Адвокатско звание.

Чл. 418. Чиновникъ въ смисль на настоящата глава е всѣки, който съ заплата или безплатно, постоянно или врѣменно, по назначение, взоръ или по пълномощие, подъ клѣтва или безъ клѣтва е натоваренъ да върши държавна или общинска служба, както и онзи, който е натоваренъ да върши дѣлата на учреждения или заводи, които се нахождатъ подъ непосредственъ надзоръ и управление на държавата или на нѣкоя община.

Чл. 419. Началникъ на въоръжена сила, който, като бже законно поканенъ отъ надлѣжна гражданска власть, отрече или пропуствне да ѝ даде съдѣйствието, наказва се: съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци или съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 420. Чиновникъ, който призове съдѣйствието на въоръжена сила, за да прѣречи изпълнението на законни распоряждания, заповѣди, присѣди или рѣшения, издадени отъ съдебна или друга публична власть, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 421. Чиновникъ, който присвои пари или други цѣнни вещи, които му сж връчени въ качество на длѣжностно лице или повѣрени да ги пази или управлява въ сжщото качество, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 422. За престѣпление, означено въ чл. 421, се наказва съ строгъ тъмниченъ затворъ отъ двѣ до десетъ години, онзи чиновникъ, който за да въспрѣпятствува или затрудни откриванieto на дѣянието си направи фалшиви книжа или пѣкъ преправи истински книжа, книги, смѣтки или протоколи, предназначени за вписване или контролиране на книжата; унищожил или направи негодни за употребление книги, смѣтки или други относящи се до обсебването документи или книжа и въобще ако той извършил, освѣн обсебването, още и друго престѣпление, което е свързано съ обсебването и което не влѣче подирѣ си по-тѣжко наказание.

Чл. 423. За престѣпление, означено въ чл. 421, наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци, ако стойността на обсебената вещь може да бже замѣстена отъ службения залогъ на виновний или ако и да нѣма залогъ но се внесе и замѣсти до възбужданieto на углавното преслѣдване и ако при това самото престѣпление не е извършено по начинъ, предвиденъ въ чл. 422.

Чл. 424. Чиновникъ, който, като е натоваренъ да събира държавни или общински даждия, или други налози или берии, събере такива, за които знае, че платецътъ не е длѣженъ никакъ или не въ такъвъ размѣръ да ги плаща, и слѣдъ това не ги внесе по принадлежностъ никакъ или само часть отъ тѣхъ внесе, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци.

Чл. 425. По чл. 424 се наказва и онзи чиновникъ, който като е натоваренъ по служба да дава пари или други предмѣти, противозаконно отбие на приемача нѣщо отъ това, което му се слѣдва, а пѣкъ отбитото внесе въ смѣтките като исплатено.

Чл. 426. Въ случаетъ, означени въ чл. чл. 424 и 425, наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години,

ако противозаконно събранитѣ и не внесени по принадлежностъ даждия или берии или отбититѣ пари и предмѣти надминува стойността трета лева.

Чл. 427. Чиновникъ, който има да събира какви-годѣ налози или берии, които му се слѣдватъ за извършена по служба работа, и събере такива, за които знае, че платецътъ не е длѣженъ никакъ или не въ такъвъ размѣръ да ги плаща, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Ако ли стойността на противозаконно събраната берия надминува трета лева, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 428. Чиновникъ, който приеме даръ или възнаграждение, което не му се слѣдва, или пѣкъ не отблѣсне даровно

обѣщанье, за да стори или пропуствне, или за гдѣто е сторилъ или пропуствналъ такова дѣйствиe, което е длѣженъ да извърши по службенъ длѣгъ, наказва се за *подкупъ*:

съ тъмниченъ затворъ.

Ако ли пѣкъ наедно съ това извършеното или пропустваното съдържа въ себе си и нѣкое нарушение по неговитѣ службени длѣжности, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Наказва се съ сжщото наказание чиновникъ и тогава, когато съ негово съгласие сж дадени или обѣщани другиму дарове или възнаграждения.

Чл. 429. Въ кръга на чл. 428 не спадатъ такива дарове и възнаграждения, които сж дадени чиновнику доброволно и съ одобрене отъ непосредственото му началство за извънредния му трудъ, както и обикновенни дарове или възнаграждения, дадени служителю, не по негово исканье и ако това не е нарочно забранено чрезъ нѣкои службени правила.

Чл. 430. За подкупъ наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ отъ двѣ до десетъ години, ако чиновникътъ е:

1) сѣдия или сѣдебенъ засѣдатель, който сѣди или рѣшава противозаконно по углавно или гражданско дѣло, по което е подкупенъ;

2) прокуроръ или сѣдебенъ слѣдователь, който нарушил по какъвъ-годѣ начинъ своитѣ длѣжности по углавно дѣло, по което е подкупенъ.

Чл. 431. Чиновникъ, който нарушил своитѣ службени длѣжности съ цѣль да набави за себе си или за друго нѣкаква облага или да причини другиму ущърбъ или какъва-годѣ щета, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 432. Духовно лице, което вѣнчєє лица, като знае, че едно отъ тѣхъ извършва многобрачье, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Бже ли това извършено по непредпазливостъ, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 433. Духовно лице, което вѣнчєє лица, като знае, че сжществува спѣнки, които растроятъ брачный съюзъ, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци.

Бже ли това извършено по непредпазливостъ, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до шесть мѣсеци.

Чл. 434. Чиновникъ, който въ крага на своитѣ службени обязанности, самъ или чрезъ друго употребилъ противозаконни принудителни срѣдства, за да изтъргне отъ обвиняемъ, свѣдѣтель или вѣщо лице исповѣдь или показанье, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Чл. 435. Чиновникъ, който започне или предложи да се започне углавно преслѣдване противъ лице, за което знае, че е невинно, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци.

Чл. 436. Чиновникъ, който умышленно упражнилъ противъ друго наказание, като знае, че не може или не трѣбва да бже упражнено никакъ или въ такъвъ размѣръ или по такъвъ начинъ, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Ако ли упражненото по такъвъ начинъ наказание е извършено по непредпазливостъ, или наказанието е запиране, или глоба, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 437. Чиновникъ, който пропуствне да изпълни съ врѣме своитѣ длѣжности, които му налага службата спрямо углавно преслѣдване или по другъ начинъ осуети усиѣхътъ на това преслѣдване и то съ цѣль да избави друго отъ наказание, което му се слѣдва по закона, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, или тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци.

Съ сжщото наказание се наказва и онзи чиновникъ, който съ сжщата цѣль пропуствне да тури въ изпълнение вѣзда въ законна сила присѣда, което по служба е билъ длѣженъ да извърши.

Чл. 438. Чиновникъ, който се въспротиви или не допустне законна ревизия надъ своитѣ службени дѣла или въ подназорното му учреждение, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ три мѣсеци.

Чл. 439. Органъ отъ публична власть, който спомогне или допусне да избѣга или пѣкъ самоволно освободи затворникъ или друго осѣдено лице, турено подъ неговъ служебнъ надзоръ, наказва се:

съ строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години.

Баде ли извършено това по непредпазливостъ, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 440. Чиновникъ, който съзнателно снабди друго съ лъжливо свидѣтелство за неговото имотно състояние или за неговото поведение, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до една година.

Чл. 441. Началникъ на публична власть или учреждение, който съзнателно склони или допусне свой подвластенъ чиновникъ да извърши престѣпление, подлежи на наказание, предвидено за извършеното престѣпление.

Чл. 442. Чиновникъ, който въ щета на държавата или на частни лица съобщи другиму или обнародва такива дѣла, съвѣщания, распорѣждания или съобщения, които му сѫ повѣрени или достѣпни по служба и за които знае, че съставляватъ служебна тайна, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до двѣ години.

Чл. 443. Чиновникъ, който се отрече да изпълни длъжността си която му налага служба, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ до шесть мѣсеци.

Ако ли е извършилъ това по сговоръ съ двоица или нѣколцина чиновници, то наказанието е:

тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци.

Чл. 444. Адвокатъ, който съ нарушение на своитѣ длъжности служи противозаконно и на двѣтѣ страни по дѣло, което му е повѣрено въ качество на адвокатъ, или пѣкъ въ течението на съдбата престане или се отрече да застъпва клиентътъ си и безъ позволение отъ послѣдний приеме да застъпва противникътъ му, наказва се:

съ тъмниченъ затворъ не по-малко отъ шесть мѣсеци, и може да бѣде лишенъ отъ право да упражнява своето звание.

Ако ли такъвъ адвокатъ е дѣйствувалъ по сговоръ съ противника въ щета на клиента си, то наказанието е:

строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години и лишение отъ право да упражнява своето звание.

Чл. 445. За престѣпления, означени въ чл. чл. 421, 422, 426, 427 ал. 2-ра, 428, 431, 432 ал. 2-ра и 444, виновниятъ се лишава отъ права, изброени въ чл. 30 п. п. 3 и 4.

Дѣлъ II.

За нарушенията и тѣхнитѣ наказания.

Глава I.

За нарушенията по носението военната тѣгба.

Чл. 446. Български подданикъ, който като навърши седемнадесетъ годишната си възраст, не се запише въ никой призователенъ участъкъ, наказва се:

съ глоба до 50 лева.

Който е навършилъ деветнадесетата година:

съ глоба до 100 лева.

Който е навършилъ двадесетата година и е способенъ за военна служба, зачислява се въ редоветѣ на постоянната армия, безъ право на жребие и облекчение, а ако е неспособенъ:

съ глоба отъ 100 до 300 лева.

Забѣлка. Глобата се зема лично отъ младѣжа, който не се е записалъ или ако е неспособенъ отъ неговитѣ родители, настойници или господари.

Чл. 447. Никой Български подданикъ, подиръ навършването 17-та си година, не може да бѣде приетъ, на каквато и да е държавна, обществена или частна служба, нито да получава паспортъ, свидѣтелство за пътуване или степенни, догдѣто не предяви свидѣтелство че е записанъ въ нѣкой призователенъ участъкъ. Ония, които приематъ на служба подобни младѣжи, или имъ издаватъ горѣпоменатитѣ документи, безъ да изискать свидѣтелство за записване въ призователенъ участъкъ, наказватъ се:

ако сѫ длъжностни лица — съ глоба отъ 25—300 лева;

ако ли сѫ частни лица — съ глоба отъ 10—100 лева.

Чл. 448. Лицата отъ общинското управление, които по небрежностъ съставятъ неправилни или неплъдни призователни списъци, наказватъ се:

съ глоба отъ 50—300 лева.

Чл. 449. За несвоевремното съставяние на призователнитѣ списъци, виновнитѣ се наказватъ:

съ глоба отъ 100—300 лева.

Чл. 450. Записания въ призователния списъкъ, младѣжъ, който до 20-та си година не се яви безъ уважителни причини прѣдъ наборната коммисия или не представи законно свидѣтелство, че се учи въ признато учебно заведение въ странство, счита се за отклонивши се и се наказва:

ако е способенъ за служба, взема се въ постояннитѣ войски безъ право на жребие и облекчение;

ако е неспособенъ — съ глоба отъ 100—300 лева.

Чл. 451. Този, който приеме духовно звание преди да е служилъ въ постоянната армия, наказва се:

съ глоба 1000 лева.

Глава II.

Нарушения противъ държавната безопасностъ общественния редъ и спокойствието.

Чл. 452. Който сHEME на планъ, нарисува или опише укрѣпление или пѣкъ ги обнародва безъ да има за това дозволение отъ надлежната власть, наказва се:

съ запитане до три мѣсеца или съ глоба до петстотинъ лева.

Чл. 453. Който събира занаси отъ оръжие или огнестрѣлни предмѣти тайно или противъ изрично запрещение отъ властѣта, наказва се:

съ запитане до три мѣсеца или съ глоба до петстотинъ лева.

Чл. 454. Който купи отъ простъ войникъ или приеме отъ него като даръ, залогъ, въ замѣна, съ цѣлъ да се ползува или да пази войникъ предмѣти безъ писмено дозволение отъ неговия началникъ — офицеръ, наказва се:

съ запитане до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 455. Който изготви, распространи или съхранява съ цѣлъ да распространи печатни оттисъци или металични знаци, издѣлци, които по формата си приличать на парични, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Предмѣтитѣ, които сѫ послужили като средство за нарушението се конфискуватъ.

Чл. 456. Търговецъ, или занаятчия, у когото бѣдѣтъ намѣрени пригоди за употребяване по рода на търговията или занаята му, не снабдени съ законенъ бѣлѣтъ или невѣрни мѣрила, тѣгла или тѣглилки както и онзи, който продава екипъ, наказва се:

съ запитане до три мѣсеца или съ глоба до триста лева.

Намѣренитѣ подобни мѣрила, тѣгла и тѣглилки се конфискуватъ.

Чл. 457. Който проси явно самъ или провожда за това свое или находяще се подъ негово настояничество малолѣтно дѣте, безъ дозволение отъ надлежната власть, наказва се:

съ запитане до двѣ седмици или съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Ако ли това е извършено отъ двоица или нѣколцина сговорници по-възрастни отъ седемнадесетъ години, то наказанието е:

запитане до единъ мѣсець.

Чл. 458. Който не обади сѣщинското си име или се назове съ лъжовно име, когато е запитанъ върху това отъ надлежна власть, наказва се:

съ запитане до два мѣсеци.

Чл. 459. Който носи формени дрѣхи, длъжностенъ знакъ, военни или други отличителни знакове безъ дозволение отъ надлежната власть или безъ да има такъво право, наказва се:

съ глоба до триста лева.

Чл. 460. Който прибѣгне къмъ звание, търговия, занаятъ или искусство безъ дозволение, каквото се изисква за това споредъ закона, наказва се:

съ глоба до петстотинъ лева.

Ако ли виновний е ималъ такъво дозволение, но престѣпи предѣлитѣ на своитѣ права, наказва се:

съ глоба до петстотинъ лева.

Чл. 461. Който наруши чрезъ скарване, сбиване или по другъ подобенъ начинъ общественното спокойствие; наказва се:

съ запитане до една седмица или съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Ако ли е извършено това от двоица или нѣколцина, които не се разотидатъ противъ изричната покана отъ страна на полицейската властъ, то наказанието е:

запирание до единъ мѣсець или глоба до сто лева.

Чл. 462. Който наруши общественното спокойствие съ лъжовни сигнали или съ тревога, наказва се:

съ запирание до два мѣсеца или съ глоба до двѣстѣ лева.

Чл. 463. Който наруши редътъ или спокойствието въ явни събрания или въ врѣме на театрални представления, народни тържества и други подобни, наказва се:

съ запирание до една седмица или съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Чл. 464. Който открие народна игра, веселба или театрално представление безъ надлѣжно дозволение, когато се изисква такова споредъ закона, наказва се:

съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Чл. 465. Който отвори кафене, кръчма или други подобни въ недоzwолено врѣме, или допуца въ тѣхъ недоzwолени веселби, игри, безредици или безчинства, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 466. Който остане въ питейно или публично увеселително мѣсто по-късно отъ опредѣлений отъ полицейската властъ часъ, макаръ, че съдържателя или полицейски чиновникъ го покани да напусне мѣстото, наказва се съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Който пъкъ търпи оставянето на посѣтителитѣ си слѣдъ опредѣлений отъ полицейската властъ часъ, наказва се:

съ глоба до сто лева или съ запирание до петнадесетъ дни.

Чл. 467. За явно непокорство наказанието е: тъмниченъ затворъ до три мѣсеца:

а) ако виновникъ, като се законно призове или покани, отрече да се яви предъ надлѣжната властъ, или да изпълни възложенитѣ върху му длѣжности като свидѣтель, вѣщо лице, преводачъ, съдебенъ засѣдателъ или тълковникъ по углавно дѣло;

б) ако виновникъ, като се законно покани, отрече да представи на надлѣжната властъ нѣкой предметъ, който подлежи да бѣде сравненъ или преглѣданъ по углавно дѣло.

Глава III.

Нарушения противъ властѣта изобщо и разнитѣ административни наредби отдѣлно.

Чл. 468. За явно непокорство наказанието е:

запирание до единъ мѣсець, когато нѣкой наруши приличието или тишината въ врѣме на съдебно засѣдание или друго публично служебно дѣйствие и не се отстрани, отъ какъ му бѣде изрично заповѣдано отъ надлѣжното лице.

Чл. 469. Който отрече, като бѣде поканенъ отъ надлѣжната властъ въ случай, опасни за чий да е имотъ, здравие или животъ, или въ случай на едва що извършено престѣпление, да се притече на помощъ, която може да стори безъ опасностъ за себе си или за друго, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 470. За повреда или истрѣбление поставенитѣ, по распорѣждане на законнитѣ власти: гербове, надписи или обявления, а сѣщо за поврѣждане на публични наметници, наказанието е:

запирание до единъ мѣсець или глоба до сто лева.

Чл. 471. Който наруши полицейска заповѣдъ или наредба, издадена за спазване или поддържане безопасността, удобството, чистотата или спокойствието по общественитѣ пѣтища, улици, площади или мостове, наказва се:

съ запирание до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 472. Който наруши полицейска заповѣдъ или наредба, издадена за предвардване или за предпазване отъ пожаръ или наводнение, наказва се:

съ запирание до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 473. За самоволно оставяне на мѣстото, назначено за жителство, по законно распорѣждане на надлѣжната съдебна или правителствена властъ, а сѣщо за самоволно връщане въ мѣста, отъ които виновникитѣ сѣ испѣдени, наказанието е:

Запирание до три мѣсеци или глоба до триста лева.

Освѣнъ глобата виновникитѣ се закарватъ на онѣзи мѣста които имъ сѣ били опредѣлени за живѣние.

Чл. 474. Който наруши наредба, която възбранява преждеврѣмното погребение наказва се:

съ запирание до единъ мѣсець или глоба до сто лева.

Чл. 475. Който не изпълни никакъ или както трѣбва или наруши законно распорѣждане, покана, заповѣдъ или наредба на властѣта или на учрѣждение или на органъ отъ властѣта, наказва се, — ако не е предвидено въ случая друго наказание:

съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Чл. 476. Който наруши нѣкоя заповѣдъ или распорѣждане, издадено за празнуване празнични дни, наказва се:

съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Чл. 477. За отиване вънъ отъ предѣлитѣ на държавата безъ взимане на установениятъ паспортъ или свидѣтелство, виновникъ слѣдъ завръщанieto се наказва, освѣнъ заплатата на установения сборъ:

съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Това правило не се распространява на тѣзи случаи, когато виновникъ подлежи на по-строга наказане за престѣпни дѣйствия, извършени отъ него преди отиванieto му за граница или въ врѣме на отсъствието му.

Чл. 478. Който не се съобрази съ предписанията на закона да съобщава на надлѣжнитѣ власти свѣдѣния за числото на роденитѣ и умрѣлитѣ, наказва се:

съ глоба до двѣстѣ лева.

Чл. 479. Който съгледа ненадѣйна опасностъ за живота на друго и не се притече на помощъ, която е могълъ да му подаде, безъ да причини опасностъ на себе си или другиму, наказва се, ако е послѣдвала отъ това смъртъ:

съ запирание до три мѣсеци, или съ глоба до триста л.

Чл. 480. Съ глоба отъ 25—500 лева се наказва:

1) онзи който включва пари въ кутии, съ обявенна цѣнность, въ пощенски колети, и въ праткитѣ съ и безъ обявенна цѣнность.

2) онзи, който съ цѣлъ да тури пощенското управление подъ отговорностъ, е обявилъ умишлено по-голѣма или по-малка стойностъ отъ онаа, която е била въ дѣйствителностъ вложена въ писмата, кутнитѣ, възелитѣ или праткитѣ;

3) онзи, който би сключилъ въ пощенската корреспонденция вещества, които се прѣскаятъ запалватъ или изобичо сѣ опасни и могатъ да повредатъ другата корреспонденция. За послѣдствията на такива вложения, виновникитѣ се наказватъ на общо основание, споредъ причинената вреда. За нарушение на п. I, паритѣ се конфискуватъ и писмата се облагатъ съ двойна такса; за нарушение на п. II., вложената въ повече сума се конфискува.

Глава IV.

Нарушения на благочинieto въ врѣме на богослужение.

Чл. 481. За нарушение на благочинieto въ църква, въ параклисъ, или въ други молитствененъ домъ, чрѣзъ неприличенъ вѣкъ и шумъ, и чрѣзъ неблаговидни постѣпки виновникитѣ се наказватъ:

съ запирание до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 482. За нарушение вънъ отъ молитственитѣ здания, благочинieto въ врѣме на священнослужение или на шествието съ общенародни увеселения, или съ каквито да е безчиния, които пречатъ на божественната служба, виновникитѣ се наказватъ:

съ запирание до петнадесетъ дена или съ глоба до петдесетъ лева.

Глава V.

Нарушения противъ нравственността.

Чл. 483. Съ глоба до двадесетъ и петъ лева се наказва онзи:

1) който публично пѣе неприлични пѣсни;

2) който явно произнася неприлични думи;

3) който нарисува неприличенъ ликъ или напише надписъ на улица, площадь, общественъ пѣтъ или на друго публично мѣсто.

Чл. 484. Съдържатель на публиченъ (блуденъ) домъ, който приеме въ таквъ свой домъ лице отъ женски полъ, безъ да го предупреди за свойството на занятieto, което се упраж-

нява тамъ и то въ присъствието на представителятъ отъ мѣстната полицейска власть, наказва се:

съ запитаніе до три мѣсеци или съ глоба до петстотинъ лева.

Чл. 485. Съ запитаніе до единъ мѣсець се наказва онова лице отъ женски полъ:

1) което се занимава съ блудство въ видъ на занаятъ, безъ да е то записано въ числото на блудниците;

2) което, бидейки записано въ числото на блудниците, наруши нѣкоя отъ полицейскитѣ наредби, издадена за спазване здравіето, общественния редъ и приличие.

Чл. 486. Който се яви на улица, площадъ, въ градина или на друго нѣкое открито общественно мѣсто очевидно въ пияно състояние, наказва се:

съ глоба до двестесетъ и петъ лева.

Чл. 487. Който упои малолѣтно дѣте съ спиртно питие, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Ако това е извършено отъ лице, което търгува съ такива питиета или отъ неговъ замѣстникъ и то въ крага на своята търговия, то наказанието е:

глоба до сто лева.

Чл. 488. Който въ кръчма, гостилница, на улица или на друго публично мѣсто опие друго; така сѣщо, който по занаятъ продава спиртни питиета, и той или замѣстника му, като знае, че нѣкой отъ гостетѣ е въ пияно положение, продължаватъ да му даватъ, наказва се:

съ глоба до двестесетъ и петъ лева.

Чл. 489. Който явно и по жестокъ начинъ мъчи нѣкое животно, наказва се:

съ глоба до сто лева.

Чл. 490. Който устрой на явно или достъпно за обществото мѣсто хазардна игра, както и онзи, който се придружи къмъ такъва игра, наказва се:

съ запитаніе до единъ мѣсець или съ глоба до триста лева.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който допустне въ своето достъпно за публичната заведение устройството на подобни игри.

Чл. 491. Който си е напиривилъ за запятіе и печалба хазарднитѣ игри и пригласява и приема хора въ особно мѣсто за да играятъ на хазардъ, както и онзи който, въ подобно мѣсто съ користна цѣль или по занаятъ дава пари на заемъ, наказва се:

съ запитаніе до три мѣсеци, или съ глоба до петстотинъ лева.

Който безъ надлѣжно разрѣшеніе отваря лотария, наказва се:

съ запитаніе до три мѣсеци или съ глоба до петстотинъ лева.

А паратѣ и нѣщата, които сѣ турени на лотарията или се намиратъ на масата за игра, се конфискуватъ.

Глава VI.

Нарушения противъ личната безопасностъ и народното здравіе.

Чл. 492. Съ глоба до петдесетъ лева се наказва онзи:

1) който припуска съ кола или конь по улицитѣ на градоветѣ, селата, както и онзи, който оставя на произволъ нѣкое товарно или за вѣзденіе животно, безъ да се погрижи за безопасността на лицата;

2) който пречи свободното движение по улицитѣ, площадитѣ, по виднитѣ или други нѣкои общественни пѣтища;

3) който кара или вѣди изъ градоветѣ на шѣни безъ звънци, както и онзи, който кара или вѣди на слаби или разглобени кола;

4) който введе или остави, противъ правилата на безопасността, звѣрь въ градъ или село, на площадъ, улица или на друго мѣсто, гдѣто той може по такъвъ начинъ да причини вреда или нѣкоя опасностъ;

5) който хвърля каманье или други твърди предмѣти или неистотини върху животни, хора, чужди сгради или оградени мѣста;

6) който испречи на улица или на други мѣста, гдѣто ходятъ постоянно людье, или окачи незакрѣпени както трѣбва предмѣти, които могатъ съ паданіето си да повредятъ нѣкого;

7) който изхвърля или излива нѣщо на улица или на друго мѣсто, гдѣто ходятъ постоянно людье, по такъвъ начинъ че може да оцапа или повреди нѣкого;

8) който постави или остави неприбрани на улица, площадъ или общественъ пѣтъ такива предмѣти, които прѣчатъ на свободното движение; и

9) който пехвърля лешове и други мръсотии на улица или на друго публично мѣсто.

Чл. 493. Който насѣка срѣщу човѣка животно, което се нахожда подъ неговъ надзоръ или не го удържи, когато то нападне на човѣка, както и онзи, който не се погрижи да предвари възможна опасностъ отъ такъво животно, наказва се: съ запитаніе до една седмица или съ глоба до двестесетъ и петъ лева.

Чл. 494. Който безъ позволеніето на полицейскитѣ власти държи опасни дивы звѣрове или ги пуца на свобода, както и онзи, който не се погрижи да се предвари опасността или вредата, които би могли да причинятъ, наказва се:

съ запитаніе до три мѣсеци или съ глоба до триста лева. Чл. 495. Който употребѣи оръжје, а особено ножъ или друго опасно оръжје, въ сбиваніе, предизвиквано не безъ негова вина, наказва се:

съ запитаніе до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 496. Който неоправи, неподирѣ или не срути сграда, зидъ или плетъ, които грозятъ сами по себе си да се срутятъ, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 497. Който остави кладенецъ, зимникъ, трапъ или друга каквато и да е яма на улица, пѣтъ, дворъ въ къща или на друго мѣсто, гдѣто ходятъ людье, неприкрити никакъ или както трѣбва или не отбѣлжани съ предпазни знаци, необходими за личната безопасностъ, наказва се:

съ запитаніе до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 498. Който строи или поправи сграда, мостъ, кладенецъ или друго каквото и да е здание, или прави улица, площадъ и околъ, безъ надлѣжното дозволеніе, или безъ да се съобрази съ установенитѣ за това правила или съ необходимитѣ за безопасността мѣрки, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Виновникъ може да бѣде задълженъ да поправи или да срути всичко, което е неправилно построено, ако се докаже, че то може да угрожава за безопасността или здравіето.

Чл. 499. Който не се съобразява съ правилата, които опредѣлятъ какъ трѣбва да се пазятъ, пренасятъ, изготвяватъ или употребяватъ отровни вещества, барутъ, фейерверки или други запалителни предмѣти, а така сѣщо и цѣрове, наказва се:

съ запитаніе до два мѣсеци или съ глоба до двѣстѣ лева.

Чл. 500. Който погребѣ мъртвецъ безъ позволеніе отъ надлѣжната власть или въ непредназначено за това мѣсто, наказва се:

съ запитаніе до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 501. Който изрови мъртвецъ за да го пренесе на друго мѣсто безъ дозволеніе за това отъ надлѣжната власть, наказва се:

съ глоба до сто лева.

Чл. 502. Който пренесе мъртвецъ отъ чужбина или отъ едно окръжје, околия или община, въ друга безъ позволеніе за това отъ надлѣжната власть, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 503. Който въпреки установената отъ закона предпазливостъ се отнася немарливо къмъ прилѣчивитѣ болести, наказва се:

съ запитаніе до единъ мѣсець или съ глоба до двѣстѣ лева.

Ако ли отъ тая немарливостъ послѣдва зараза, то наказанието е:

Запитаніе до два мѣсеца или глоба до двѣстѣ лева.

Чл. 504. Който не съобщи комуто трѣбва появяваніето на прилѣчива болестъ между жителитѣ: като дивтеритѣ, (лошото гърло), скарлатина, вариола (баба шарка) и по-между добитѣка, като морь, и други както и онзи, който не вземе установенитѣ мѣрки за предпазване противъ заразата, наказва се:

съ запитаніе до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 505. Който безъ установеніи отъ закона прегледѣ прекарва добитѣка, наказва се:

съ запитаніе до единъ мѣсець или съ глоба до сто лева.

Чл. 506. Който умьрсн кладенецъ, изворъ или друго мѣсто или сѣдѣ, отъ кѣдѣто или съ който се черпи вода за пиење, наказва се, ако не е предвидено за случая друго по-тѣжко наказание:

съ запирание до една седмица или съ глоба до двадесет и пет лева.

Чл. 507. Който изготвява или държи за продажъ или продава подправени или развалени питиета или предмѣти за ѣденіе, а особено мѣсо, което съдържа трихина, наказва се: съ запирание до единъ мѣсецъ или съ глоба до сто лева.

Съ сѣщо наказание се наказва и онзи, който изготвява или държи за продажъ или продава сѣждове отъ вредителни за здравіето материали.

Подправенитѣ или разваленитѣ питиета или за ѣденіе предмѣти, както и врѣдителнитѣ сѣждове се конфискуватъ.

Чл. 508. Който не пази чистота спрямо питиета или за ѣденіе предмѣти, които изготвява или държи за продажъ, или продава, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 509. Който устрои бойна (салхана) или табакхана безъ да пази установенитѣ отъ закона за това правила, както и онзи, който не отстраня нечистотинитѣ изъ бойната или табакханата, наказва се:

съ глоба до сто лева.

Чл. 510. Който коли добитѣкъ на мѣсто, гдѣто е възбранено, или противъ установенитѣ за това правила, наказва се: съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 511. Съдържатели на гостилници, кръчми, ханища и други подобни заведения, предназначени за публиката, които не държатъ нужната чистота, наказватъ се: съ глоба до триста лева.

Глава VII.

Нарушения противъ семейнитѣ права.

Чл. 512. Когато се отказватъ да помагатъ на родителитѣ си за нуждитѣ прѣзъ животѣтъ имъ на старо врѣме тѣзи отъ дѣцата имъ, които иматъ достатѣчни средства, подлежатъ съ запирание не повече отъ три мѣсеца; освѣнъ това принуждаватъ се да даватъ на родителитѣ си сѣразмѣрна помощъ споредъ състояніето си.

Глава VIII.

Нарушения противъ чужда собственостъ.

Чл. 513. Който самоволно ходи по чужди ливади, бранища, пасища, разсадници, посѣви или приготвени за посѣви земи, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 514. Който самоволно приеме, прокара или прогони добитѣкъ презъ чуждо землище, достѣпността въ което е възбрана отъ стопанина по видливъ начинъ, наказва се: съ глоба до петдесетъ лева.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който самоволно допусне домашнитѣ си птици да бродятъ по чужди градини, разсадници или посѣви.

Чл. 515. Който самоволно допусне добитѣка си да брани по чужди ливади, бранища, пасища, разсадници, посѣви или приготвени за посѣви земи, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 516. Който изхвърля камѣнякъ, лешове или други мърсотии на чуждо землище, наказва се:

съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Чл. 517. Който умышленно убие или повреди чуждъ добитѣкъ, наказва се:

съ запирание до единъ мѣсецъ или съ глоба до сто лева.

Чл. 518. Който чули, събаря или срутва чужди плетѣ, зидѣ, ровѣ или други подобни, наказва се:

съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 519. Съ глоба до десетъ лева се наказва:

1) който самоволно бере овощия, ягоди, гѣби или други подобни плодове въ чужди градини и забранени мѣста;

2) който повреди чуждо дърво или кѣса цвѣта отъ чужда градина;

3) който взема или копае самоволно пѣськъ, прѣсть, глина, камѣње или други подобни въ чуждо землище;

Чл. 520. Който задигне чуждо сѣно, овѣсъ, ячмѣкъ или други предмѣти, предназначени или пригодени за храна на добитѣка противъ изрична воля на собственика и то съ цѣль да нахрани добитѣка си, наказва се:

съ запирание до единъ мѣсецъ или съ глоба до сто лева.

Чл. 521. Който самоволно бере дърва или трѣсти отъ чужда гора или трѣстникъ, наказва се:

съ глоба двоенъ размѣръ отъ стойността на дърветата или трѣстѣта.

Забѣлка: Тази наредба не се приспособява съ имо оногова.

1) който си събере сухи прѣчки или дърва, неврѣдни за въ работа и то въ размѣръ, колкото може човѣкъ да нарами

2) който отсѣче или вземе клоѣвъ отъ саморасло дърво, за да си поправи колата които сѣ се счупили или повредили по пътя.

Чл. 522. Който, съ цѣль да осуети или намали резултата на публиченъ търгъ или продажъ, предложѣ на нѣкого отъ наддавачитѣ участие въ печалбата или обѣщае нѣкоя имотна облага, както и онзи, който приеме това предложѣние или обѣщаніе съ сѣщата цѣль:

наказва се:

съ запирание до три мѣсеца и съ глоба до петстотинъ лева.

Чл. 523. За нарушения, прѣдвидени въ чл. чл. 513—521, виновнитѣ се прѣслѣдва само по жалбата на потърпѣвшия.

Глава IX.

Общепасни нарушения.

Чл. 524. Съ глоба до петдесетъ лева се наказва:

1) който стрѣля съ огнестрѣлно оръжие, който запали фейерверкъ или накладе огѣнь близо до сгради или вещи, така што може да произлезе опасностъ за пожаръ;

2) който пусне въздушенъ шаръ, змиѣ или друго подобно съ прикрѣпени къмъ тѣхъ запалителни вещества;

3) който влѣзе съ откритѣ запалена свѣщъ или огѣнь въ помещѣние, което служи за хранилище на такива предмѣти, които лесно се запалватъ.

Чл. 525. Който изготвява или държи стока, материали които лесно въспрѣматъ огѣнь, на такѣво мѣсто или въ такѣво хранилище, гдѣто запалването имъ може да бѣде опасно, както и онзи, който държи съвмѣстно такива предмѣти, които не могатъ да се държатъ наедно безъ опасността за запалване, наказва се:

съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Чл. 526. Който вкара въ пристанище корабъ, преди да растовари отъ него онѣ предмѣти, които лесно се запалватъ, наказва се:

съ глоба до триста лева.

Съ сѣщото наказание се наказва и онзи, който спре корабъ натоваренъ съ такива предмѣти, близо до другъ корабъ.

Чл. 527. Зидаръ или распоредитѣль на работа, който сгради пещъ, огнище, коминъ и др. подобни, безъ да се съобрази съ правилата за предпазването отъ пожаръ, наказва се: съ глоба до петдесетъ лева.

Чл. 528. За неупазване на установенитѣ правила на предпазливостъта при употребленіе на огѣня въ жилищата, за пушеніе тютюнь въ плѣвницитѣ, горницитѣ и тѣмъ подобни, а сѣщо за нѣманіе сѣждовъ съ вода или огнегасителни оръдия въ тѣя случаи, когато това е предписано, виновнитѣ се наказватъ:

съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

За нарушеніе правилата на предпазливостъта отъ огѣнь вънъ отъ мѣста за живѣненіе, именно:

1) за кладѣние огѣнь или за непредпазливото му употребленіе въ близкото разстояние отъ дѣсове, шубѣрки, ниви пожѣнѣти или непожѣнѣти, слама, сѣно, градини, мостове или здания;

2) за неогасяване огѣня при оставяне на мѣстото, гдѣто той е билъ накладенъ;

3) за изгаряне на шубѣрки, трѣви, корени, прѣчки и тѣмъ подобни безъ пазѣние на предписанитѣ правила, или въ недозволено време; и

4) за вадѣне катранъ или смола, горѣнне въглища и приготвяване на поташа безъ опазване на предписанитѣ предпазители мѣрки, или въ непозволено врѣме, виновнитѣ се наказватъ:

съ глоба до двадесетъ и петъ лева.

Глава X.

Нарушеніе по служба и по адвокатско званіе.

Чл. 529. Чиновникъ (418), който е упълномощенъ да издава прѣписи или извлѣченія отъ присѣди, рѣшенія или опредѣленія, и издаде такѣвъ прѣписъ или извлѣченіе, преди да бѣде подписана самата присѣда, рѣшеніе или опредѣленіе, наказва се:

съ глоба до сто лева.

Чл. 530. Чиновникъ, който направи или обнародва безъ дозволеніе отъ надлежната властъ прѣпись или извлѣченіе,

изъ тайнитѣ правителствени постановления, макаръ и слѣдъ уволнението му отъ служба, наказва се:

съ запиране до три мѣсеци или съ глоба до петстотинъ лева.

Чл. 531. Чиновникъ, който узнае по служебень редъ за друго, че е противозаконно затворень — макаръ и по распореджане отъ полицейска или друга нѣкоя административна власть — и не събщи за това на надлѣжната власть или на своето непосредственно началство въ течение на 48 часа, наказва се:

съ глоба до сто лева.

Чл. 532. По чл. 531 се наказва и онзи чиновникъ, който приеме друго, несъобразно съ установенитѣ за това правила, въ помѣщение, което се нахожда подъ неговъ непосредственъ надзоръ и е предназначено за лица, осъдени или душеболни, ако при това не е предвидено за случая друго по-тѣжко наказание.

Чл. 533. Надлѣжний чиновникъ, който не държи редовно книгитѣ или регистритѣ, предназначени за гражданското състояние на гражданитѣ, наказва се:

съ глоба до петстотинъ лева.

Чл. 534. Чиновникъ, който немари къмъ длѣжноститѣ си, които му налагатъ да събира или да съобщава свѣдѣния върху гражданското състояние, наказва се:

съ глоба до сто лева.

Чл. 535. Адвокатъ, който пропустие да се яви на врѣме безъ уважителни причини предъ надлѣжната власть да брани интереситѣ на своя отсъствуещъ клиентъ и безъ да упълномощи за това друго отъ своя страна, наказва се:

съ глоба до триста лева.

Чл. 536. Адвокатъ, който напустие безъ уважителни причини клиентътъ си, когато съ останали само три дни до разглежданието на дѣлото по което се е наелъ, наказва се:

съ глоба до сто лева.

Чл. 537. За нарушения, означени въ чл. чл. 535 и 536, виновний се преслѣдва само по тѣжба отъ оногова, който го е упълномощилъ.

Обща наредба.

Чл. 538. Тоя законъ влиза въ сила отъ първий Май 1896 г.

До гдѣто да се построѣтъ предвиденитѣ въ този законъ специални помѣщения за осъденитѣ, както и за ония, които ще се осъдятъ на строгъ тѣмниченъ затворъ, тѣжкитѣ работи ще се замѣняватъ съ окови.

Чрѣзъ настоящия законъ се отмѣняватъ всичкитѣ закони и наказателни распорѣждания по предметъ, предвидени въ него, освѣнъ законътъ за нарушенията, които се наказватъ отъ селско-общинскитѣ сѣдове.

Разяснения върху нѣкои думи, които се срѣщатъ въ настоящий законъ.

Чл. 539. *Малолѣтието* се брои до навършванието на десетъ годишна възраст; *непълнолѣтието* се брои отъ началото на единадесетъ годишната до навършванието на седемнадесетъ годишната възраст; *пълнолѣтието* се брои отъ началото на осемнадесетъ годишната до двадесетъ и една годишната възраст, а *прѣстарѣль* е всѣки, който има отъ шесдесетъ и петъ години на горѣ.

Подъ думата *невъзрастностъ* се разбиратъ всичкитѣ възрасти до навършванието на двадесетъ и една година.

Чл. 540. За *близки* се считатъ: въсходящи и нисходящи сродници, (по кръвъ и сватовство) и својци (доведени, заварени и усиновени), братия и сестри, братови и сестрини дѣца, бащини и майчини братия, сестри, внуци и храненици, съпрузи и сгоденици, братови и сестрини съпрузи и съпругни братия и сестри.

Чл. 541. *Престѣжнѣо дѣяние* въ настоящия законъ значи престѣжление и нарушение.

Чл. 542. Гдѣто се говори за престѣжление изобщо или за нѣкое прѣстѣжление отдѣлно, разбира се и сълучаите, а така сѣщо и опитване ако не слѣдва противното отъ съдържанието на закона.

Чл. 543. Подъ думата *власть* или *публична власть* се разбираатъ всички административни (държавни, окръжни и общински), сѣдебни и военни власти.

Подъ думитѣ *органъ на властта* се разбираатъ всички които сѣ натоварени да упражняватъ длѣжноститѣ на адми-

нистративнитѣ, сѣдебни и военнитѣ власти, както и лица, натоварени въ отдѣлни случаи съ публична служба или призовани на помощъ отъ публична власть.

Чл. 544. Подъ думата *война* се разбира и гражданска война, а подъ думата *военно врѣме* се разбира и врѣмето, когато държавний глава свика извънредно подъ знаме цѣлата войска или само часть отъ нея.

Заповѣдваме, настоящия законъ да се облѣче съ Държавния Печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и тури въ дѣйствиe.

Распореджанията за въвежданието въ дѣйствиe на настоящия законъ възлагаме на Нашия Управляющий Министерството на Правосѣдието, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи.

Издаденъ, въ Нашата ст. София, на 2 февруарий 1896 г.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Высочество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосѣдието, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи:

Д-ръ К. Стоиловъ.

Първообразния законъ е облѣченъ съ Държавния Печатъ и зарегистриранъ подъ № 19, на 10 февруарий 1896 год.

Пазителъ на Държавния Печатъ,

Управляющий Министерството на Правосѣдието, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи:

Д-ръ К. Стоиловъ.

По Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ приказъ подъ № 117 отъ 27 януар. т. г., отпушатъ се отъ гл. VI, § 20 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение сто лева (100 л.) възнаграждение на Г. Т. Данаиловъ за рецензиране.

Съ приказъ подъ № 118 отъ сѣща дата, продължава се още съ 10 денѣе, отъ 15 до 25 януарий включително, отпускъ на учителя при Софийската държавна дѣвическа гимназия А. Сърбински, по причина на болестъ.

Съ приказъ подъ № 119 отъ сѣща дата, продължава се съ още 10 денѣе, разрѣшения съ приказъ подъ № 78 отъ 19 януарий т. г. едномѣсеченъ-отпускъ на падзирателката на Пловдивското Сиропиталище, София Бояджиева.

Съ приказъ подъ № 120 отъ сѣща дата, назначава се Петръ Тишковъ, отъ деня на встъпванието му въ длѣжностъ, за асистентъ по хи-

мий при Висшето училище, съ 2400 лева годишна заплата.

Съ приказъ подъ № 121 отъ сжца дата, прѣмѣства се основната учителка въ с. Пещера, Радомирска околия, Арсена Димитрова, отъ деня на съобщението ѝ, на сжщата длъжностъ въ с. Жебляно, сжщата околия, въ интереса на службата.

Съ приказъ подъ № 122 отъ 29 януарий т. г., прави се строгъ виговоръ на учителя при Турското класно училище въ г. Видинъ, Ванко Вълковъ, за неприлично поведение и за невѣрни донесения въ Министерството.

Съ приказъ подъ № 123 отъ сжца дата, заличава се отъ списъцитѣ на учителитѣ въ княжеството, учителътъ въ с. Борованъ, Първанъ Б. Върбовски, който на 4 декемврий 1895 г. е починалъ.

Съ приказъ подъ № 124 отъ сжца дата отмѣнява се приказътъ подъ № 1360 отъ 5 августъ 1895 година по отношение на учителя въ с. Пешманъ, Т.-Сейменска околия, Минчо Ивановъ.

Съ приказъ подъ № 125 отъ сжца дата, уволнява се отъ 29 януарий т. г. волнонаемниятъ учителъ при Троянското трикласно училище, Т. Воиниковъ, понеже отива да продължава образованието си.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

(Agence Balkanique).

Виена, 20 февруарий (3 мартъ). При разискването бюджета отъ депутатската камара финансовия министръ заяви посредъ ржкоплекскания че въ въпроса за спогодбата съ Унгария трѣбва да се иматъ за ржководство съображенията на политическото и икономическото единство на монархията. Правителството мисли само за обязанността си да примири интереситѣ на Австро-Унгария. Министрътъ направи възвание къмъ довѣрието на камарата въ правителството, което енергически ще защити интереситѣ на Австрия и ще се постарее да постигне справедлива спогодба.

Римъ, с. д. Вѣстникитѣ сж на мѣние че генералъ Баратиери пожелалъ да си опита честта преди да отстъпи командуванието на Балдисера; слухове се носятъ, че е билъ раненъ.

Цариградъ, с. д. Турско-Сърбската консулска конвенция биде подписана.

Тулонъ, с. д. Предсѣдателътъ на републиката г. Феликсъ Форъ се качи на кораба посредъ въодушевени овации; той отива въ Канна.

Кана, с. д. Предсѣдателътъ пристигна тука преди пладнѣ и бѣ приетъ твърдѣ сърдечно. Великий Князь Михаилъ,

Мекленбургъ-Шверинский дукъ и г. Гладстонъ бѣха застанали на специално издигната трибуна, отъ гдѣто поздравиха предсѣдателя при заминуванието. Имаше разни манифестации. Викове: *Да живѣе Форъ, да живѣе Буржоа, да живѣе Сената.* — Предсѣдателътъ прие г. Гладстона въ градския Домъ, гдѣто се разговаряха сърдечно около двадесетъ минути, а слѣдъ пладнѣ предсѣдателътъ се качи на кораба за Виллафранка.

Ница, с. д. Предсѣдателътъ пристигна тука днесъ послѣ пладнѣ, направи прѣгледъ на войскитѣ, посѣти болницитѣ и бѣ навсѣду живо акламиранъ. Понеже двама момци под-свириаха, бидоха арестувани посредъ ржкоплекскания отъ множеството.

Лондонъ, с. д. Въ камарата на общинитѣ Самуилъ Шмидъ предлага резолюция за че депутатитѣ изказватъ голѣмо съжаление за скърбта на Християнското население отъ Азиятска Турция, което се нагѣвало, че ще бждѣ направени по-сетнѣшни постѣпки за подобренieto на участъта му. Ораторътъ е благоприятенъ за конвенцията съ Руссия и Франция за раздѣлението на Европейска и Азиятска Турция. Кенневеи подкрѣпя резолюцията на Шмита. Бертеле я оборва. Грей заяви, че Европейския концертъ не може да има резултатъ ако искатъ, преди да липсватъ обстоятелства да употрѣбятъ силата. Осамотената постѣпка на Англия бѣше безсилна, но трѣбваше да се даде на Портата ясно да разбере, че Англия никога нѣма да подкрѣпя система на управление подъ което се вършатъ такива жестокости. Кюрпонтъ заяви, че правителството е готово да приеме Шмитовата резолюция въ умѣрената форма, въ каквато ѝ представилъ той, но че не трѣбва да се предполага, какво споредъ мѣннието на правителството думата „по сетнѣшни“ би могла да се тълкува като че ще бждѣ направени постѣпки за да се подобри участъта на арменцитѣ. Този резултатъ не ще може да се постигне освѣнъ съ силата на оржжията. Европейския концертъ въстановенъ не ще има още сполука. Той вѣрва че изолираната постѣпка на Англия ще може да предизвика Европейска война и да направи по-тежко положение на арменцитѣ. Макарь и да нѣма нѣкаква гаранция, не може да се предполага, че проекта за реформитѣ нѣма да бжде изпълненъ. Правителството на Англия направи всичко шо може за да подобри участъта на арменцитѣ и не ще прѣстане да го прави и въ бждѣще.

Римъ, с. д. Кралътъ пристигна акламиранъ отъ множеството. Той разговаря съ г. Криспи и съ предсѣдателя на Сената. — Извѣстията изъ Африка произведоха печално впечатление, но обществения духъ е доста подигнатъ. Единъ Министерски съвѣтъ се съвѣщава върху положението и утре ще вземе окончателни рѣшения. Имало е нѣкой маловажни манифестации въ извѣстни градове изъ провинцията. Споредъ вѣстникитѣ, кралътъ е заявилъ на г. Криспи, че той е длъженъ да поиска отъ камара гласуване на довѣрие за да бждѣ бждѣшитѣ рѣшения ржководени отъ короната. Стана събрание отъ нотабли. Опозицията подъ прѣдсѣдателството на г. ди Рудини е рѣшила да протестира предъ краля въ случая въ който кабинетътъ не излезе въ оставка и ако не се свика наново парламента. Вѣстникъ Riforma обявява неоснователенъ слухътъ за заврѣщанieto на парламента, което ще бжде закѣснено. Генералъ Обуна е легко раненъ. Участъта на генералитѣ: Дабормида, Аримонди и Влертона не е извѣстна. Говори се че генералъ Баратиери, поискалъ да издебне наприятеля, понеже е билъ увѣдоменъ,

че главатарътъ на Хоанитѣ съ една часть отъ войскитѣ присъжествувалъ въ Аксюмъ на коронацията на Негуса.

Тифлисъ, с. д. Полицията арестува нѣкогоси Оханесианъ, единъ отъ авторитѣ на покушението надъ Агопова, въ минутата когато се извършвало покушението противъ търговеца Сираконианъ отъ Александрополъ, който билъ само раненъ. Оханесианъ и Агоповъ отказватъ да дадатъ показания, но и двамата се подозиратъ че сж участвували въ убиванieto на Кеворкова, Тифлиския търговецъ. Разслѣдванiята се продължаватъ дѣятелно.

Отъ канцелярията на Народното Събрание.

Рѣшени я

на VIII Обикновено Народно Събрание по частни просби и общински заявления, разгледани въ XLIV-то заседание на 13 януарий т. г. прѣзъ истеклата II-ра редовна сесия.

1) прошение отъ Мито Веліновъ, изъ с. Добри-Долъ, Босилеградска околия, за да му се опростижътъ 1246 лева 79 ст. недоборъ. Рѣшено да му се опрости тая сума;

2) прошение отъ Димитръ Драгиевъ, изъ гр. Каваклий, съ което моли да му се опростижътъ 1200 лева, които дължалъ за разни правителствени даждия. Рѣшено да му се опрости тая сума;

3) прошение отъ Иванъ Русиновъ, изъ село Дондуково, Ломска околия, за да му се опростижътъ 172 лева правителствени даждия. Оставено безъ послѣдствие;

4) прошение отъ запасния поручикъ Борисъ Датчинъ, изъ г. София, за да му се считатъ половината отъ изслуженитѣ въ България години, като на български подданикъ. Рѣшено да се испроводи въ Военното Министерство на благоусмотрѣние;

5) прошение отъ Елена Христодарова, изъ с. Жеравна, Котленска околия, за пенсия. Оставено безъ послѣдствие;

6) прошение отъ Архимандритъ Харитонъ, изъ с. Любяхово (Неврокопска епархия), живущъ въ София, за увеличението на пенсията му. Оставено безъ послѣдствие;

7) прошение отъ Коста Христовъ Миличиновъ, изъ гр. Струга, за увеличение пенсията му отъ 100 на 150 лева. Оставено безъ послѣдствие;

8) пр шение отъ Тана Минчова, изъ гр. Карлово, живуща въ София, за пенсия. Отпущната ѝ 20 лева мѣсечна пенсия;

9) петъ прошения отъ гр. Копривщица и околнитѣ села и градове, за да се приеме направеното въ гр. Копривщица училище „Любенъ Каравеловъ“ за държавно педагогическо;

10) прошение отъ общинския съвѣтъ на село Мечка, Панагюрска околия, за отпущание 5000 лева, за направата на училище;

11) прошение отъ Анхилското училищно настоятелство, за отпущание 25000 лева помощъ, за направата на училище;

12) прошение отъ Тутраканското училищно настоятелство, за отпущание 20,000 лева, за направата на училище;

13) прошение отъ Чепеларската община, Рупчоска околия, за отпущание 30,000 лева помощъ, за доискарване на училище;

14) прошение отъ Халовската община, Кулска околия, за отпущание 15,000 лева, за построяване на училище;

15) прошение отъ Вѣленското селско-общинско управление, Свищовска околия, за отпущание 4000 л. помощъ, за доискарване на училище;

16) прошение отъ кмета Ибраимъ Исовъ, отъ с. Юрцитъ, Панагюрска околия, за отпущание 1500 лева за направа на училище;

17) прошение отъ жителитѣ на гр. Видинъ и отъ училищното настоятелство на сжия градъ, за да имъ се отпустнжтъ 80—100,000 лева, за доисплащане на поченжтитѣ четири квартални училища и да се прѣбърне въ държавна гимназия, Видинското третокласно дѣвическо училище.

По всички тия прошения, обозначени по пунктовѣтъ 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 и 17 се зема общо рѣшение да се прѣпратятъ въ Министерството на Народното Просвѣщение съ молба, щото ония отъ тѣхъ, съ които се искатъ помощи за построяване и доискарване училища, да бждѣтъ удовлетворени, до колкото Министерството располага съ суммитѣ, предвидени въ надлежния за тая цѣль параграфъ; а ония отъ тѣхъ, съ които се иска прѣбърнанието на държавни училища, които до сега сж били общински, да се удовлетворжтъ въ зависимостъ отъ суммитѣ предвидени въ бюджета за тая цѣль;

18) прошение отъ мюсюлманитѣ на гр. Плѣвень, за да имъ се ладе помощъ, за поддържане на тритѣ имъ училища. Рѣшено да се испроводи въ Министерството на Народното Просвѣщение на усмотрѣние;

19) прошение отъ Кочуларското училищно настоятелство, Силистренска околия, за да имъ се отпуща отъ държавата цѣлата плата на учителитѣ. Рѣшено да се прѣпрати въ Министерството на Народното Просвѣщение, съ прѣпоржка, ако заслужава да се удовлетвори просбата;

20) прошение отъ учителитѣ въ Троянскитѣ народни училища, съ което молжтъ, щото заплатитѣ на учителкитѣ да не се намаляватъ, а да се приравнжтъ съ ония на учителитѣ. Оставено безъ послѣдствие;

21) прошение отъ Брѣзникския градски съвѣтъ, за да се отстжпи на Брѣзникската община правителственото мѣсто, което било продадено на търгъ, за да се построи на него училище. Рѣшено да се прѣпрати въ Министерството на Финанситѣ, и слѣдъ като се изучи въпросътъ, може да ли се отгѣни произведенiя търгъ, безъ загуби за държавата, да го внесе Министра въ Народното Събрание, съ свое мнѣние.

22) прошение отъ Неофита Прѣображенски, жителъ Софийския бивший бирникъ на V Еленский участъкъ, съ което моли да му се отпустнжтъ 368 лева сждебли разноски и глоба, наложени нему съ присжда за нанасяние побой. Оставено безъ послѣдствие;

23) прошение отъ жителитѣ на с. Батковци, Искрецка околия, за да имъ се опростижтъ лихвитѣ за суммата която тѣ дължатъ на държавата за откупенитѣ отъ тѣхъ чифлишки и господарски земи. Рѣшено, да се испроводи въ Министерството на Финанситѣ съ прѣпоржка да бжде изучино е удовлетворено до колкото е възможно;

24) прошение отъ Яне Ивановъ, Димитръ и Лазо Миленкови и др. жители на Търновецъ чифликъ, Радомирска околия, съ което сжщо искатъ да имъ се опростижтъ лихвитѣ за суммитѣ които дължатъ на държавата за откупенитѣ отъ тѣхъ господарски и чифлишки земи. Рѣшено да се испрати и това прошение въ Министерството на Финанситѣ съ сжщата прѣпоржка;

25) прошение отъ Иванъ Ангеловъ, Георги Казакътъ, Ив. Вѣгуновъ, Хр. Паневъ и Дим. Балабановъ изъ Ихтиманъ, за да имъ се опростѣтъ 221 л. и 85 ст. правителствени даждия. Рѣшено да имъ се опростѣтъ;

26) прошение отъ Цвѣтко Димитровъ, изъ с. Татаржикъ, Видинска околия, за да му се разрѣши да продава тютюнъ и тютюневи издѣлия на дребно безъ патентъ. Оставено безъ послѣдствие;

27) прошение отъ Димитръ Т. Сяровъ, изъ гр. Сливенъ бившій опълченецъ, съ което иска да му се опростятъ 528 лева, които дължалъ на Сливенската Земледѣлческа касса. Оставено безъ послѣдствие;

28) прошение отъ Шанатъ А. Авдала, изъ гр. Пловдивъ, за да му се отпустѣтъ 8000 лева безъ лихва. Оставено безъ послѣдствие;

29) прошение отъ Стояна Дако Ангелова, отъ гр. Орфехово, за да се простѣтъ 500 лева, които взелъ покойния ѝ мъжъ отъ Земледѣлческата касса. Оставено безъ послѣдствие;

30) Резолюция взета на митинга въ с. Малоржтъ, Раховска околия, за улечение распореджанията, по залѣсяването на празнитѣ пространства и да се направѣтъ

всички възможни улечения, както по това, така и по другитѣ вѣдомства на държавата. Оставено безъ послѣдствие;

31) прошение отъ опълченца Иванъ Катрановъ, Свищовски жителъ, живущъ въ с. Батакъ, Свищовска околия, за да му се отпустѣтъ още 30 дюлума земя. Рѣшено да се испрати въ Финансовото Министерство, за да го удовлетвори, съгласно закона за опълченцитѣ и поборницитѣ;

32) прошение отъ запасния подпоручикъ Никола Кара-Иордановъ, за да се възстановѣтъ гражданскитѣ и политическитѣ му права. Възстановени;

33) прошение отъ Ловчанския градски общински съвѣтъ за да му се отпустѣтъ 50000 лева, за направата на чешми. Оставено безъ послѣдствие;

34) прошение отъ Т.-Пазарджиската постоянна комисиия, съ което моли да се отпустѣтъ 50000 лева помощъ, за поправка на шестето Т.-Пазарджикъ—Пещера—Батакъ, до Турската граница или да се приеме това шосе за държавно. Рѣшено да се въведи въ Министерството на Общитѣ Сгради и пр. съ прѣпорѣка да бѣде удовлетворено въ кръга на възможността.

Началникъ на канцеларията: Д. Х. Вѣлковъ.

Бюлетинъ за врѣмето.

Издава централната метеорологическа станция въ София.

(За 7 часътъ заранъ).

Дата и мѣсто	Барометръ релуд. на 0° и на морско равнище	Температура на въздуха по Целзиуса				Посока на вѣтъра		Влажностъ въ %	Валежъ въ милиметри за деенощ.	Състояние на небото и други бѣлѣжки
		На 7 часа заранъ	Прѣзъ деено-нощито отъ 9 до 9 часа веч.		Сила					
			максимална	минимална						
						1 — 12.				
20 февруар. 1896 г.										
Петербургъ	747,1	-4,6	—	—	ЮИ	2	94	0	—	Покрито. — Снощи слабѣнѣтъ
Вена	757,2	3,6	5	3	З	3	—	1	—	Ясно
Салбургъ	757,7	1,7	6	1	Ю	2	—	3	—	¹ / ₂ Покрито
Пеща	757,7	2,5	3	0	С	1	93	—	—	Покрито
Триестъ	757,1	6,3	6	3	ИСИ	5	—	16	—	Дъждъ
Букурещъ (за 8 ч.)	760,2	-0,1	5	-2	ЮЗ	1	—	—	—	¹ / ₂ Покрито
Цариградъ (за 8 ч.)	763,8	4,8	7	1	Ю	0	62	—	—	Ясно
Атина (за 8 ч.) . .	762,3	11,8	15	10	И	0	—	—	—	¹ / ₂ Покрито
Ломъ	761,8	-3,4	3	-6	ЗЮЗ	0	96	—	—	¹ / ₂ Покрито
Петроханъ	—	-4,0	-3	-9	ЮЗ	5	81	—	—	Покрито. — Снѣж. покривъ 92 с. м.
София	763,7	-3,2	5	-9	Тихо	—	89	—	—	¹ / ₄ Покрито
Рилск.-Манастиръ .	—	-3,6	8	-8	СИ	1	89	—	—	³ / ₄ Покрито
Габрово	760,8	-0,3	8	-8	ЮИ	0	74	—	—	¹ / ₂ Покрито
Сливенъ	763,2	-0,6	10	-1	Тихо	—	80	—	—	Ясно
Вургасъ	—	-1,2	5	-5	Тихо	—	100	—	—	Ясно. — Морето спокойно
Евксиноградъ . . .	—	2,2	5	-5	Ю	0	87	—	—	Ясно. — Мор. легко развълнувано
Варна	761,8	0,1	5	-4	Тихо	—	87	—	—	Ясно — Морето легко развълнувано
Плѣвенъ	760,5	-2,6	8	-6	ЮЮИ	1	93	—	—	¹ / ₂ Покрито
Обр. Чифл. Руссе .	761,2	0,1	7	-5	Ю	0	96	—	—	³ / ₄ Покрито
Казанлъкъ	—	-1,8	7	-4	Тихо	—	78	—	—	¹ / ₂ Покрито
Самоковъ	763,1	5,1	8	-10	ЮЮИ	0	87	—	—	¹ / ₂ Покрито
Пловдивъ	763,9	-2,0	9	-2	ЮЮЗ	0	87	—	—	¹ / ₂ Покрито
Садово	763,3	-3,1	9	—	ЮЗ	2	94	—	—	¹ / ₂ Покрито
Ст.-Загора	—	-1,0	7	-5	Тихо	—	85	—	—	Ясно
Кюстендилъ	764,2	-1,8	4	-8	Тихо	—	92	—	—	¹ / ₂ Покрито
21 февруар. 1896 г.										
София	760,8 ¹⁾	-0,4 ¹⁾	9	-4	Тихо	—	92	—	—	¹ / ₄ Покрито

¹⁾ Само на 0° релудирано 710,6 °, Дани на тоя часъ : 4 2

¹⁾ Само на 0° редуцирано 710,6 °, Лани на тоя часъ: 42

О Б Я В Л Е Н И Я

Министерство на Общ. Сгради, Пѣтищата и Сѣобщенията.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2445

Обявява се на интересующитѣ се, че на 12 мартъ т. г., 10 часа предъ обѣдъ, въ Софийската и Руссенската окр. постоянни комиссии, ще се произведе едноврѣменно търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ до ставката на 20000 кг. коксъ въ Софийската ж.-п. магазинъ и 15000 кг. коксъ въ Руссенската желѣзно-пѣтна магазинъ, нужденъ за експлоатацията на Българскитѣ държавни желѣзници.

Поемнитѣ условия може да се видятъ, всѣки присѣственъ день и часъ, при горѣпоменатитѣ комиссии.

Переторжка на слѣдующий день и часъ.

Заявления, подадени слѣдъ окончателното произвеждане на търга, нѣма да се взематъ въ внимание.

София. 15 февруарий 1896 год.

1—1

Отъ Министерството.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2444.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 12 мартъ т. г., 10 часа предъ обѣдъ, въ Софийската окр. постоянна комиссия, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на 40000 кг. дървени въглища въ Софийската ж.-п. магазинъ, нуждни за експлоатацията на Българскитѣ държавни желѣзници.

Поемнитѣ условия може да се видятъ, всѣки присѣственъ день и часъ, при горѣпоменатата комиссия.

Переторжка на слѣдующий день и часъ.

Заявления, подадени слѣдъ окончателното произвеждане на търга, нѣма да се взематъ въ внимание.

София, 15 февруарий 1896 год.

1—1

Отъ Министерството.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2468.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 11 мартъ т. г., 10 часа предъ обѣдъ, въ Софийската и Руссенската окр. постоянни комиссии, ще се произведе едноврѣменно търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на асбестови мукави 650 кгр. и талкови набивки 750 кгр., нуждни за експлоатацията на Българскитѣ Държавни желѣзници.

Поемнитѣ условия и списѣка, може да се видятъ, всѣки присѣственъ день и часъ, при горѣпоменатитѣ комиссии.

Переторжка на слѣдующий день и часъ.

Заявления, подадени слѣдъ окончателното произвеждане на търга, нѣма да се взематъ въ внимание.

София, 16 февруарий 1896 год.

1—1

Отъ Министерството.

Обявление.

Подписанный, Ив. Теодоровъ, ж. Софийский, притежавахъ двѣ полици, едната съ дата 10 януарий (ст. стилъ) 1896 г., на сумма 15,000 зл. л., срокъ четири мѣсеца,

а другата съ дата 12 февруарий (ст. стилъ) 1896 г., на сумма 20,000 зл. л., срокъ два мѣсеца, и двѣтѣ тѣзи полици издадени на моя заповѣдъ, отъ Соф. житель С. Д. Стефановичъ, като длѣжникъ, съ порѣчителство на господина епископа Нилъ Изворовъ.

На 13 того, сл. обѣдъ, рѣчений С. Д. Стефановичъ, като му повѣрихъ горнитѣ 2 индосирани отъ менѣ полици, за да отиде и ги шконтירה въ Б. Н. Банка, той злоупотреби съ довѣрието ми и внезапно избѣгва отъ Столицата, като отнася и въпроснитѣ полици.

Подписанный, като слобощавамъ горното, заявявамъ, че тия полици сѣ моя собственность и всѣко тѣхно прѣхвърление, на основание на джирото на бѣло поставено отъ менѣ върху гърбътъ на тия полици, ще считамъ не дѣйствително.

Гр. София, 16 февруарий 1896 год.

1—(950)—3

Ив. Теодоровъ.

Вратчанский епарх. духовенъ сѣвѣтъ.

ПРИЗОВКА № 475.

На основание чл. 4 отъ врѣмевнитѣ синодални положения, призовава се Каменъ Модовъ, отъ с. Тудейтъ, Царибродска околия, нинѣ же съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ засѣданието на сѣвѣта най-късно слѣдъ три мѣсеца, отъ деня на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения противъ него отъ законната му съпруга Райна Иванцова, отъ село Градѣшница, Вратчанска околия, бракоразводъ.

Въ случай на неявяване, дѣлото ще се разгледа и рѣши задочно.

Гр. Вратца, 4 февруарий 1896 г.

И. д. главенъ писаръ: Георги Т. Буковъ.

2—(772)—3

Доростолский и Черв. епарх. дух. сѣвѣтъ.

ПРИЗОВКА № 236.

На основание чл. 4 отъ врѣмевнитѣ положения за расторжение законни бракове, призовава Никола Петковъ, родомъ отъ с. Абланица, отсѣтствующъ неизвѣстно на кждѣ, да се представи предъ него най-късно слѣдъ три мѣсеца, отъ послѣдното трикратно обнародване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на заявения отъ съпругата му Велика Георгева, живуща въ гр. Сялистра, разводъ.

Въ противенъ случай, дѣлото ще се разгледа и рѣши задочно.

Гр. Руссе, 6 февруарий 1896 г.

2—(846)—3

Главенъ писаръ: Х. Д. Вилдиревъ.

Софийский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА № 1820.

Софийский окр. сѣдъ, на основание ст. 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава отѣтницитѣ по гражд.

дѣло № 259/94 г., Михаилъ Еленовъ и Олга Еленова, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ същия сѣдъ лично или чрѣзъ свои законни повѣренници, въ първия день слѣдъ истичанието на 4 мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ по искътъ предъявенъ срещу тѣхъ отъ Соф. жителъ Михаилъ Яковсонъ, за 7150 лева.

Въ противенъ случай, сѣдътъ ще постѣпи съгласно чл. 647 отъ гражд. сѣдопроизводство.

София, 3 февруарий 1896 г.

Предсѣдатель: Г. Пасаровъ.

Подсекретарь: Т. Стояновъ.

2—(778) 3

ПРИЗОВКА № 1947.

Софийский окр. сѣдъ, на основание ст. 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава отвѣтника по гражд. дѣло подъ № 652/94 г., Капитанъ Еленовъ, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сѣдъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, въ първий день слѣдъ истичанието на 4 мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря по искътъ предъявенъ срещу него и срещу Софийский окр. управитель, отъ Софийский жителъ Михаилъ Яковсонъ, за спиране продажба на една къща.

Въ противенъ случай, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 647 отъ гражд. сѣдопроизводство.

София, 7 февруарий 1896 г.

Предсѣдатель: Г. Пасаровъ.

Подсекретарь: Т. Стояновъ.

2—(805)—3

Новоселский мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 1157.

II Новоселский мирови сѣдия, на основание чл. чл. 225, 227 и 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава Никола Коцевъ Табакъ, бивши жителъ на гр. Самоковъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сѣдебната му камара въ 4-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на заведеный срещу му искъ отъ Ив. М. Мадаровъ, отъ с. Горний-Лозенъ, за 600 л. зл. по полица.

Въ случай, че не се яви, мировий сѣдия, на основание чл. 121 отъ гражд. сѣдопроизводство, ще разгледа и рѣши дѣлото въ негово отсъствие.

С. Новоселци, 29 януарий 1896 г.

Мир. сѣдия: Хр. Сахаровъ.

Секретарь: П. Аврамовъ.

2—(782)—3

Пирдопский мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 1764.

Пирдопский мирови сѣдия, на основание чл. 229, п. 3 отъ гражданското сѣдопроизводство, призовава Асанъ Ахмедъ Ефендиевъ, отъ гр. Етрополе, по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрѣзъ повѣренникъ предъ повѣренния му сѣдъ, въ 4-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държав. Вѣстникъ“, за отговоръ на предъявения срещу него и Вельо Наконъ, отъ село Лопенъ,

искъ отъ Никола Тацовъ, отъ Етрополе, за вдиганне запоръ отъ $\frac{1}{2}$ часть отъ единъ ханъ, въ стойность 1000 л.

Въ случай на неявка, сѣдията ще постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. Пирдопъ, 27 януарий 1896 г.

2—(783)—3

Мир. сѣдия: К. Цановъ.

Босилеградский мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 1635.

Босилеградский мирови сѣдия, на основание чл. 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава Стоянъ Веселиновъ, бивши жителъ на с. Горно-Уйно, по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство въ Ромжния, да се яви лично или чрѣзъ повѣренникъ въ камарата на сѣдъ, въ 4-мѣсеченъ срокъ, отъ деня на послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря срещу заявения отъ Ив. Пейчовъ, отъ с. Горно-Уйно, искъ за 120 л. по отворенъ записъ.

Въ случай на неявяване, дѣлото ще се гледа задочно. С. Босилеградъ, 16 януарий 1896 г.

2—(804)—3

Мир. сѣдия: Хр. Милтеневъ.

Софийский градски мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 244.

Възъ основание чл. чл. 225, 227, 229, п. 3 и 230 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава се бивши-живѣющия въ София, австронугарски поданикъ, Тадеусъ Айдукевичъ, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сѣдебната стая на II Соф. градски мирови сѣдия, въ 4-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване на тая призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предъявения срещу него искъ отъ Соф. окрѣж. управитель, като представителъ на държавното съкровище, за 960 л. отъ вносно мито за 12 кобили.

Въ случай на неявяване, ще се постѣпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ сѣдното сѣдопроизводство.

София, 12 януарий 1896 год

Мир. сѣдия: П. П. Карапетровъ.

2—(841)—3

Секретарь: Кр. Данчевъ.

Добричский мир. сѣдия.

ПРИЗОВКА № 176.

I Добричский мир. сѣдия, съгласно ст. ст. 225 и 229, п. 2 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава Бр. Юсуфъ и Халилъ Калджакъ Смаилови, жители отъ гр. Добричъ, а живущи въ село Енгесъ, Манкоманска околия (Романия-Доброжда), да се явятъ лично или чрѣзъ повѣренникъ въ сѣдебната му камара слѣдъ 2 мѣсеченъ срокъ, отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване тази призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предъявения срещу нѣхъ искъ отъ Добри Сисаревски, повѣренникъ на Ахмедъ Велиевъ, жителъ отъ гр. Добричъ, за 600 л. златни, отъ продажба на недвижими имотъ.

Въ случай на неявка, мир. сѣдия ще постѣпи съгласно ст. ст. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. Добричъ, 17 януарий 1896 г.

2—(847)—3

Мировий сѣдия: К. Маринчевъ.

Шуменский град, мирови съдия.

ПРИЗОВКА № 1181.

Шуменский градски мир. съдия, на основание чл. чл. 2215 и 229, п. 1 отъ гражд. съдопроизводство, призовава Мехмедъ Исмаиловъ Фетовъ, отъ гр. Шуменъ, „Чехларска частъ“, по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство въ България, да се яви въ съдебната му камара, самъ лично или чрезъ повѣренникъ въ единъ мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предявения срещу него, отъ Пенчо Георгиевъ, отъ село Кочашлий, Поповиска околия, Разградско окръжие, сега живущъ въ гр. Шуменъ, „Чехларска частъ“, искъ за признаване правото му на собственост надъ една къща, съ стойностъ 700 л. златини, и за неустойка 200 л. зл.

Въ случай на неявяване, съда ще постъпи съгласно чл. чл. 121 и 122 отъ гражд. съдопроизводство.

Гр. Шуменъ, 5 февруарий 1896 г.

Мир. съдия: Д. К. Стойковъ.

Секретарь: В. Пеневъ.

2—(848)—3

Ст.-Загорский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 598.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Ст.-Загорский окр. сжд., на II Казанлъжски изпълнит. сжд. участъкъ, чрезъ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ 31 день отъ денятъ на трикратното публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще почне публичната продажба на продаваемитѣ се имоти съ обявление № 228, публикувано прѣзъ миналата 1894 г., въ броеве 38, 39 и 40 отъ 23/II на „Държ. Вѣстникъ“, на които имоти първоначалната оцѣнка ще почне съ произволна цѣна.

Желающитѣ да купятъ тия имоти, могатъ да се явяватъ всѣки присѣдственъ день и часъ въ канцеларията ми, въ гр. Казанлъжъ и да наддаватъ.

Гр. Казанлъжъ, 20 януарий 1896 г.

3—(529)—3 Пом. сжд. приставъ: П. Почаковъ.

Севлиево сжд. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 83.

Подписанный, сжд. приставъ при Севлиево окр. сжд., на I участъкъ, на основание изпълнит. листъ подъ № 2677, издаденъ отъ Севлиево окр. сжд., на 1 юний 1894 г., въ полза на хазната, а противъ Иванъ Гатевъ, отъ село Сжрбеглий, бивши кметъ на Драгиевската селска община прѣзъ 1888 и 1889 г., за 1621 л. 42 ст. и разноска по изпълнението.

На основание чл. чл. 1007—1029—1037 отъ гражд. съдопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ изминаването на двѣ-недѣли и послѣ 31 день отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, ще продавамъ втори пжтъ въ канцеларията ми въ г. Севлиево, длъжниковитѣ недвижими имоти, означени подробно въ обявлението ми подъ № 3126 отъ 20 септемврий 1895 година и публикувано въ броеветѣ на „Държавний Вѣстникъ“ 227, 228 и 229.

Наддаването ще почне отъ цѣната, която ще даде първий явивши се наддавачъ.

Желающитѣ г-да да купятъ продаваемитѣ имоти, могатъ да се явяватъ всѣки присѣдственъ день да наддаватъ.

Ако продажбата стане, ще се продължи още 10 дена за наддаване 5%, въ случай, че се яви и такова, то ще се продължи още 21 день и тогава ще се присѣдятъ върху послѣдний наддавачъ.

Гр. Севлиево, 12 януарий 1896 г.

3—794—3 Сжд. приставъ: А. Д. Печеняковъ.

Бургазский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 441.

Подписанный, обявявамъ, че съгласно изпълнит. листъ № 591 отъ 19 априлий 1895 г. на Анхиалский мир. сжд., слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Анхиало, една двоетажна къща, построена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, на горний етажъ 4 стаи за живѣние, на долний етажъ 1 килеръ, катой и пуждникъ; къщата има височина на горний и долний етажъ по 3 м. и 20 с/м., дължина 11 м. и 30 с/м., широчина 8 м., и единъ плѣвникъ отдѣлно, построенъ отъ дървенъ материалъ, заграденъ съ плетъ и измазанъ съ калъ, покритъ съ керемиди, състоящъ се отъ 6 м. широчина, 9 м. дължина и 2 м. височина, съ дворно мѣсто всичко 488 □ метра, съ граници: Димитръ Ралевъ, Кирако Щерионовъ, Димитръ Михайловъ и пжтъ, находяща се въ въ градъ Анхиало, махала „Вънкашна“ подъ № 18, принадлежаща на Полименъ Стойчевъ, отъ г. Анхиало, оцѣнена за 3300 л., за издължение искать на Станчо Трухчевъ, отъ 1000 лева.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да дохождатъ въ канцеларията ми всѣки присѣдственъ день и часъ и наддаватъ.

Гр. Анхиало, 23 януарий 1896 г.

3—(673)—3 Пом. сжд. приставъ: М. Маждраковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 244.

Подписанный, Хр. Павловъ, пом. сждеб. приставъ при Бургазский окр. сжд., на Карнобатский участъкъ, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имоти, обозначени въ обявлението ми № 5514 отъ 2 октоврий 1895 год, обнародвано въ броеве: 228, 229 и 230 отъ 1895 г. на „Държ. Вѣстникъ“, принадлежащи на Иванъ Станчевъ, отъ с. Иситлий.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга, сж свободни да се явяватъ въ канцеларията ми за наддаване, което почнува отъ първоначалната оцѣнка, всѣки присѣдственъ день и часъ.

Гр. Карнобатъ, 16 януарий 1896 г.

2—(674)—3 Пом. сжд. приставъ: Хр. Павловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 179.

Подписанный, Лазаръ Богдановъ, сждеб. приставъ при Бургазский окр. сжд., на основание изпълнителний листъ № 3176, издаденъ отъ Бургазский мир. сжд., на 7 септемврий 1895 год., и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражд. съдопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ истичанието на двѣ-недѣленъ срокъ отъ трикратното публикуване на-

стоящото въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ въ канцеларията ми, която се намира въ градъ Бургазъ, за публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имуществъ, принадлежащи на Пѣю Петровъ, отъ село Руссокастро, а именно: 1) една къща отъ двѣ стаи, съ дворно мѣсто около 2 декара, въ с. Руссокастро, съ страни: Вѣлко Петровъ, наслѣдникитѣ на Вѣлко Яневъ, Тодоръ Петровъ и наслѣдникитѣ на Яни Недѣлковъ, оцѣнена по емялната книга за 300 л.; 2) една нива, отъ 40 декара, въ землището на село Руссокастро, въ мѣстн. „Читукъ-тарла“, съ съседни: Чивлишка ача, Чивлишка нива, Жеко Тончевъ и Стоянъ Сименевъ, оцѣнена за 240 лева; 3) нива, отъ 10 декара, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Хумникъ“, съ страни: бр. Михалеви и наслѣдникитѣ на Вѣлко Димовъ, оцѣнена за 90 л.; 4) нива, отъ 7 декара, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Папазжеска-лъка“, съ страни: кайрякъ, Желѣзко Вѣлчевъ, Георги Петковъ и чешжкъ, оцѣнена за 120 л.; 5) нива, отъ 45 декара, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Суватъ-чаиръ тарла“, съ страни: общинското пасище, Воничелский долъ, Лалебайрский пѣтъ и наслѣдникитѣ на Дачо Георгиевъ, оцѣнена за 240 л., за удовлетворение искътъ на Нико А. Апостолиди, отъ г. Бургазъ, състоящъ отъ 40 лири турски, заедно съ лихвата имъ по 12% годишно отъ 27 априлий 1894 г. до окончателното исплащане и разносикитѣ ставали по листа, както и другитѣ разноси по изпълнението.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ г-да да надаватъ за горний имотъ, сж свободни да се явяватъ всѣки присѣственъ день и надаватъ, която продажба ще почва часътъ отъ 8—12 предъ обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ.

Гр. Бургазъ, 18 януарий 1896 г.

2—(787)—3

Сжд. приставъ: Л. Вогдановъ.

Видинский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1181.

Подписанный, Георги Тошевъ, пом. сжд. приставъ при Вид. окр. сждѣ, на основание испълн. листъ подъ № 2266, издаденъ отъ II Вид. мирови сждия, въ полза на Свѣщ. Аврамъ Димитровъ, жит. изъ гр. Видинъ, срещу Маринъ А. Чиковъ и др., изъ Ново-Село, за искъ отъ 434 лева и др., и съгласно чл. чл. 1004—1027 отъ гражд. сждо-производство, съ настоящето си обявямъ че отъ послѣдното му трикратно публикуване въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продамъ публично въ канцеларията ми слѣдующий недвижимъ имотъ, принадлежащъ на длѣжника: 1) една къща, находяща се въ с. Ново-Село, която обема дворово мѣсто и градина около 2 декара, построена отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, разпрѣдѣлена на двѣ отдѣления, по между съседни: Маринъ Чиковъ, Петръ Манджукъ и пѣтъ, оц. 760 лева.

Желающитѣ господа да купятъ този имотъ, могатъ да се явяватъ всѣки день, освѣтъ праздничитѣ и да надаватъ, гдѣто ще имъ бже възможно да разглеждатъ всѣки книжа по продажбата, на която надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка за всѣки имотъ и който ще се сълючи въ часътъ 5 послѣ обѣдъ не окончателно, съ право за надаване 5%-тъхъ върху нададената сума, въ продължение на 10 дена.

Този имотъ не подлѣжи подъ залогъ и е по наслѣдство отъ баща му.

Гр. Видинъ, 24 януарий 1896 год.

2—(665)—3

Пом. сжд. приставъ: Г. Тошевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 472.

Подписанный, Ат. В. Градинаровъ, пом. сжд. приставъ при Видинский окр. сждѣ, на III испълн. участъкъ, обявямъ съ настоящето си, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ вторий пѣтъ имота длѣжниковъ, означенъ въ п. XII на обявлението ми подъ № 1392, публикувано въ „Държ. Вѣстникъ“ въ броеве: 108, 110 и 112 отъ 27 май 1895 год., която продажба ще почне по долъ отъ първоначалната оцѣнка.

Гр. Видинъ, 30 януарий 1896 год.

2—(785)—3 П. сжд. приставъ: А. В. Градинаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 469.

Подписанный, Ат. В. Градинаровъ, пом. сжд. приставъ при Видинский окр. сждѣ, на основание испълнителный листъ подъ № 1757, издаденъ отъ Руссенский окръженъ сждѣ, въ полза на Бѣлг. Нар. Банка, срещу Анко Младеновъ и др., отъ с. Гърци, за искъ отъ 1800 л. и др., и съгласно чл. чл. 1004 до 1027 отъ гражд. сждо-производство, съ настоящето си обявямъ че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, слѣдъ двѣ недѣли и до 31 день ще продавамъ публично въ канцеларията ми слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на длѣжника Анко Младеновъ: половината отъ една къща съ двѣ отдѣления, оджакъ и соба, построена отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, и половина отъ единъ дюкянъ, състоящъ отъ 4 отдѣления, пивница, три соби и едно кафене, покрить съ керемиди и построенъ отъ простъ материалъ, съ дворъ отъ 1 дек., въ който се намира единъ кошъ и единъ яхъръ, покрить съ керемиди, находящи се въ с. Гърци, по между съседни: Димитръ Марковъ, барата и отъ двѣ страни пѣтъ, оцѣн. за 1225 лева.

Желающитѣ г-да да купятъ този имотъ, могатъ да се явяватъ всѣки день освѣтъ праздничитѣ и да надаватъ гдѣто ще имъ бже възможно да разглеждатъ всѣки книжа по продажбата, на която надаванетоъ ще почне по долъ отъ първоначалната оцѣнка за всѣки имотъ.

Гр. Видинъ, 30 януарий 1896 год.

2—(784)—3 П. сжд. приставъ: А. В. Градинаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 416.

Подписанный, Петръ Д. Вѣловъ, пом. сждеб. приставъ при Видинский окр. сждѣ, на I Кулский участъкъ, на основание испълнителный листъ подъ № 557, издаденъ отъ Кулский мир. сждия, въ полза на Кулската земл. касса, противъ Станчо Петковъ, отъ село Грамада, за искъ отъ 180 лева, лихви и др. разноси; съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ гражданското сждо-производство и слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продамъ публично въ канцеларията ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длѣжника, а именно:

I. На Станчо Петковъ:

1) една къща, находяща се въ с. Грамада, направена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща

отъ двѣ отдѣления, построена на дължина 8 м., широчина 7 м. и височина 2 м., съ дворно мѣсто около $1\frac{1}{2}$ дек., до съсъди: отъ три страни Ило Цановъ и пасбище, оп. за 450 лева; 2) нива, отъ 6 дек., находяща се въ Грамадски районъ, въ мѣстността „Молови-Крушакъ“, до съсъди: Стефанъ Цѣновъ, В. Данинъ, Урбаинско и Вълчо Цѣковъ, оп. за 108 лева; 3) нива, отъ 30 декара, въ Грамадски районъ, въ мѣстността „Липака“, до съсъди: Т. П. Стригачовъ, Вѣтко Спасинъ, Цоло Стайчовъ и Станчо Петковъ, оп. за 540 лева.

II. На Иванъ Герговъ Панчовъ:

1) една къща, находяща се въ с. Грамада, направена отъ простъ дървенъ материялъ, покрита съ боклука, състояща отъ 2 отдѣления (соба и оджакъ), построена на дължина 5 метра, на широчина 8 метра и височина 2 м., съ дворно мѣсто около 2 декара, до съсъди: Иончо Кръсковъ, Вожинъ Петковъ и Иванъ Игнатовъ, оп. 500 л.; 2) ливада, отъ 15 декара, находяща се въ Грамадски районъ, въ мѣстността „Дзеблака“, до съсъди: В. Игнатовъ, Панчо Герговъ и Атанасъ Петковъ, оп. за 300 л.

Желающитѣ г да да купятъ тѣзи имоти, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ, освѣтъ праздницитѣ и да наддаватъ, гдѣто ще имъ бѣде възможно да разглеждатъ всичкитѣ книжа по продажбата, на която наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка за всѣки имотъ и която ще се склучи въ частъ 5 послѣ обѣдъ неокончателно, съ право за наддавание 5%-тъхъ върху наддадената сума въ продължение на 10 дня.

Гр. Кула, 23 януарий 1896 г.

2—(553)—3

Пом. сѣд. приставъ: П. Д. Вѣловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 414.

Подписанный, Петръ Д. Вѣловъ, пом. сѣдеб. приставъ при Вид. окр. сѣдѣ, на I Кулски участѣтъ, на основание исполнительный листъ № 5468, издаденъ отъ Кулски мир. сѣдия, въ полза на Кулската земледѣл. касса, противъ Русинъ Денкинъ, отъ с. Грамада, за искъ отъ 600 лева, лихви и др. разноси; съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ гражданското сѣдопроизводство, и слѣдъ двѣ недѣли отъ послѣдното тритратно обнародване настоящето въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продамъ публично въ канцеларията ми слѣдующиятъ недвижими имоти, принадлежащи на длѣжника, а именно: 1) една къща, въ с. Грамада, направена отъ простъ дървенъ материялъ, покрита съ керемиди, състояща отъ двѣ отдѣления (соба и оджакъ), построена на дължъ 6 метра, широчина 4 метра и височина 2 метра, съ дворъ около 1 дек., до съсъди: Даню Илчовъ, Вълчо Найденовъ и отъ двѣ страни пѣтъ, оп. за 200 лева; 2) нива, отъ 9 декара, въ Грамадски районъ, въ мѣстността „Дзеблака“, до съсъди: Нино Маторъ, В. Найденовъ, долъ и пѣтъ, оп. за 54 л.; 3) шумакъ отъ 19 декара, въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Джравата“, до съсъди: Донко Илчовъ, Г. Войчовъ, Д. Ионинъ и Ионъ Кръсковъ, оп. за 285 лева; 4) ливада, отъ 10 декара, въ сѣщий районъ и мѣстность, до съсъди: Ив. Петковъ, В. Геновъ, В. Матовъ и Н. Матовъ, оп. за 280 лева; 5) нива, отъ 3 декара, въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Фарафунтъ“, до съсъди: В. Матовъ, Ц. Гиловъ, Н. Матовъ и Г. Русиновъ, оп. за 18 лева; 6) нива, отъ 4 декара, въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Гуруняка“, до съсъди: В. Матовъ, пѣтъ, П. Ненчовъ и Ц.

Сѣшковъ, оп. за 59 лева; 7) нива, отъ 1 дек., въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Табията“, до съсъди: М. Илковъ, полето, Н. Матовъ и В. Матовъ, оп. за 12 лева; 8) нива, отъ 2 декара, въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Падината“, до съсъди: П. Манковъ, В. Матовъ и Воденско мѣсто, оп. за 12 лева; 9) нива, 4 дек., въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Туфата“, до съсъди: Н. Матовъ, В. Матовъ, Н. Панчовъ и П. Богдановъ, опѣн. за 72 л.; 10) нива, отъ $4\frac{1}{2}$ декара, въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Русиновото“, до съсъди: П. Вѣловъ, Н. Вѣлковъ, С. Здравковъ и Д. Петровъ, опѣнена за 81 лева; 11) лозье, отъ 1 декаръ, въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Дзеблака“, до съсъди: В. Матовъ, М. Нейчовъ, В. Данковъ и В. Найденовъ, оп. за 30 лева; 12) лозье, отъ 1 дек., въ сѣщий районъ и мѣстность, до съсъди: В. Петровъ, В. Матовъ, Н. Лиловъ и В. Найденовъ, оп. за 20 лева; 13) нива, отъ 4 дек., въ сѣщий районъ и мѣстность, до съсъди: В. Вѣтковъ, П. Нейчовъ и отъ двѣ страни пѣтъ, оп. за 27 лева; 14) нива, отъ 9 дек., въ сѣщий районъ и мѣстность, до съсъди: И. Нечковъ, Андрей Пешковъ и В. Найденовъ, оп. за 24 лева; 15) шумакъ, около 12 декара, въ сѣщий районъ, въ мѣстността „Дунковица Палачовица“, оп. за 167 л.

Желающитѣ господа да купятъ тѣзи имоти, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ, освѣтъ праздницитѣ и да наддаватъ, гдѣто ще имъ бѣде възможно да разглеждатъ всичкитѣ книжа по продажбата, на която наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка за всѣки имотъ и която ще се склучи въ часа 5 послѣ обѣдъ неокончателно, съ право за наддавание 5%-тъхъ върху наддадената сума въ продължение на 10 дена.

Гр. Кула, 23 януарий 1896 година.

2—(664)—3

Пом. сѣд. приставъ: П. Д. Вѣловъ.

Свищовски сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 386.

Подписанный, А. Пашанковъ, сѣд. приставъ при Свищовски окр. сѣдѣ, на I участѣкъ, на основание исполн. листъ № 3443, издаденъ отъ Свищов. град. мир. сѣдия, въ полза на Коста Петровъ, отъ гр. Свищовъ, противъ Юрдаки Геновъ, отъ сѣщий градъ, за 640 лева и 75 ст. зл., лихвитѣ и разноситѣ, и съгласно чл. чл. 1008—1021 отъ гражд. сѣдопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ една недѣля отъ послѣдно трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ, слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на длѣжника: 1) една къща, расположена въ Харизанската частъ на гр. Свищовъ, съ двѣ стаи, дворъ около $1\frac{1}{2}$ декаръ, построена отъ дървенъ материалъ, едноетажна, височина на къщата $2\frac{1}{2}$ метра, широчина 6 метра и дължина 9 метра, при съсъди: Мариола Ст. Маринова (сега Цѣтко Миковъ, Сивасти Ив. Кънчова, Никола Фудула и пѣтъ) чикмакъ сокмакъ, опѣн. 1000 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ свободно да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ и наддаватъ.

Гр. Свищовъ, 23 януарий 1896 год.

2—(688)—3

Сѣд. приставъ: А. Пашанковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 358.

Подписанный, Ангелъ Пашанковъ, сжд. приставъ при Свищовский окр. сждъ, на I участъкъ, на основание исполнительный листъ № 2861, издаденъ отъ Свищов. окол. мир. сждия, въ полза на Янко Д. Стамовъ, отъ гр. Свищовъ, противъ Денчо Тодоровъ, отъ с. Стижеровъ, за 11 кила раница и 8 кила жито и разноскитѣ, и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ една недѣля отъ послѣдното 3-кратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ, въ канцеларията си въ гр. Свищовъ, слѣдующитѣ недвижими имота, принадлежащи на длъжника, находящи се въ землището на с. Стижеровъ: 1) нива, 7 декара и 5 ара, въ „Цѣливитѣ“, при сѣсѣди: Колю Панталѣвъ и Блажо Беновъ, оцѣн. 83 лева; 2) нива, 8 дек. и 2 ара, въ „Дери-волъ“, при сѣсѣди: Илия Кжневъ и Пени Правдж въ, оцѣн. 90 лева; 3) нива, 9 дек. и 8 ара, въ „Друма“, при сѣсѣди: Данчо Великовъ и Георги Великовъ, оцѣн. 108 лева; 4) нива, 12 дек. и 8 ара, въ „Селището“, при сѣсѣди: Василъ Петювъ и Ангелъ Великовъ, оцѣн. 141 левъ; 5) ливада, 7 дек. и 8 ара, въ „Гръстито“, при сѣсѣди: Пени Цаневъ, Ангелъ Цаневъ, оцѣн. за 188 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ свободно да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ и наддаватъ.

Гр. Свищовъ, 22 януарий 1896 год.

2—(689)—3

Сжд. приставъ: А. Пашанковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 233.

Подписанный, Ангелъ Пашанковъ, сжд. приставъ при Свищов. окр. сждъ, на I участъкъ, на основание исполн. листъ № 2861, издаденъ отъ Свищов. окр. сждъ, въ полза на Иванъ Гр. Парашкевовъ, отъ гр. Свищовъ, противъ наследницитѣ на покойния Алексъ х. Константиновъ, отъ гр. Свищовъ, за 8901 левъ, лихвизитѣ и разноскитѣ, и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ 1-мѣсецъ, отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ, слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на покойния: 1) една кжца, въ полъ Миковата часть на гр. Свищовъ, съ 2 дек. дворъ, при сѣсѣди: Иванъ К. Цанковъ, Атанасъ Дашовъ, Мариола Катранова и пжтъ; кжщата има дължина 10 метра, ширина 12 метра и височина 5 метра, съ 4 стаи за живѣние, една сала и единъ прустъ, построена отъ камъкъ и керпичи, покрита съ керемиди, оцѣн. 6000 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ свободно да се явяватъ и наддаватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ.

Гр. Свищовъ, януарий 1896 год.

2—(690)—3

Сжд. приставъ: А. Пашанковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 353.

Подписанный, А. Пашанковъ, сжд. приставъ при Свищовский окр. сждъ, на I участъкъ, на основание исполн. листъ № 2861, издаденъ отъ Свищов. окр. сждъ, въ полза на Свищовското акционерно дружество „Дунавъ“, противъ Цанко Петровъ, отъ гр. Свищовъ, за 5128 лева, лихвизитѣ

и разноскитѣ, и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ единъ мѣсецъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ, слѣдующитѣ недвижими имота, принадлежащи на длъжника: 1) кжца съ дюкенъ подъ нея, съ една лѣха дворъ, находяща се въ „Сахатчийската часть“ на г. Свищовъ, при сѣсѣди: Хасанъ Ефенди, Хамалджи Хасъ и отъ двѣ страни пжтъ; кжщата имъ на горния етажъ 4 стаи за живѣние и една кухня на долния етажъ, подъ дюкана подница и до подащата сайвантъ; кжщата има дължина 8 метра, ширина 7 метра и височина 6 метра, построена отъ камъкъ и тухли, покрита съ керемиди; до самата кжца има построена друга кжца подъ единъ покривъ, съ двѣ стаи за живѣние, една сала и единъ сайвантъ, построена отъ простъ материалъ, оцѣнена 11000 лева.

Наддаването ѝ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ свободно да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ и наддаватъ.

Гр. Свищовъ, 22 януарий 1896 год.

2—(691), 3

Сжд. приставъ: А. Пашанковъ.

Силистренский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 303.

На основание исполнительный листъ, издаденъ отъ Силистренский окр. сждъ, на 24 юний 1888 г., подъ № 3308, и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ гражд. сждопроизводство, честь имамъ да обявя на интересующитѣ се лица, че слѣдъ 31 день отъ деня на трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, съ особенно обявление ще обявя продамата на слѣдующия недвижимъ длъжниковъ имотъ, а именно: $\frac{1}{2}$ отъ кжщата, находяща се въ градъ Силистра, „Чаиръ-канусъ“, подъ № 2181, при сѣсѣди: Маринъ Н. Черневъ, Гашиде Ожманова и пжтъ; на 18 ☐ метра яхжръ и мутвакъ и на 35 ☐ метра кжца на двѣ отдѣления, постройка проста, съ общо мѣсто около 100 ☐ метра, оцѣнена първоначално половината за 1000 л.

Горний имотъ ще се продаде за издължение дълга на Мехмедъ мустафовъ Топалоглу, отъ гр. Силистра, къмъ хазната и желающитѣ да го купятъ могатъ да наддаватъ въ канцеларията ми, въ гр. Силистра и разглеждатъ книгата.

2—(676)—3

Сжд. приставъ: П. Мутафовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 217.

На основание исполнит. листъ, издаденъ отъ Силистр. окр. сждъ, на 30 септемврий 1895 г., № 5614, въ полза на Мустафа х. Халиловъ, отъ гр. Силистра, противъ наследницитѣ на умрѣлия Салихъ Фейзи х. Халиловъ, бивши жителъ на сѣшия градъ, за 5000 лева и пр., и чл. чл. 1004—1037 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето честь имамъ да обявя на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, подиръ 1 мѣсецъ, ще назнача съ особенно обявление публична продаж на слѣдующий недвижимъ имотъ, останалъ отъ умрѣлия длъжникъ, а именно: 1) дюкенъ, въ гр. Силистра, ул. „Полицейска“, подъ № 833, между сѣсѣди: Петръ Чаушовъ, двора на турското медресе и пжтъ, съ обемъ около 80 кв. м., оц. за 4000 л.; 2) кжца, въ

гр. Силистра, улица „Шипченска“, под № 1873, при съсъди: Хр. Дойчевъ, Салиха Молла, Стефанъ Табаковъ, Сюлейманъ Мехмедовъ, Димитър п. Ивановъ и пжтъ; постройката е на около 80 кв. м., стара, съ 7 отдѣлення и дворъ около 250 □ м., оц. за 2000 л.

Желающитѣ г-да да купятъ продаваемия се имотъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъжтственъ день и часъ да наддаватъ и разглеждатъ формалноститѣ по дѣлото, както и подробното описание на имота.

2—(677)—3

Сжд. приставъ: П. Мутафовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 277.

На основание опредѣлението на Силистр. окол. мирови сѣдия, отъ 8 януарий 1896 год., подъ № 3, и чл. чл. 1004—1037 и 1136 отъ граждан. сждопроизводство, съ това честь имамъ да обявя на почитаемота публика, че отъ деня на трикратното публикуване вѣщающето въ „Държ. Вѣстникъ“, слѣдъ единъ мѣсець ще се назначи съ особено обявление публична продажъ на по-долу изложени недвижими имотъ, останалъ въ наслѣдство отъ покойния Тодоръ Станевъ, изъ с. Калипетрово, на София Тодорова, съпруга на покойния Никола Г. Ковачевъ, пълнолѣтенъ синъ, по исканieto на които се произвежда продажъта и Александръ Т. Ковачевъ, малолѣтенъ, на когото настояница е майка му, а поднастойникъ Маринъ Станевъ Ковачевъ, отъ с. Калипетрово. Продаваемия се имотъ е: едно лозе, находящо се въ землището на Силистра, въ мѣстн. „Голѣтъ чайръ“, отъ 6 дек., при съсъди: Никола Молдодовъ, Станко Молдодовъ и отъ двѣ страни пжтъ, оц. за 900 л.

Желающитѣ г-да да купятъ продаваемото се лозе свободни сж да се явяватъ въ канцеларията ми да наддаватъ и разглеждатъ формалността по продажъта.

2—(678)—3

Сжд. приставъ: П. Мутафовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 281.

Въ допълнение на обявлението ми отъ 7-й септември 1895 г., № 3018, публикувано трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ броеве подъ № № 224, 225 и 226/95 г., и чл. 1037 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ на интересующитѣ се г-да, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, слѣдъ единъ мѣсець съ особено обявление ще назнача и произведа продажъта на сѣщия ханъ, находящъ се въ гр. Силистра, улица „Руска—Окръжна“, подъ № № 812 а, 812 б, 813, 814, 815 б, 814 в, оц. първоначално за 8000 л., но продажъта като втора ще почне отъ цѣнатъ, която даде първия наддавачъ.

Желающитѣ да купятъ предметния ханъ, обозначенъ подробно въ по-първата публикация, свободни сж да се явяватъ всѣки присъжтственъ день и часъ да наддаватъ и разглеждатъ формалноститѣ по дѣлото.

2—(679)—3

Сжд. приставъ: П. Мутафовъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 311.

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 3849, публикувано третий пжтъ въ „Държ. Вѣстникъ“ № 263/95 г., съ това обявявамъ на интересующитѣ се г-да, че слѣдъ трикратното му публикуване, подиръ двѣ седмици ще назнача публична продажъ на сѣщата къща № 1083 въ гр. Силистра, съ наддаване отъ 1500 л. на горѣ.

Желающитѣ да я купятъ нека се явяватъ да разглеждатъ книжката и да наддаватъ.

2—(791)—3

Сжд. приставъ: П. Мутафовъ.

Пловдивскій сждобенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 3468

До г-на Смаиль Селимовъ, отъ с. Кирекчий, Бръзовска община, сега съ неизвѣстно мѣстожителство.

Съобщавамъ ви, че на основание изпълнителный листъ № 6510, издаденъ отъ Пловдивскій окр. сждъ, противъ васъ, а въ полза на хазната, виѣ сте длъжни да внесете въ канцеларията ми въ гр. Бръзово 2000 л. и 1 л. и 50 ст. разноси по изпълнението. Ако отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата ми въ „Държ. Вѣстникъ“, до 10 дни не заплатите горнята сума, ще постапя срещу васъ съгласно чл. чл. 827, 829, 831 и 839 отъ граждан. сждопроизводство.

Гр. Бръзово, 8/VII 1895 г.

2—(693)—3 Пом. сжд. приставъ: В. П. Краваревъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 355.

Подписанный, Хр. Н. Венчевъ, пом. сжд. приставъ при Пловдивскій окр. сждъ, на V Стрѣмскій участъкъ, на основание изпълн. листове подъ № № 3340 и 3994, издадени отъ Стрѣмскій мир. сждъ, на 18 октоврий и 1 декември 1895 год., въ полза на Никола Хр. Койчевъ и Петръ К. Говедаровъ, отъ г. Карлово, противъ Петръ Н. Бояджиевъ, отъ сѣщия градъ, за искове отъ 482 л. и 80 ст. зл. и 140 л. сребърни, лихви и разноси, и съгласно чл. чл. 1007—1025 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ, че послѣ двѣ недѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день въ канцеларията ми въ г. Карлово, ще трае публичната продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно: 1) къща, въ гр. Карлово, улица „Левски“, № 129, отъ 3 стаи, 2 килера, зимникъ, сайвантъ, мутвакъ и отлукана съ яхъръ, съ дворъ около 4—5 ара, покрита съ керемиди и съградена отъ простъ дървенъ и керпиченъ материалъ, до съсъди: Петръ К. Говедаровъ, Георги Милевъ и пжтъ, отцѣнена за 1100 лева; 2) дворно мѣсто, въ сѣщия градъ, улица „Ботева“ подъ № 10, състояще отъ около 7—8 ара, заедно съ една чаркова одая и бояджийска стрѣха, до съсъди: Иванъ Карафизтъ, Иванъ Бояджовъ и пжтъ, отцѣнени за 200 л., и 3) лозе, въ землището на градъ Карлово, въ мѣстн. „Сомлуцтъ“, отъ около 8—9 ара, до съсъди: Никола Гиковъ, Георги Костовъ и Дончо Басмаджиятъ, отцѣнено за 24 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалнитѣ отцѣнки.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имоти, могатъ да се явяватъ всѣки присъжтственъ день и часъ въ канцеларията ми и да наддаватъ.

Гр. Карлово, 27 януарий 1896 г.

2—(735)—3 Пом. сжд. приставъ: Хр. Н. Венчевъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 549.

Подписанный, Г. Бабевъ, пом. сжд. приставъ при Пловдивскій окр. сждъ, на IV испълн. участъкъ, на основание испълн. листъ подъ № 2354, издаденъ отъ I Конушкий мир. сѣдия, въ полза на Апостолаки Г. Мюзевировъ, отъ

гр. Станимака, противъ Ив. Ангеловъ, отъ село Избеглий, за искъ отъ 165 лева и др., и съгласно чл. чл. 1004 и 1028 отъ граждан. съдопроизводство, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаждатъ на публична продажъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на горѣпоменатий длъжникъ, а именно: 1) нива, отъ 16 декара, въ Избеглийското землище, въ мѣстността „Дяковий бунаръ“, съ граници: х. Яви х. Бадила, Петко Колевъ и пѣтъ, оцѣнена за 288 л.; 2) нива, отъ 7 дек. и 6 ара, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Дернакъ“, съ граници: Андонъ Ивановъ, Василъ Петровъ и пѣтъ, оцѣнена за 144 л.; 3) нива, отъ 5 декара и 1 ара, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Рошева могила“, съ граници: юрия и общинска гора, оцѣнена за 108 л.; 4) нива, отъ 1 декаръ и 2 ара, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Червенака“, съ граници: Чилъ дере, Митю Костѣдиновъ и Димитръ Колевъ, оцѣнена за 24 л.; 5) нива, отъ 4 дек., въ сѣщото землище и мѣстность, съ граници: Ташина Кръстева, Мария Колева и Петръ Колевъ, оцѣнена за 12 л.; 6) лозье, отъ 4 дек. въ сѣщото землище и мѣстность, съ граници: Димитръ Колевъ, х. Щерю Панкоолу и дере, оцѣнено за 162 лева; 7) нива, отъ 3 декара, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Басанацитъ“, съ граници: Андонъ Петровъ, Петръ Герджиковъ и рѣка, оцѣнена за 60 лева.

Тѣзи имоти сѣ собствени на горѣпоменатий отвѣтникъ и ще се продаждатъ за удовлетворение иска на вискателя.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая продажъ, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми за да наддаватъ.

Гр. Станимака, 1 февруарий 1896 г.

2—(789)—3

Пом. сѣд. приставъ: Г. Бабева.

ОБЯВЛЕНИЕ № 300.

Подписанный, К. Мицора, пом. сѣдебенъ приставъ при Пловдивскій окр. сѣдъ, на II участъкъ, на основание изпълнителный листъ № 1627, издаденъ на 11 августъ м. год. отъ III Пловдивскій мирови сѣдия, въ полза на Георги х. Лазовъ, отъ г. Пловдивъ, противъ Арифъ, Амишъ, Бейзаде и Лионефире Мехметъ Пашови, отъ сѣщия градъ, за искъ отъ 700 л., лихвата, сѣдебнитѣ и по изпълненіето разности, и съгласно чл. чл. 1004 до 1026 отъ граждан. съдопроизводство, обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ 15 дни отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, а именно: 1) къща, въ гр. Пловдивъ, „х. Хасанъ махала“, до сѣсѣди: х. Сарачъ Али, х. Кичукоглу Исмаилаа и ул. за р. „Марица“, оцѣнена за 2000 лева; 2) нива, отъ 10 уврата, въ Пловдивското землище, въ мѣстн. „Генджада“, до сѣсѣди: бр. Балджиеви и р. „Марица“, оцѣнена за 200 л.; 3) нива, отъ 5 уврата, въ Ландоско землище, въ мѣстността „Чичекли-ада“, до сѣсѣди: Ив. Любеновъ, Аганжъ Рашидъ и р. „Марица“, оцѣнена за 100 л.; 4) нива, отъ 5 уврата, въ сѣщото землище, въ мѣстността „Кьоръ-парада“, до сѣсѣди: Каратопраклията, геренъ, Илия Бахчованина, Илия Гайдалжи, оцѣнена за 100 л.; 5) нива, отъ 15 уврата, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Динъ-коджа“, до сѣсѣди: Ланбантъ Абдулла Калфа, аркъ и Мандаджийтъ, оцѣнена за 200 лева; 6) нива, отъ 8 1/2 уврата, въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Чичекли-ада“, до

сѣсѣди: Ив. Любеновъ, Ата Ефенди и р. „Марица“, оц. за 140 лева.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имоти, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми за да наддаватъ.

Гр. Пловдивъ, 31 януарий 1896 г.

2 (800)—3

Пом. сѣд. приставъ: К. Мицора.

Хасковскій окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 865.

Хасковскій окр. сѣдъ, въ общо распоредително засѣдание станало на 10 януарий т. г., съгласно чл. 5, буква а отъ закона за адвокатитѣ, е призналъ правото на пѣленъ адвокатъ на Петръ Велевъ, отъ Ст.-Загора, живущъ въ гр. Харманлий, за да се явява, като повѣренникъ по чужди дѣла, предъ всичкитѣ сѣдебни и административни учрѣждения въ Княжеството България.

Гр. Хасково, 1 февруарий 1896 год.

Предсѣдатель: Н. Бойкикевъ.

2—(774)—3

Секретаръ: П. А. Кжневъ.

Търновскій окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА № 1030.

Гражданското отдѣление на Търновскій окръженъ сѣдъ, на основание чл. чл. 225 и 229, п. 3 отъ гражд. съдопроизводство, призовава Шакиръ М. Алиевъ, отъ с. Озтрица, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ тоя сѣдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ разстояние на 4-мѣсяца, отъ деня на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да стовори по заявения срещу му искъ отъ Христо Бояджиевъ, отъ гр. Гор.-Орѣховица, повѣренникъ на Стойко Фалевъ и Добри Юрдановъ, отъ сѣщия градъ, глави и лихви 2367 лева златни, по два записа.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ, на основание чл. 647 отъ сѣщия законъ, ще пристѣпи къмъ задочно рѣшение на дѣлото. — Гр. Търново, 3 февруарий 1896 год.

Предсѣдатель: Е. Мартиновъ.

2—(849)—3

Секретаръ: Г. Ганчевъ.

Варненско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1475.

На 27 февруарий 1896 г., частъ по 3 слѣдъ пладѣ въ канцеларията на Варненската окръж. пост. комиссия. ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за даване подъ наемъ съ 5 годишенъ срокъ, воденицата на почойний М. Колони, а сега подъ държавенъ надзоръ, находяща се до желѣзно-пѣтната станция „Гебедже“. Воденицата е на 4 етажа съ 2 французски камѣка и 4 валса система „Ganz“. Тя има отъ 10—12 конски сили и мѣла средно въ 24 часа до 10,000 килограмма разни качества брашна и грисъ.

Първоначална наемна цѣна годишно 7,500 л.

Изискуемия залогъ е 1875 лева.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ постоянната комиссия.

5% върху получената цѣна на първий търгъ ще се приема до 3 часътъ слѣдъ пладѣ на 28 февруарий, а прѣдложения за переторжка ще се приематъ до часътъ 3 слѣдъ пладѣ на 29 сѣщия мѣцъ 1896 година.

Гр. Варна, 6 февруарий 1896 год.

Окр. управителъ: Т. Радевъ.

Фин.-началникъ: Добриновъ.

3—(42)—3